

Virranjuoksu Pyörteissä nähtyä

*Lempäälän
Rotaryklubi
1972 - 1997*

*Virranjuoksu
Pyörteissä nähtyä*

*Lempäälän Rotaryklubi
1972 - 1997*

Lempäälän Rotaryklubin 25-vuotishistoriikkitoimikunta

Kari Hemminki
Markku Kesola
Sirkka-Liisa Lehtonen
Yrjö Lehtonen
Else Lintusaari
Juho Lintusaari
Matti Sinisalo
Martti Sirén

Avustajat

Tuuli Alkio, Sirkka Hagman, Saara Järvenpää, Kaisa-Reeta Kankaala, Helena Kekki, Marja-Leena Kekki, Jouko Konsala, Eero Lammi, Kaarina Lepistö, Virpi Lepistö, Anneli Leppänen, Lasse Leppänen, Marika Leppänen, Sami Leppänen, Emilia Lindberg, Anna-Maria Mustonen, Helena Mäkilä, Matti Mäkilä, Seppo Nieminen, Jaakko Nurmesniemi, Irma Pakkanen, Katja Patojoki, Martti Patojoki, Pia Peltomäki, Aune Piippo, Pekka Piippo, Alli Pohjanpirkka, Reino Riihimäki, Pekka Rissanen, Marjatta Roppo, Erkki Seppänen, Lea Sirén, Aarno Torikka, Petra Torikka

Kannen kuva

© Kalevi Kankaala

Julkaisija

© Lempäälän Rotaryklubi

Tekninen toteutus

© Helesys Ky 1997

Mitä tämä teos sisältää?

Aluksi	4
Seulottua, <i>Matti Sinisalo</i>	7
Myötävirtaa	11
Ammattipalvelu	21
Yhteiskuntapalvelu	29
Kansainvälinen palvelu	35
Nuorisotoiminta	39
Rotarysäätio	69
Polio Plus	75
Klubipalvelu	81
Vastavirtaa	91
Punnittua, <i>Martti Sirén</i>	103
Naisnäkökulma	109
Tosi on!, taulukot ja tilastot	123

Nöpö tervehtii Sinua, jos sivu on muutoin tyhjä.

A luksi

Lempäälän Rotaryklubin 25-vuotisen toiminnan aikana tämä käsissäsi oleva historiikki on jo viides. Kun klubi täytti viisi vuotta, esitettiin vuosijuhlassa lyhyt piirtoheitinkalvoille tehty katsaus menneisiin vuosiin. Kalvojen paperikopiot ovat klubin arkistossa.

Kymmenvuotisjuhlaan on myös liittynyt vastaavanlainen katsaus. Sen esitti Jaakko Nurmesniemi, mutta siitä ei ole säilynyt mitään miesten asiakirjoissa. Rouvien muistiinpanoissa tällainen maininta on. Historiikin oli rouvien osalta laatinut Anna-Maria Mustonen.

Klubin lähestyessä 15-vuotisjuhlaansa, asetti hallitus kaksimiehisen työryhmän (Juho Lintusaari, Yrjö Lehtonen) laatimaan miesten toiminnan historiikkia. Valmiiksi tuo 26-sivuinen vihkonen sitten saatiinkin. Rouvien toiminta kuitattiin tuolloin muutamalla lauseella.

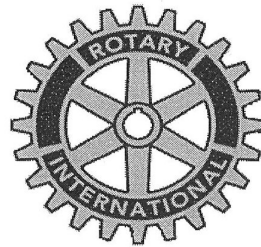
Kaksikymmentä vuotta täyttävälle klubille historiikin laativat samat miehet kuin edelliselläkin kerralla. Naisten osuus tuli nyt kuitenkin aivan eri tavoin esille, kun Eeva-Liisa Kalliomäki kirjoitti siitä aivan oman osaston teokseen. Mikään suurteos ei tämäkään historiikki kuitenkaan ollut, 29 sivua oli siinä pituutta.

Tämä nyt käsissäsi oleva viides historiikki on laajan toimikunnan käsialaa. Paitsi ulkoiselta asultaan, myös rakenteeltaan se on edellisistä poikkeava. Toimintaa on pyritty tarkastelemaan toimintasektoreittain, ei ajanjaksoittain. Tarkoitus ei olekaan ollut kertoilla toiminnan yksityiskohtia vaan kuvata laajempia kokonaisuuksia, jotta lukija voisi saada yleiskuvan klubin toiminnasta.

Historiikissa kuvastuu aina tekijän näkemys tapahtumista. Johtopäätökset ovat kirjoittajan omia. Tämäkään historiikki ei ole klubin "virallinen" näkemys asioista. Kukin kirjoittaja on tehnyt tekstistä "oman näköisensä". Historiikkitoimikunta ei ole kuitenkaan halunnut hajottaa vastuuta esille tuoduista asioista henkilökohtaiselle tasolle, vaan koko teksti, lukuunottamatta vuoden 1996-97 presidentin, Matti Sinisalon ja 1977-78 presidentin Martti Sirénin henkilökohtaisia tilityksiä, on luettava toimikunnan jäsenten yhteistyön tulokseksi. Käytännön syistä kirjoitusvastuu on kuitenkin ollut selkeästi jaettua.

Jokaiseen historiikkiin sisältyy virheitä ja puutteita. Niin tähänkin. Moni voi ihmetellä sitä, miksi jokin tärkeäksikin koettu asia on kokonaan jäänyt huomiotta ja jokin toinen taas saanut ehkä kohtuuttomasti jalansijaa. Siihen on kuitenkin tyytyminen. Näin on asiat nähty. Kaikesta huolimatta toivomme, että varsinkin klubin uudemmat jäsenet ja ulkopuoliset lukijat saisivat hyvän kuvan siitä, mihin Lempäälän Rotaryklubin piirissä on ylletty ja missä jääty tavoitteista. Viihtyisiä lukuhetkiä.

Lempäälän Rotaryklubin 25-vuotishistoriikkitoimikunta

Lempäälän Rotaryklubi 1972 - 1997

Service Above Self

Seulottua

”Me olemme kaikki vastuussa kaikista ja kaikesta ja minä enemmän kuin muut.”

Nämä Dostojevskin sanat sopivat mielestäni erinomaisesti rotarytoimintaan. Rotarit tuntevat vastuunsa ja ovat valikoitua joukkoa. Lisäksi he ovat rohkeita ja oikealla tavalla elämästä uteliaita, demokraatteja - sanan parhaassa merkityksessä, valmiita kokemaan yhteisiä iloja, jopa yhteisiä pikku harmejakin, jotka pakostakin kuuluvat elämänmenoon. Iästä riippumatta he ovat mieleltään elastisia, kykeneviä hankkimaan uusia elämyksiä ja testaamaan vanhoja kokemuksia.

Suuri ilonaihe rotaryn piirissä on se, että nuori polvi on alkanut tuntea ripeän vaihtopilastoiminnan myötä aitoa kiinnostusta ja kunnioitusta toimintaa kohtaan ja se on ikäänkuin osa nuorten identiteetin rakentamista. Vaikka jokin aika sitten julkaistussa Euroopan eri maissa tehdyssä selvityksessä, joka koski ihmisten tulevaisuudenuskoa, juuri suomalaiset, ehkä hieman yllättäenkin, osoittautuivat EU:n toiveikkaimmaksi kansaksi, ei mielipidemittauksista pidä vetää liian pitkälle meneviä johtopäätöksiä. Jonkinlainen osoitus eräästä suomalaisille tyypillisestä piirteestä tulos toki on. Kansallamme on kriisinsietokykyä, eli se pystyy pitämään päänsä kylmänä vaikeuksissakin. Suomalainen ”sisu” on jo kansainvälinen käsite. Elämä vaatii meitä toimimaan samanaikaisesti monessa eri maailmassa. Niissä vallitsevat erilaiset arvot, menettelytavat ja selviytymiskeinot.

Jokainen meistä tekee työtään omalla persoonallaan ja ammattitiroolillaan. Näiden henkilökohtaisten ”instrumenttien” välistä herkkää tasapainoa on opittava pitämään yllä.

Rentouttava harrastus on erinomainen keino irrottautua työstä ja arkirutiineista. Sisäisen tasapainon ja rauhan merkitys ihmiselle on erittäin tärkeä. Hyvin monella meistäkin on tapana etsiä tasapainoa luonnosta, eli hyväksymme luonnon antaman virkistysarvon. Suostumme siis näkemään luonnossa kauniita ja hyviä asioita ja samalla myös opimme arvostamaan niitä.

Kukin meistä kuitenkin rakentaa itse arjestaan ja arkeensa omat hyvät hetkensä. Eräs sellainen on mielestäni torstai-illan klubikokouksemme, jossa veljinä kohtaamme toisemme. Yksinomaan virkistyskeittäviä eivät kokouksemme ole, vaan ne avartavat maailmankuvaamme, lisäävät ”ME-henkeämme” ja yhteenkuuluvuudentunnettamme sekä ennen muuta opettavat meille niiden arvojen tärkeyden, joiden pohjalle koko rotarytoiminta, niin meillä Suomessa kuin muuallakin maailmassa rakentuu.

Eräänä ”ME-hengen” lujittamisajatuksena perustettiin kuluvalle kaudella 1996-1997 viiden rotaryklubin, Toijalan, Valkeakosken, Tohkan, Havaksen ja Lempäälän kesken Vanajan klubit -ryhmä. Tarkoituksena oli saattaa klubit lisääntyvään yhteistyöhön tutustuttamalla eri klubien jäsenet paremmin toisiinsa. Toki Toijalan klubin kanssa aloittamamme yhteiset joulukirkko ja pääsiäisen hiljaisen viikon tilaisuudet ovat jatkuneet vuodesta 1975 lähtien suosittuina tapahtumina. Myös Havas-klubi on tullut mukaan järjestämällä elojuhlan vuosittain lähtien Martti Pakkasen luota Räämsööstä 06.08.1988. Tällä tavoin kolme klubia järjestää vuosittain oman tapahtumansa, jossa kaikkien niiden jäsenet voivat kohdata toisensa.

Rotarytoiminnassa, kuten muillakin elämämme tasoilla tapahtuu muutoksia jatkuvasti. Naiset ovat tulleet mukaan toimintaamme, ensin Yhdysvalloissa ja 1995 perustettiin Tammer Nova -klubi Tampereelle pääasiassa naisklubiksi. Meillekin tämä muutos aiheutti sääntöuudistuksen muodossa suuren työn, säännöissä ei saanut mainita sanaa rotaryveli. Tosin meillä ei sanaa veli esiintynytkään, mutta tuomarikolmikkomme Yrjö Lehtonen, Tapio Kantola ja Kari Hemminki saattoivat sääntömme paremmin tähän aikaan sopiviksi. Sääntöuudistus hyväksyttiin lopullisesti 29.05.1997.

Tiedotustoiminnan voimakkaan muutoksen myötä on rotarytoiminnan tiedottaminen saanut uuden ulottuvuuden, Internet välittää jo meidänkin järjestöimme kotisivuja ja tietoa klubien toiminnasta ympäri maailmaa. Lempäälän klubi päätti lähteä mukaan ja Teijo Kyrkkö suunnitteli klubillemme kotisivun ja vei sen Internet-järjestelmään 25.06.1997. Kotisivun päätimme luoda aluksi aika kevyeksi. Myöhemmin sitä täydennetään ja laajennetaan tarpeen vaatimalla tavalla. Sen saa avatuksi osoitteella: **<http://www.sci.fi/~rotlemp/>**

Jäsenkyselymme 1996 ja 1997 mukaan voimme todeta klubimme olevan lähes sellainen kuin itse sen haluamme olevankin. Jäsenmäärämme on nyt 46 ja vastauksien mukaan sopivin koko olisi 45-50. Toki aina on klubissamme tilaa uudelle rotarille kun sopiva ehdokas löytyy.

Luokitekarttamme sisältää n. 190 luokitetta ja klubimme osalta piirikuvernööri Olavi Isomäki oli tyytyväinen täytettyjen luokitteiden monipuolisuuteen. Toki tässäkin voidaan pitää puutteena muutamien perinteisten luokitteittemme avoinna olemista. Olemme viime vuosina vastaavasti avanneet uusia luokitteita uusille rotareille.

Ikärakenteemme on hieman nousemassa, vanhenemme keski-ikäntämme koko ajan. Aikaisemmin kertamani nuorten kiinnostuminen rotarytoiminnasta pitäisi pystyä hyödyntämään klubitasolla. Olemmehan lähettäneet nuorisovaihtoon vaihto-oppilaita vuodesta 1982 lähtien. Löytyisiköhän esim. tuolta suunnalta kohta uusia nuoria jäseniä toimintaamme. Toisaalta keski-ikäen nouseminen voidaan nähdä myönteisenä seikkanakin. Tällöin klubissa pysyminen on korkealla tasolla nykyisten veljien kohdalla.

Läsnäoloprosenttimme nousi syksyllä 80 %:n tienoille ja on pysynyt kautemme loppuun siellä. Tämä mielestäni on osoitus onnistuneesta ohjelmavalinnasta. Kaikki eivät kuitenkaan halua olla jatkuvasti omassa kokouspaikassamme, kun taas toiset eivät halua vieraila muualla. Näiden kahden kesken on joskus hankala saada sopivaa kompromissia

aikaiseksi. Lisäksi elämänrytmimme jatkuva kiristymisen aiheuttaa kiireitä työolosuhteissa ja työ ohittaa aina harrastukset. Kuitenkin kaiken kiireen keskellä klubimme sisäinen henki on mielestäni säilynyt hyvänä ja siitä saamme olla kiitollisia kaikki.

Henkilökohtaisesti olen kokenut rotarytoiminnan hyvin antoisaksi harrastukseksi, joka on lisäksi opettanut ja kouluttanut minua paljon. Varsinkin tämä presidenttikausi 1996-97 on avartanut näkökenttääni aivan uusille alueille. Olen siitä teille rotariveljet erittäin kiitollinen.

Matti Sinisalo

Myötävirtaa

Paksu nahka on Jumalan lahja.
Konrad Adenauer

*Jä tämä on niiden seitsemän veljen koto, joiden elämänvaiheita tässä nyt käyn kertoilemaan.
(Aleksis Kivi)*

Rotaryliike syntyi Yhdysvalloissa yli 90 vuotta sitten, vuonna 1905, kun asianajaja Paul Harris 23.04. kutsui luokseen kolme ystäväänsä ja kertoi heille mielessään pitkään kehittelemästään ajatuksesta ystävyiden ja yhteistyön vaalimiseksi perustettavasta seurasta. Eurooppaan liike levisi 1911 ja Suomen ensimmäinen rotaryklubi perustettiin Helsinkiin 1926.

Mikä Rotary on?

Rotaryn virallinen tavoite ehkä kuvaa parhaiten liikettä. Tavoite on määritelty seuraavasti:

Rotaryn tavoitteena on vaalia palvelemisen ihannetta kaiken arvossapidetyn yritteliäisyyden perustana

1. edistämällä tuttavuusuhteiden syntymistä ja siten luomalla tilaisuuksia palvelemiseen
2. vaalimalla liike- ja ammattimoraalia ja arvostamalla kaikkea hyödyllistä työtä sekä opastamalla jokaista rotaria näkemään oma ammatinsa tilaisuutena palvella yhteiskuntaa
3. innostamalla jokaista rotaria toteuttamaan palvelemisen ihannetta yksityiselämässään, ammatissaan ja yhteiskunnan jäsenenä
4. edistämällä kansojen välistä yhteisymmärrystä, hyvää tahtoa ja rauhaa palvelemisen ihanteen yhdistämien työn ja toiminnan ihmisten keskeisen ystävyyden avulla.

Miten rotary toimii?

Rotaryn muodostavat kansainvälisen järjestön jäseninä olevat rotarit. Tätä kirjoitettaessa rotarien määrä koko maailmassa oli noin 1.200.000. Suomessa rotareita on noin 12 000.

Rotarit muodostavat yleensä paikallisesti rajatulla alueella toimivia rotaryklubeja, joiden kautta rotary toimii. Klubien jäsenmäärissä on suuria paikallisia eroja, pienimpien koko on noin 20 jäsentä, kun suurimpiin kuuluu useita satoja jäseniä. Rotaryklubeja on maailmassa lähes 29.000, Suomessa noin 300.

Rotaryklubin aktiivijäsenet edustavat klubissa tiettyä ammattialaa, ns. luokitetta. Periaatteena on, että kultakin ammattialalta on samanaikaisesti vain yksi edustaja klubissa. Toisaalta pyritään siihen, että paikkakunnan ammatit olisivat mahdollisimman kattavasti edustettuina klubissa. Kansainvälisten rotaryn sääntöjen mukaan jäsenet voivat olla sekä naisia että miehiä. Historiallisista syistä monissa klubeissa on kuitenkin vain miehiä.

Rotaryklubin toiminta jakautuu ns. palveluväyliin, joita ovat klubipalvelu, ammattipalvelu, yhteiskuntapalvelu ja kansainvälinen palvelu.

Klubipalvelu aktivoi klubin jäseniä osallistumaan klubin toimintaan. Sen tehtävänä on myös klubihengen vaaliminen, ystävyys-suhteiden lujittaminen ja klubin toiminnan käytännön järjestely.

Ammattipalvelun tehtävänä on muun ohella pitää esillä palvelun toteutumista itse kunkin työympäristössä, ammatillisten taitojen ja ammattimoraalin merkityksen korostaminen, jäsenistön tutustuttaminen toistensa ja ympäröivän yhteiskunnan ammatilliseen toimintaan sekä yhteyksien rakentaminen työelämän ja yhteiskunnan päätöksentekoon osallistuvien tahojen välillä. Ammattiin valmistuvien opiskelijoiden informointi ja opastus ovat myös keskeisellä sijalla.

Yhteiskuntapalvelu korostaa rotarin vastuuta ja tehtävää yhteiskunnan jäsenenä. Rotarit haluavat edistää asuin- tai toimipaikkansa elämänolosuhteiden kehittymistä, tasa-arvon toteutumista ja ympäristöarvojen huomioon ottamista yhteiskunnan päätöksenteossa ja päätösten toteuttamisessa. Rotary pyrkii siihen, että jokainen sen jäsen omassa työympäristössään toimisi humanien tarkoituksien toteuttamiseksi ja vapaa-aikanaankin suuntaisi toimintaansa ja harrastuksiaan niin, että parempaa elämää turvaavat arvot tulisivat entistä enemmän huomioon otetuiksi.

Kansainvälinen palvelu tähtää tasa-arvon toteutumiseen kansojen ja rotujen välillä, vääris-tyneiden ja maailman turvallisuuden kannalta vaarallisten asenteiden oikaisemiseen, oikeiden tietojen hankkimiseen ja jakamiseen eri kansojen oloista sekä yhteisymmärryksen rakentamiseen kansojen välillä. Erityisen merkityksen tässä suhteessa ovat saaneet rotaryn laaja stipendiaatti- ja vaihto-oppilastoiminta sekä erilaiset humanitääriset toiminnat.

Rotary pyrkii toimimaan mahdollisimman riippumattomana sellaisista sidoksista, jotka voivat vaarantaa liikkeen tavoitteiden toteutumisen yhteiskunnassa. Siten rotary ei

järjestönä edusta mitään uskonnollista tai poliittista ajatussuuntaa, mutta jokaisella jäsenellä on oikeus omaksua näistä asioista oma kantansa.

Eri palveluväylien tehtävistä huolehtivat klubin komiteat, joihin kuuluvat kaikki tai ainakin suuri osa klubin jäsenistä. Klubin toimintaa johtaa vuosittain vaihtuva hallitus, jonka puheenjohtajana on klubin presidentti. Presidentti johtaa myös puhetta klubin jäsenten kokouksissa, jotka pidetään yleensä kerran viikossa. Useimmiten klubikokoukseen liittyy yhteinen ateria.

Tietyllä alueella toimivat rotaryklubit muodostavat piirin, jonka johtajana on vuosittain vaihtuvat piirikuvernööri (District Governor), koko rotaryjärjestöä johtaa kansainvälinen hallitus (Board of Directors), jonka puheenjohtajana on Rotary Internationalin presidentti, hänkin vuosittain vaihtuvana. Rotary Internationalin keskuspaikka on Yhdysvalloissa.

Rotarysäätiö

Rotarysäätiö on suuri säätiömuotoinen rahasto. Se on muodollisesti itsenäinen yksikkö rotaryn sisällä, mutta hallinnollisesti käytännössä kytketty kiinteästi Rotary Internationaliin.

Rotarysäätiö jakaa vuosittain suuren määrän apurahoja ja stipendejä tutkijoille ja ammatillista lisäkoulutusta hankkiville naisille ja miehille. Säätiö rahoittaa lisäksi lukuisia humanitaarisia ohjelmia, joita joka vuosi toteutetaan eri puolilla maailmaa. Merkittävin näistä on parhaillaan eri puolilla maailmaa menossa oleva Polio Plus -rokotuskampanja, jolla polio ja eräät muut vakavat sairauden pyritään kukistamaan.

Miten rotari kokee rotaryn?

Me kaikki ihmiset olemme erilaisia, niin rotaritkin. Ominaisuutemme seuraavat meitä harrastustemme pariin. Rotarytoiminta on luonnollisesti tavallisen klubijäsenen kannalta katsottuna harrastustoimintaa. Siitä ei kenellekään makseta mitään korvausta, päinvastoin jäsenmaksut ja osallistuminen toimintaan verottavat jäsenen kukkaroa. Onko toiminta sen arvoista? Rotaryklubiin liitytään yleensä jonkun jo jäsenenä olevan ehdotuksesta ja usein ehkä pitkänkin harkinnan jälkeen. Liittyminen klubiin tuo mukanaan velvoitteita. Jo mainittujen taloudellisten velvoitteiden lisäksi tärkein velvollisuus, johon jäsen liittyessään sitoutuu, on läsnäolo klubikokouksissa. Mukanaolon tulee olla säännöllistä eikä pitkiä poissaoloja hyväksytä. Tämä velvollisuus tietenkin panee monet pohtimaan mahdollisuuttaan olla toiminnassa mukana.

Toisaalta rotaryklubiin liittynyt vain harvoin eroaa klubista, elleivät ulkoiset seikat siihen pakota. Erot voi kyllä milloin vain, mutta aktiivinen mukanaolo osoittaa selvästi, että se yhteys, mikä klubin jäsenten välille syntyy, koetaan yleisesti tärkeäksi. Monet rotarit pitävät rotariuttaan tärkeimpänä harrastuksenaan, josta viimeiseksi halutaan irrottautua. Mielenkiintoinen klubiohjelma ja hyvä yhteishenki antavat voimaa arkeen ja rohkeutta ryhtyä niihin tehtäviin, joita työelämässä tulee vastaan. Monet jo työelämästä vetäytyneet kokevat pysyvänsä ajan hermolla voidessaan tavata niitä, jotka paraikaa vastaavat yritysten johtamisesta. Toisaalta nuoremmilla on erinomainen mahdollisuus keskustella kokeneempien kanssa ammatillisista asioista. Rotaryn aatepohja tukee niitä perusteita, joille jokaisen yrityksen, laitoksen ja viraston toiminnan pitäisi rakentua. Henkilökohtaisella tasolla korkeat eettiset periaatteet helpottavat vastaan tulevien ongelmien ratkaisua ja antavat viitteitä siitä, mihin suuntaan myös perheyhteisön elämää olisi hyvä ohjata. Ystävien tuki saattaa olla korvaamaton, kun vaikeuksia tulee elämään.

Miten rotary tuli Lempäälään?

Rotaryaate levisi vähitellen Suomessa Helsingin ulkopuolelle. Suuriin asutuskeskuksiin perustettiin klubeja tasaiseen tahtiin. Sotavuodet luonnollisesti pysäyttivät kehityksen joksikin ajaksi, mutta rauhan tultua kiinnostus rotarytoimintaan heräsi voimakkaana uudelleen.

Tuohon aikaan Lempäälä ei ollut mikään merkittävä asutuskeskus. Maatalousvaltaisuus näkyi yhdyskuntarakenteessa selvästi. Vesilahdesta voi todeta aivan samaa, ehkä suuremmallakin syyllä. Mutta oli seudulla teollisuuttakin. Teollisuuden johtohenkilöillä oli silloinkin kiinteitä kontakteja myös paikkakunnan ulkopuolelle. Näiden kontaktien kautta myös merkittävä lempääläinen teollisuusmies Matti Piippo pääsi kosketuksiin rotaryajatus-ten kanssa. Yhdessä veljensä Leo Piipon kanssa hän alkoi puuhata rotaryklubia Lempäälään. Paikkakunnan elinkeinoelämä ei kuitenkaan vielä tuolloin ollut kypsä niiden ajatusten omaksumiseen, joita kansainvälinen rotaryliike piti esillä. Sen vuoksi Piippojen ajatukset eivät vielä 1950-luvulla löytäneet jalansijaa lempääläisessä maaperässä.

Tampereen Pyynikin Rotaryklubissa jo useita vuosia mukana olleen Oiva Pohjanpirkan tultua Lempäälän kirkkoherraksi alkoi uusi aktiivinen kausi myös rotaryaatteiden esille tuomiseen paikkakunnalla.

Varhain keväällä 1972, ilmeisesti Toijalan Rotaryklubin aloitteesta, joukko lempääläisiä kokoontui keskustelemaan asiasta ja valmistelemaan klubin perustamista. Tämä kahdeksanhenkinen ryhmä kutsui sitten mukaan muita, ja 15.6.1972 kokoontui 22 miestä Ravintola Neljään Pilariin Lempäälän Rotaryklubin perustavaan kokoukseen. Heinäkuun alussa klubi alkoi pitää viikoittaisia kokouksiaan ja Rotary Internationalin viralliseksi klubiksi se tuli 18.7.1972. Perustaminen ei kuitenkaan tapahtunut pelkästään paikallisin voimin. Mukana perustamistoimissa olivat myös past governor Armas Jokinen Turun Linnan klubista ja kummiklubin, Toijalan, presidentti Ilppo Yrjölä.

Klubin charter-juhla pidettiin Ehtookodossa 31.8.1972.

Lempäälän Rotaryklubin ensimmäiset jäsenet olivat:

Eero Immonen	Raimo Niukkanen
Mauri Isotalo	Jaakko Näsärö
Reijo Joutila	Martti Pakkanen
Pekka Jääskeläinen	Jussi Peltomäki
Veikko Kesola	Leo Piippo
Juha Kiehelä	Matti Piippo
Ilkka Koota	Pekka Piippo
Juhani Kuuluvainen	Oiva Pohjanpirtikka
Reino Länsipuro	Pekka Salo
Matti Mäkilä	Erkki Seppänen
Olavi Nieminen	Martti Sirén

Tällä hetkellä näistä perustajajäsenistä on klubissamme viisi.

Ammattipalvelu

*Töistä mies mainitaan, vaan ei suurista sanoista.
Sananparsi Kaukolasta*

Ammattipalvelu

Mitä ammattipalvelu on?

Ammattipalvelu liittyy rotaryklubin toimintaan keskeisenä osana. Edustaahan jokainen klubin jäsen omaa ammattiaan ja on siis rotaryn aatemaailman ja oman ammattinsa yhdyshenkilö. Ammattipalvelussa korostetaan jokaisen rotarin yksilöllistä tarvetta toimia rotaryn periaatteita soveltaen päivittäisissä työsuhteissaan ja tehtävissään.

Rotaryklubin jäsen pyrkii ilmaisemaan ammattipalvelun periaatteen:

- vaalimalla liike- ja ammattimoraalin korkeata tasoa,
- arvossapitämällä kaikkea hyödyllistä työtä,
- näkemällä oman ammattinsa tilaisuutena palvelemiseen, ja
- toteuttamalla palvelemisen ihannetta yksityiselämässään, ammatissaan ja yhteiskunnan jäsenenä.

Rotaryklubin jäsen pyrkii muistamaan, että liike- ja ammattialalla toimivana rotarina minun velvollisuuteni on

1. suhtautua omaan ammattiini tilaisuutena palvella,
2. noudattaa uskollisesti oman ammattini eettisten ohjeiden kirjainta ja henkeä, oman maani lakeja ja oman yhteisöni moraalistandardia,
3. tehdä kaikkeni kohottaakseni ammattini arvostusta ja edistääkseni korkeimpia eettisiä arvoja omassa ammatissani,
4. olla rehellinen ja tasapuolinen työnantajaani, työntekijöitani, yhtiökumppaneitani, kilpailijoitani, asiakkaitani ja yleisöä kohtaan sekä kaikkia niitä kohtaan, joihin olen liike- tai ammattisuhteessa,
5. kunnioittaa kaikkia yhteiskunnalle hyödyllisiä ammatteja,
6. tarjota ammattitaitoni avuksi yritettäessä löytää työmahdollisuuksia nuorille, pyritessä auttamaan erityisongelmista kärsiviä ihmisiä ja kehitettäessä paikkakuntani elämänlaatua,

7. olla rehellinen markkinoinnissani ja edustaessani liike- tai ammattialaani yleisön edessä,
8. olla pyytämättä muilta rotareilta ja suomatta heille sellaista etuoikeutta tai etua, jota en tavallisesti soisi muille liike- tai ammattikumppaneilleni.

Ammattipalvelun keskeisin kysymys, jonka jokainen rotari itselleen asettaa, on: "Miten voisin päivittäisessä työssäni olla ystävällisempi ja avuliaampi muita ihmisiä kohtaan?"

Ammattipalvelun alaan kuuluvaa toimintaa.

Ammattipalvelun alaan ja ammatillisiin suhteisiin liittyvät asiat ovat rotarytoiminnassa niin voimakkaasti esillä, että ne vaikuttavat kaikkien muidenkin rotaryn palveluväylien toimintaan. Vuosien varrella ammattipalvelukomitea on ansiokkaasti ottanut ohjelmaansa ajankohtaisia ja uusia asioita. Jo alkuvuosina edettiin järjestelmällisesti toimintaa kehitellen. Se näkyy mm. pidettyjen esitelmien aiheista.

Ensimmäisenä toimintavuotena käsiteltiin yleensä ammattipalvelukomitean tehtäviä ja jokaisen rotarin kaikkien tekojen eettisenä pohjana olevaa ns. neljän kysymyksen koetta. Näin saatiin komitean toiminta suunnatuksi rotarylle kuuluviin uomiin. Samoin ensimmäisestä vuodesta lähtien komitea on halunnut eri tavoin aktivoida veljiä tutustumaan toistensa ammatteihin. Tätä asiaa on toteutettu mm. siten, että klubin jäsenet ovat esitelleet omia ammattejaan ja niiden ajankohtaisia asioita 2 - 3 minuuttia kestäneillä esitelmillään.

Työelämässä tärkeiden uusien asioiden seuraaminen ja esitleminen on herättänyt suurta kiinnostusta. Siitä olkoon esimerkkinä klubin toinen toimintavuosi. Silloin oli esitelmissä esillä mm. pari alkuvaiheissaan ollutta asiaa.

Leo Piippo piti esitelmän aiheesta: "Mitä on yritysdemokratia?" Esitelmän pituus oli kirjoitettuna 15 arkkia ja siihen liittyi vielä 9 arkkia Yritystalous-lehden artikkelia. Asiasta riitti keskustelua vielä seuraavissakin klubikokouksissa. Kaikki tämä kertoo halusta paneutua uusiin, työelämässä esille tuleviin asioihin perusteellisesti. Tiedämme, miten yritysdemokratia on sen jälkeen kehittynyt.

Toinen samana vuonna kiinnostava uutuuksia oli, kun IBM:n edustaja oli esitelmöimässä kansainvälisestä konttorikoneliikkeestä. Esitelmässä tuli esille silloin lapsenkengissään alottelevat tietokoneet. Ne kiinnostivat kokouksessa olleita niin, että esitelmäitsijä sai vastattavakseen suuren joukon tietokoneita koskevia kysymyksiä.

Työelämässä tapahtuvien muutosten seurannaisvaikutukset ovat olleet myös kiinnostavia, mistä kertoo mm. esitelmä puutavaran mittauksen uudistumisen vaikutuksesta metsurien palkkaukseen.

*Työpaikkavierailut -
ammattipalvelun suola ja sokeri.*

Erityisen paljon tietoa eri ammanteista on saatu koko klubin toimintaaikana tapahtuneilla työpaikkavierailuilla. Vierailuja erilaisissa yrityksissä, liikkeissä ja laitoksissa on ollut vuosittain useita.

Vuoden palvelijan valitseminen.

Klubin yhdeksäntenä toimintavuotena ammattipalvelukomitean aloitteesta päätettiin, että Lempäälän rotaryklubi valitsee vuosittain klubin toiminta-alueelta henkilön tai yhteisön, joka klubin mielestä on parhaiten toteuttanut päivittäisessä työssään tai muissa toimitissaan hyvän palvelun ihannetta. Tällaisen toiminnan tarkoituksena on mahdollisimman näkyvällä ja kiinnostavalla tavalla tiedottaa rotarytoiminnan palveluihanteesta klubin toiminta-alueen ihmisille sekä korostaa palvelemisen merkitystä kaikkien ihmisten kesken. Vuoden palvelijan valitsemiseksi hyväksyttiin säännöt ja näkyvänä merkinä arvon saajalle annetaan klubin jäsenen, taiteilija Kalevi Kankaalan valmistama kunniataulu.

Vuoden palvelija arvon ovat saaneet:

- 1982 Lempäälä-Seura
- 1983 Lempäälän Ehtookoto
- 1984 Apteekkari Aili Mannonen
- 1985 Musiikkikoulun rehtori Yrjö Punkari
- 1986 Lempäälän NMKY
- 1987 Lempäälän Sotaveteraanit
- 1988 Kuljun koulun oppilaskuoro
- 1989 Anni-Koti
- 1990 Lempäälän Nuorisoseura
- 1991 Maisteri Eeva Anerö
- 1992 Lempäälän Kuvataidekoulu
- 1993 Lempäälän Mummon Kammari
- 1994 Lempäälän Kisa
- 1995 Lempäälän Sotainvalidit
- 1996 Vesilahden yläasteen Oppilaskunta
- 1997 Räsöön Kyläkerho

Ammatinvalinnan ohjaus.

Eräs rotareiden päätehtävistä on auttaa nuoria ihmisiä pääsemään alkuun työelämässä. Vaikka ammatinvalinnan ohjaus onkin Suomessa järjestetty käytännöllisesti katsoen yhteiskunnan toimesta, voi klubi tarjota monessa muodossa apuaan virkansa puolesta ammatinvalinnan ohjausta tekeville. Edustaahan klubin jäsenistö paikkakunnan tärkeimpien ammattien ja toimialojen parhainta kokemusta.

Jo klubin ensimmäisinä vuosina viikkokokouksesitelmissä oli aiheita nuorten ammatinvalinnasta. Klubi on myös auttanut nuoria ammatin valitsemisessa järjestämällä erilaisia tilaisuuksia nuorille tutustua ammatteihin. Esimerkiksi nuoria on kutsuttu vierailemaan ammattiasioita käsitteleviin klubin viikkokouksiin, työpaikkavierailuilla on ollut mukana nuoria ja klubin jäsenet ovat järjestäneet edustamissaan yrityksissä tai laitoksissa koululaisille tilaisuuksia tutustua työelämään.

Hyvin mielenkiintoisella ja haastavalla tavalla koulun ammatinvalinnanohjausta tuettiin vuosina 1987 - 1988. Yhdessä Hakkarin yläasteen opinto-ohjaajien kanssa tehtiin suunnitelma, joka toteutettiin siten, että klubin jäsenet kävivät koulun 8. luokkien oppitunneilla esittelemässä omaa ammattiansa ja toimialaansa. Esityksissä pyrittiin tuomaan esille mahdollisimman täydellisesti ammattiin liittyvät asiat kuten koulutus, työmahdollisuudet, työn luonne, palkkaus yms. Lisäksi oppilaat voivat kysellä asioita. Oppilaille pidettiin yhteensä 35 esitelmää, joista Lempäälä Havas-klubin jäsenet pitivät 8. Tämän ns. AVO-projektin tarkoituksena oli esitellä eri ammatteja ja toimialoja oppilaille sekä samalla tehdä rotarytoimintaa tunnetuksi. Tätä toimintaa oli tarkoitus jatkaa pitempäänkin, mutta asia todettiin siinä määrin työtä vaativaksi, että sen jatkamisesta oli luovuttava, kun ensin toiminnan tärkeyttä, etuja ja vaikeuksia oli vakavasti harkittu monelta kannalta.

Yhteiskuntapalvelu

Ei ole vaikeaa tehdä oikein. Vaikeaa on tietää, mikä on oikein.
Lyndon B. Johnson

Yhteiskuntapalvelu

Rotarytoiminnan luonteeseen kuuluva lyhytjänteisyys, joka johtuu vuosittaisesta tehtävien vaihdosta, näkyy erityisen selvänä klubimme yhteiskuntapalvelun alaan kuuluvissa toiminnoissa. Yhteiskuntapalvelu on myös se alue, jonka piirissä esille tulleet hankkeet ovat herkimmin saaneet aikaan reaktion: "Rotary ei ole ensi sijassa hyväntekeväisyysjärjestö." Nämä kriittiset äänet eivät kuitenkaan ole estäneet varsin monipuolista toimintaa tälläkin alalla.

Klubin puitteissa toteutetuista suurista hankkeista muutamat voidaan lukea myös yhteiskuntapalvelun sektorille, näkyvimmin Polio Plus -keräys. Myös sodassa vammautuneet ovat olleet useana vuonna esillä toiminnassa. Jo ensimmäisenä toimintavuonna sotainvalidit olivat erään keräystuloksen vastaanottajina. Myös ainakin toimintavuosina 1974-75, 1975-76 ja 1977-78 on sotainvalideja muistettu mm. Kaunialan sotavammasairaalaan tukien.

Viime vuosina sotaveteraanien työn arvostuksen lisääntyminen on näkynyt myös oman klubimme ohjelmissa. Maanpuolustusasiat ovat olleet useaan otteeseen esillä sekä historiallisina katsauksina että nykytilannetta tarkastellen. Erikoisena ohjelmana on mieleen jäänyt toimintavuonna 1995-96 kuultu sodan aikana rintamalla eläinlääkintätehtävissä toimineen Bertil Henrikssonin esitelmä hevosesta viime sodissa. Samana vuonna sotakamreeri Reino Lehväslaiho kertoi erittäin elävästi sotakokemuksistaan ja kirjojensa taustoista. Oma veljemme Aarno Torikka on muutaman kerran kertoillut alansa asioista ja näyttänyt meille lennoston ihmeitäkin. Myös veli Pasi Alho on eri tavoin tuonut esille varsinkin reserviläisten merkitystä maanpuolustustyössä. Korsuvierailu ja käynti yksityisessä Mannerheim-museossa Valkeakoskella lisäävät osaltaan näitä painotuksia. Vuonna 1994-95 saimme vastaanottaa sotaveteraanistandaarin osoituksena osallistumisestamme Iltahuuto-keräykseen. Käynti Tampere-talon veteraanikuorojen konsertissa oli monelle erittäin koskettava kokemus.

Vanhus- ja vammaistyö on ollut esillä muutamina vuosina. Toimintavuonna 1973-74 pastori Heikki Miettinen kävi esittelemässä paikallista vammaistyötä ja rahasumma lahjoitettiin hänen edustamalleen kehitysvammaisyhdistykselle. Toimintavuonna 1976-77 osallistuttiin pianon hankintaan vanhainkotiin ja seuraavana vuonna tauluhankintaan samaan paikkaan. Vuonna 1983 järjestettiin yhdessä siskojen kanssa lipputanko ja Suomen lippu Anni-Kotiin Sääksjärvelle ja vuonna 1988-89 olivat sekä Anni-Koti että vanhainkoti taas vuorossa. Kummassakin vierailimme, minkä lisäksi Anni-Kodin asukkaita kävi klubikokouksemme vieraina.

Merkittävä kohde klubin toiminnassa on ollut partioliike. Paikallisille partiolippukunnille on on hankittu lippuja ja annettu myös suoranaisia rahalahjoituksia. Myös Lempäälän NMKY ja Lempäälän Pandat ovat ainakin kerran olleet huomion kohteena ja on avustettu myös Lempäälän tanskalaisen ystäväkunnan Kerteminden koululaisten Suomen matkaa.

Huumeiden torjuntatyötä on avustettu Hakkarin koulun kautta ja on tutustuttu pakolaiskysymykseen Lempäälässä, kun sosiaalijohtaja ja pakolaisten edustaja ja myöhemmin Suomen Punaisen Ristin edustaja kävivät klubissamme kertomassa pakolaishuoltoon liittyvistä asioista.

Ammattipalvelun puitteissa on vuosittain valittu "Vuoden Palvelija". Siihen on myös toisinaan liittynyt rahalahjoitus.

Rotaryliike on ollut esillä melko runsaasti paikallislehdessä. Lehden suhtautuminen klubin tavoitteisiin ja toimintaan on koko ajan ollut erittäin myönteinen, onhan eräs veljemme kuulunut koko ajan lehden toiminnasta vastaaviin henkilöihin. Lehtikirjoitusten määrä on vuosittain vaihdellut melkoisesti, mutta joka vuosi klubi on ollut jollakin tavoin esillä lehdessä. Kokonaisia liitteitä tai aukeamiakin on lehteen toimitettu muutamien merkittävien tapahtumien yhteydessä. Muussakin lehdistössä on Lempäälän Rotaryklubista ollut joitakin kertoja artikkeleita ja mainintoja.

Yhteiskuntapalvelun alaan kuuluvat lisäksi Lempäälän liikennepuiston ns. "Rotarypuiston" koristeleva puilla ja pensaila ja puiston keväinen puhdistaminen lukuisina vuosina. Yhteistyö Lempäälä Havas -klubin kanssa on tällöin ollut voimaa.

Pikkuisen rotary-ylpeyttä voimme tuntea siitakin, että veljemme Kalevi Kankaala on tehnyt betoniveistosryhmän "7 kääpiötä" liikennepuistoon ja myöhemmin toisenkin veistoksen Kanttoripuistoon. Muutamina vuosina paikallinen kulttuuri on ollut voimakkaasti esillä klubikokouksissa pidetyissä esitelmissä ja muualle tehtyjen vierailujen yhteydessä.

Toimintavuonna 1994-95 rotaryliikettä pyrittiin tekemään maailmalla tunnetuksi järjestämällä klubipaikkakunnille "Rotaryikkunoita", näyteikkunoita, joissa esiteltiin rotaryn toimintaa. Myös Lempäälään rakennettiin tällainen ikkuna ja piirin klubien välisessä kilpailussa se todettiin parhaaksi. Lempäälän ympärisoutu ja Hakkarin maastoon järjestetty 24 tunnin hiihtotapahtuma ovat myös pitäneet klubiamme esillä erinomaisella tavalla.

Useana vuonna oli esillä Kuljussa sijaitsevan Pirunlinnan historia. Fil. maist. Eeva Anero kertoi meille paikan historiasta ja klubi järjesti Pirunlinnaan liittyviä sanontoja koskeneen kilpailun. Se ei kuitenkaan juuri tuottanut tuloksia. Toinen epäonnistunut hanke oli oikeastaan ammattipalvelun alaan kuuluva hanke matkamuistoesinekilpailuksi Lempäälän Kotiteollisuuskoulun oppilaille. Kilpailu ei tuottanut hyviä tuloksia eikä luvattuja palkintoja jaettu lainkaan.

Useat luokite-esitelmät ovat koskeneet yhteiskuntapalvelun kenttää. Muitakin asiaan liittyviä esitelmiä vuosien kuluessa on ollut lukuisia. Niistä voi mainita rotaryn PR-toimintaa pohtinut Martti Pakkasen, Lapin ongelmia käsitellyt Seppo Laalon ja liikennekysymyksiä koskenut Jussi Lintusaaren esitelmä, nämä vain esimerkkeinä. Alkoholi-ongelmat, huumeet ja työttömyys ovat olleet lukuisia kertoja esillä klubin ohjelmissa. Merkittävät yhteiskuntapoliittiset tapahtumat, kuten vaalit, ovat herättäneet paljon keskustelua klubikokouksissa sekä etukäteen että tulosten selvittyä.

Yhteiskunnan ylläpitämiin laitoksiin Lempäälässä ja lähiympäristössä on käyty tutustumassa. Näistä voi mainita esim. paloaseman, poliisilaitoksen, alioikeuden ja poliisikoulun.

Yhteiskuntapalvelun työsarka on Rotaryn näkyvimpiä julkisivuja. Sen vuoksi sen huolellinen suunnittelu ja toteuttaminen on klubin tärkeimpiä tehtäviä ja vaatii paljon tästä toimintasektorista kulloinkin vastaavilta veljiltä.

Kansainvälinen palvelu

*Hyvälle ihmiselle maailma on hyvä.
Mohandas Gandhi*

Kansainvälinen palvelu

Kansainvälinen palvelu on klubissamme keskittynyt suurelta osin kahteen sektoriin, nuorisovaihtoon ja Rotarysäätiön avustuksiin. Näistä on jäljempänä erilliset kappaleet. Kolmas alue, missä kansainvälinen palvelu on epäsuoremmin esillä, on ulkomaisten rotarien vierailut klubissamme ja klubiveljiemme vierailut ulkomailla. Näilläkin on tehokkaasti rakennettu kansainvälistä yhteisymmärrystä ja rauhaa, tavoitetta, johon rotaryn kansainvälinen palvelu tähtää.

Yksittäisiä muitakin avustuskohteita klubillamme on ollut. Suomen Lähetyssseuran kautta olemme avustaneet paria kehitysapukohdetta. Lähialueyhteistyönä on osallistuttu Inkerin Lottolan kyläprojektiin. Yksityisesti klubimme jäsenet ovat varmasti tukeneet muitakin kohteita, esimerkiksi yhteisvastuukeräyksen kautta, jota meidän klubikokouksessammekin on esitelty.

Kansainvälisen palvelun myötä on klubiimme tullut myös yksi Paul Harris Fellow -arvonimi. Toimintavuonna 1988-89 kutsuimme muutamia ulkomaisia piirikuvernöörejä pikkujoulujuhlaamme. Piirikuvernöörit osallistuivat juuri tuolloin pidettyyn CEEMA-kokoukseen Ravintola Rosendahllissa Tampereella. CEEMA-kokouksen tuotolla piiri 139 kustansi yhden PHF-arvon klubillemme.

Klubimme on aikojen kuluessa saanut runsaasti viirejä, ulkomaisiakin yli 160. Vastaavasti olemme luovuttaneet viirejä ulkomaisiin klubeihin. Tätäkin viirien vaihtoa voidaan pitää kansainvälisen palvelun toimintana.

Joitakin kertoja on sekä klubikokouksissa että klubin hallituksessa jouduttu pohtimaan klubin suhdetta erilaisiin ulkomaisiin avustuskohteisiin yleensä. Avustuspyyntöihin, jotka eivät ole olleet Rotary Internationalin tai Rotarysäätiön välittämiä, on yleensä suhtauduttu varsin varovasti. Koska vaihto-oppilastoiminta on klubissamme edelleen aktiivista ja myös Rotarysäätiön rahastoihin toimitamme avustuksia tilanteen mukaan, ei ole luultavaa, että

muuta merkittävää laajentumista kansainvälisen palvelun alueella olisi odotettavissa lähitulevaisuudessa. Eikä ainakaan ohi virallisten rotarykanavien tapahtuvaa suoraa avustustoimintaa voida pitää klubin tarkoituksien mukaisenakaan. Avustusten perille menon valvonnan on oltava luotettavissa käsissä. Rotarylla on maailmanlaajuisen levinneisyyden vuoksi hyvät edellytykset onnistua tehokkaasti suunnitelluissa ja toteutetuissa avustusoperaatioissa, kuten esimerkiksi Polio Plus -keräys osoittaa.

Nuorisotoiminta

*Lähes kaikki suuri on nuorten tekemää.
Benjamin Franklin*

Nuorisovaihto osana rotarya

Vuonna 1911 perustettiin ensimmäinen rotaryklubi Amerikan mantereen ulkopuolelle, Lontooseen. Samana vuonna Portlandin rotarykonventiossa käytti Chicagon rotaryklubin jäsen Arthur Sheldon puheessaan sanoja "He profits most who serves best" (Hän voittaa eniten, ken palvelee parhaiten). Tämä palvelun aate, samoin kuin sen kanssa myöhemmin rotaryn tunnuslauseeksi muodostunut Service above self (Palvelumieli itsekkyyden edelle), olivat omiaan synnyttämään kansainväliseen palveluun kuuluvaa nuorisovaihtotoimintaa.

Nuorisovaihtotoiminnan aloittaminen edellytti kuitenkin ensin rotaryliikkeen kansainvälisyyden laajentumista ja syvenemistä. Duluthissa, Minnesotassa vuona 1912 järjestetyssä vuosikonventiossa muutettiin National Association of Rotary Clubs (Rotaryklubien kansallinen liitto) muotoon International Association of Rotary Clubs (Rotaryklubien kansainvälinen liitto). Edinburghin vuosikonventiossa 1921 hyväksyttiin rotaryn tavoitteeksi "Edistää kansojen keskeistä ymmärtämystä, hyvää tahtoa ja rauhaa kautta maailman palvelemisen ihanteen yhdistämien työn ja toiminnan miesten keskeisen veljeyden avulla." Samana vuonna perustettiin ensimmäiset rotaryklubit Australiaan ja Uuteen Seelantiin, millä seikalla tuli myöhemmin olemaan huomattavaa merkitystä Lempäälän Rotaryklubin nuorisovaihtotoiminnan kannalta.

Lontooseen vuonna 1942 koolle kutsuttu rotarykokous keskusteli laajan koulutus- ja kulttuurivaihdon järjestämisestä, mikä aikanaan johti UNESCO:n perustamiseen.

Sodan jälkeen vuonna 1946 Rotarysäätiön stipendejä julistettiin haettaviksi yhden vuoden jatko-opintoja varten jossakin muussa kuin opiskelijan kotimaassa. Stipendiohjelma omistettiin seuraavana vuonna Paul Harrisin kuoleman muistolle, ja 18 opiskelijalle myönnettiin stipendit opiskeluvuodeksi 1947-48. Sen jälkeen stipendin saajien määrä kasvoi vuosi vuodelta.

Vuoteen 1963 mennessä stipendiohjelma oli laajentunut niin, että 140 opiskelijalle myönnettiin stipendi opintojen harjoittamiseksi yhteensä 41 maassa. Tuolloin julkaistiin myös esite nimeltään Guide to International Youth Projects, jossa esiteltiin erilaisia suunnitelmia kansainväliseksi nuorisonvaihdoksi. Vuonna 1965 Rotarysäätiö otti käyttöön uuden toimintamuodon, opintoryhmien vaihdon, joka nykyisin tunnetaan GSE-vaihto-ohjelmana. Vuonna 1967 säätiö ilmoitti taas uudesta toimintamuodosta, stipendeistä korkeakoulussa opiskeleville nuorille miehille ja naisille yhden vuoden opintoihin jossakin korkeakoulussa tai yliopistossa, joka sijaitsee muussa kuin heidän kotimaassaan.

Päämäärät ja periaatteet

Nuorisovaihto tarkoittaa rotaryn toiminnassa niitä erilaisia työmuotoja, joiden puitteissa nuorille järjestetään lyhyempi- tai pitempiaikaisia tilaisuuksia ohjelmoituun ulkomailla oleskeluun. Rotaryn kansainvälinen nuorisovaihto on tarkoitettu lähinnä niitä nuoria varten, joilla on kiinnostusta maailmankuvansa avartamiseen, kielitaitonsa kehittämiseen ja henkilökohtaisten tuttavuussuhteiden rakentamiseen. Koko toiminnan tarkoituksena on eri maiden nuorison kansainvälisen kanssakäymisen edistäminen ja kansojen keskinäisen suvaitsevaisuuden lisääminen.

Nuorisovaihtotoiminta perustuu rotaryn palvelemisen ihanteelle ja se toteuttaa erityisesti sitä rotaryn tavoitetta, jonka mukaan pyritään edistämään kansojen keskinäistä ymmärtämystä, hyvää tahtoa ja rauhan asiaa. Nuorisovaihtotoiminta todistaa oikeaksi rotaryn toisen tunnuslauseen: "He profits most who serves best", sillä nuorisovaihto antaa hyvin paljon muillekin siihen osallistuville kuin varsinaisille vaihto-oppilaille.

Periaatteena on, että eri maat ottavat vastaan ulkomaisia vaihto-oppilaita suunnilleen samassa suhteessa, kuin ne itse lähettävät nuoria ulkomaille.

Nuorisovaihdon eri muodot

Vuosivaihto

Vuosivaihdossa 15-18 -vuotias nuori viettää lukuvuoden ulkomailla. Hän opiskelee suomalaista lukiota vastaavassa koulussa - ja Suomeen tuleva nuori tietysti suomalaisessa lukiossa. Suomesta lähtevien kohdemaita ja samalla tänne tulevien lähtömaita ovat nykyisin: Argentiina, Australia, Brasilia, Etelä-Afrikka, Intia, Japani, Kanada, Meksiko, Ranska, Uusi-Seelanti ja Pohjois-Amerikan Yhdysvallat.

Kesävaihto

Kesävaihdossa nuori viettää kuukauden ulkomailla ja sitten kuukauden kotona ulkomaalaisen nuoren kanssa. Kesävaihto voi tapahtua Euroopassa tai muuallakin.

Leirivaihto

Leirivaihdossa nuori viettää noin kaksi viikkoa perheessä ulkomailla ja yhden viikon leirillä 15 - 20 muun eri maista kotoisin olevan nuoren kanssa. Leirit ovat jossakin Euroopan maassa.

Rotary-stipendit

Rotarysäätiön kansainvälisesti näkyvin muoto on säätiön stipenditoiminta. Sen turvin on monelle lahjakkaalle nuorelle avautunut mahdollisuus harjoittaa oman alansa opiskelua ja tutkimusta korkeakouluissa ulkomailla. Rotaryklubit ja yksittäiset rotarit ovat säätiön toiminnan rahoittajia. Rotarysäätiön stipendin saaja ei voi olla rotari eikä tämän omainen.

Jokaisella rotarypiirillä maassamme on käytössään yksi ns. Georgia-stipendi. Stipendi on tarkoitettu 18-25 -vuotiaalle, naimattomalle nuorelle lukuvuoden opiskeluun Georgian

osavaltion alueella Yhdysvalloissa collegessa, yliopistossa tai muussa korkeakoulussa. Stipendi kattaa oleskelu- ja opiskelukustannukset Yhdysvalloissa, mutta ei matkoja Yhdysvaltoihin. Georgia-stipendin saaja voi olla rotari tai tämän omainen. Stipendejä on myönnetty vuodesta 1946 alkaen. Näihin kustannuksiin ei Rotarysäätiö osallistu. Georgiastipendin saaminen ei edellytä vastavuoroisuutta.

Suomen Rotarystipendi on tarkoitettu 17-28 -vuotiaille suomalaisille nuorille ulkomaiseen opiskeluun. Sen saaja ei voi olla rotari, mutta voi olla rotaryperheen jäsen.

GSE

Lyhenne GSE tulee sanoista Group Study Exchange ja tarkoittaa piirien välistä opintoryhmien vaihtoa. Se ei ole varsinaista nuorisovaihtoa. Kaksi rotarypiiriä eri puolilla (ei välttämättä kirjaimellisesti) maailmaa päättää lähettää ryhmän jo ammatissa toimivia toisensa alueelle tutustumaan eri ammatteihin ja muutoin alueen elämään. Matkat kestävät neljästä kuuteen viikkoon. Rotarysäätiö maksaa matkakulut.

Rotaryjärjestön nuorisovaihdossa on vuosittain yhteensä noin 9.000 nuorta. Suomessa vaihto-ohjelmiin osallistuu vuosittain 600 nuorta, joista vuosivaihtoon 160-180.

Nuorisovaihto Lempäälän Rotaryklubissa

Alun etsikko aika

Klubin toiminnan alkuvuodet aherrettiin pääasiassa klubin erilaisten sisäiseen toimintaan, rotarytietouden kasvattamiseen ja uusien jäsenten hankkimiseen liittyvien asioiden parissa niin, että nuorisovaihtoon ei liennyt tarmoa. Lähes kaikki klubin veljet olivat uusia rota-reita, joten luonnollisesti keskityttiin rotariuden olemuksen selvittämiseen muun ohella rotarykäsikirjakuulusteluja klubikokouksissa järjestämällä. Huomattava osa toimintatarmosta vaikuttaa kuluneen erilaisten muodollisuuksien oppimiseen ja hiomiseen sekä

monimutkaisten sääntötulkintojen pohtimiseen. Alkuun oli tärkeintä saada klubikokoukset hyvin toimiviksi.

Lokakuun 5. päivän 1972 viikkoselosteen mukaan on esitetty ilmoitusasiana, että Suomen Rotarytoimisto pyytää ilmoittamaan klubin nuorisovaihtoasiamiehen nimen ja osoitteen. Tämän johdosta päätettiin, että hallitus nimeää kokouksessaan klubin nuorisovaihtoasiamiehen. Kokouksessa 12.10. sitten ilmoitettiin, että klubin nuorisovaihtoasiamieheksi nimitti veli presidentti veli Eero Immosen. Tammikuun 11 päivänä 1973 veli Eero Immonen esitti nuorisovaihdon piiriasiamiehen kirjeen:

Piirien 140-143 NVA:n tiedotuksia 7/72: "Lähiseudulla amerikkalaisen tai kanadalaisen vaihtonuoren ovat vastaanottaneet Viiala, Mänttä ja Tampere. Miten rotaryvuoden teemaa Let's take a new look (Katso uudelta kannalta) voitaisiin soveltaa niin, että rintamerkin toiselle sanalle International tulisi myös katetta ja voitaisiin todella puhua kansainvälistä toimintaa harjoittavasta rotaryklubista. Tänä vuonna Suomesta on lähtenyt 24 nuorta rapakon toiselle puolelle. Heistä 18 on mukana koko vuoden oppilasvaihto-ohjelmassa ja 6 kesävaihto-ohjelmassa. Suomeen on saapunut 10 pitkäaikaista ja 5 kesävierasta."

Toisella toimikaudella ainoa nuorisovaihtoon liittyvä tapahtuma on ollut klubin toimialueella asuvan Antero Eskolan tekemä anomus saada rotarystipendi, johon hän on pyytänyt Lempäälän Rotaryklubin lausunnon. Klubi on kokouksessaan 20.12.1973 päättänyt tuntemuksensa perusteella yksimielisesti puoltaa hakemusta ja suositella stipendin myöntämistä. Suomen Rotarystipendirahaston stipendilautakunta onkin sitten kokouksessaan 18.1.1974 päättänyt myöntää Eskolalle 2.000 markan suuruisen stipendin opiskeluun Ruotsin kuningaskunnassa. Myöhemmin Eskola on käynyt klubikokouksessa esitelmöimässä opiskelusta Ruotsissa, lähettänyt klubille kiitoskortin saamastaan stipendistä ja vielä selostuksen stipendin käytöstä (vuokramenot) ja jäljennöksen Stockholms Tekniska Institutetista saamastaan todistuksesta. Tämä lienee ollut klubin ensimmäinen kosketus rotaryn kansainväliseen nuorisotoimintaan, vaikka siis kysymyksessä ei ollutkaan varsinainen nuorisovaihtotoiminta.

Piirikuvernööri oli kuukausikirjeissään kiinnittänyt huomiota nuorisovaihtotoimintaan. Lokakuun 1973 kirjeessään kuvernööri on kirjoittanut mm. seuraavaa:

"Ainakin Vehmaan ja Salon rotaryklubit ovat tänä vuonna järjestäneet kaukomaiden kanssa nuorisovaihdon. Vuoden oleskelu ulkomailla on todella suurenmoinen asia nuorelle ihmiselle. Opiskelijan vastaanotto tänne vaatii klubilta ja varsinkin rotareiden perheiltä paljon, mutta vastineeksi saadaan myös paljon - klubi hieman kokousohjelmaa, perhe kielitaitoa ja tietoja toisesta maasta, yksi nuori pääsee täältä kokonaiseksi vuodeksi vastaavasti kokemuksia saamaan. Nuorisovaihtoa voidaan hoitaa yhtä hyvin sekä kaupunki- että maaseutuklubista, kunhan asia otetaan esille ja selvitetään veljille vaihdosta aiheutuvat toimenpiteet."

Ensimmäiset kosketukset asiaan

Kolmannen toimintavuoden nuorisovaihtotoiminnan voidaan katsoa alkaneen jo ennen kauden alkua pidetyssä hallituksen kokouksessa 7.3.1974:

"1 § Koska uusi hallitus ei ole ehtinyt vielä laatia suunnitelmaa komiteoitien kokoonpanoksi päätettiin, että tässä kokouksessa käsitellään asian kiireellisyys vuoksi vain **nuorisovaihtoasiamiesasia**. Käydyssä keskustelussa tuli ilmi, että ko. henkilön on oltava kielitaitoinen ja näinollen hallitus päätti yksimielisesti valita nuorisovaihtoasiamieheksi Jaakko Nurmesniemen."

Ensimmäisen konkreettisen kosketuksen leirivaihtoon Lempäälän Rotaryklubi sai kaudella 1974-75, kun irlantilainen William B. Holland saapui heinäkuussa 1974 Keuruulle rotarynuorten leirille ja sieltä Lempäälään pariksi viikoksi. "Ville" oli vieraana Erkki Aallon ja Juha Kiehelän perheissä. Hän vieraili Lempäälän klubin kokouksessa 8.8.1974 kertoen kotikaupungistaan Galwaysta ja maastaan Irlannista. Hän myös luovutti klubille Galwayn Rotaryklubin viirin, joka oli järjestyksessään kuudes saatu viiri. Klubin presidentti Juhani Kuuluvainen puolestaan luovutti "Vilille" Lempäälän Rotaryklubin viirin (seitsemäs) vietäväksi Galwayn klubille muistoksi vierailusta.

Tuntumaa ulkomaalaisen nuoren isäntänä toimimisesta saatiin vielä elokuussa 1975, kun Suomeen saapui amerikkalaisia partiolaisia, joiden majoituksesta piirin nuorisovaihtoasiamies oli luvannut huolehtia. Lempäälän rotaryklubin vastuulle tuli neljän partiolaisen majoittaminen.

Marraskuun 21. päivän 1974 kokouksessa nuorisovaihtoasiamies Jaakko Nurmesniemi selosti veljille nuorisovaihto- ja nuorisoleiriasiaa sekä jakoi kortit, joille jokaisen jäsenen piti merkitä lastensa nimet ja syntymäajat. Tarkoituksena oli tehdä kartoitus siitä, löytyisikö ja missä vaiheessa rotaryperheistä vaihto-oppilaiksi sopivan ikäisiä lapsia.

Neljäntenäkin toimintakautena oltiin nuorisovaihdon osalta odottavalla kannalla. Toista kauttaan nuorisovaihtoasiamiehenä toiminut Jaakko Nurmesniemi on todennut, että nuorisovaihtotoimintaa oli alkuvuosina oikeastaan vain paperilla, klubin varsinaisen toiminnan keskittyessä kokousrutiinien ja monien muodollisuuksien harjoitteluun. Tosin heti kesällä saapui ensimmäinen vaihto-oppilas kesävaihtoon. Englantilainen Andrew Hoyle, joka asui Martti Sirénin kotona, vieraili klubikokouksessa 3.7.1975. Sirénin Aki puolestaan teki myöhemmin vastavierailun Englantiin.

Tuntumaa leiritoimintaan

Toimintakauden 1976-77 nuorisovaihtoasiamieheksi valittiin Veikko Viljanen, joka toimi samalla kansainvälisen palvelun komitean puheenjohtajana. Jo kauden alkupuolella, syyskuussa saatiin tietää, että piirin alueella tultaisiin seuraavana kesänä järjestämään kansainvälinen nuorisoleiri, ja että vastuu leiriläisistä olisi Tampereen alueen sekä Nokian ja Lempäälän klubeilla. Leirin kustannuksista (yhteensä noin 12.000 mk) neuvoteltiin ja päätettiin jakaa ne kuuden klubin kesken niin, että kun Suomen Rotaryltä vielä saatiin avustusta, jäi Lempäälän osuudeksi 1.400 markkaa.

Klubikokouksessa 14.10.1976 nuorisovaihtoasiamies Veikko Viljanen esitelmöi seikka-peräisesti nuorisoon kohdistuvasta toiminnasta ja lähinnä nuorisovaihtoasioista ja jakoi

asiaa koskevat monisteet, jotka sisälsivät vuosivaihdon osalta vaihto-oppilaan kelpoisuudet, hakumenettelyn, vaihto-oppilaan, vanhempien ja isäntäperheiden velvollisuudet sekä tietoja kesävaihdosta, kansainvälisestä nuorisoleireistä jne.

GSE-vaihtoakin kaudella sivuttiin sen verran, että Juha Kiehelän esityksestä päätettiin ehdottaa piirin GSE-stipendiaatiksi terveyskeskuslääkäri Taisto Henrikssonia. Piirin GSE-komitea tosin sitten aikanaan valitsi muita henkilöitä ryhmään.

Suomen Rotaryn toimintakertomuksessa samalta ajalta todetaan nuorisovaihdosta seuraavaa:

Vaihtotoimintaa on vuoden aikana edelleen voimakkaasti kehitetty. USA:n ja Kanadan lisäksi on pyritty aikaansaamaan vaihtoa myös Australian, Brasilian ja Uuden Seelannin kanssa. Maahamme on saapunut Australiasta yksi nuori. Valtamerentakaisen vuosivaihdon puitteissa lähti vuoden aikana 28 nuorta ja tuli 29 nuorta. Kesävaihtoon lähti 25 ja tuli 20. Finlandia Camp -leirivaihtoon osallistui 28 nuorta 15 eri maasta.

Veikko Viljanen jatkoi nuorisovaihtoasiamiehenä vielä kaudella 1977-78. Hän oli tuolloinkin myös kansainvälisen palvelun komitean puheenjohtaja. Tuolla kaudella sitten toteutui ensimmäinen leiri, josta Lempäälän Rotaryklubillakin oli osavastuu. Leiriläisten isänniksi pääsivät Juha Kiehelän, Martti Patojoen ja Pekka Piipon perheet (yhteensä siis kolme nuorta). Leiriläiset kävivät esittäytymässä klubikokouksessa 4.8.1977. Martti Sirénin huvilalla pidettiin seuraava tilaisuus 9.8., ja sen osalta viikkoselosteeseen on kirjattu: "Lempäälässä oli vietetty kansainvälinen ja mieliinpainuva rotarytilaisuus."

Syyskuussa piirikuvernöörin kuukausikirjeessä oli YEO (valtamerentakaisen nuorisovaihdon asiamies) Raimo Sinkkosen puheenvuoro, jossa sanottiin muun ohella:

"Eräs hienoimpia ja käytännöllisimpiä rotarytoiminnan muotoja on nuorisovaihtotyö....Tänä kautena meiltä lähti 87 nuorta Amerikkaan, Kanadaan ja Australiaan (62 koko vuodeksi). Euroopan kesäleireille samoin 87. Maahan saapui valtameren takaa 62, joista

kuudeksi kesäviikoksi 14 ja loput koko vuodeksi....Heinä-elokuussa järjestettiin Tampereen, Lempäälän ja Nokian klubien taloudellisella tuella lähes kolme viikkoa kestävä "Photographic Trail of Prose and Poetry" -leiri. Osanottajia 10 maasta, yht 22....Par'aikaa maassamme 47 nuorta ns. overseas-maista."

Nuorisovaihto osaksi toimintasuunnitelmaa

Toimintakauden 1978-79 nuorisovaihtoasiamiehenä ja samalla kansainvälisen palvelun komitean puheenjohtajana oli Pekka Piippo. Tällä kaudella komitean toimintasuunnitelmassa ensimmäisen kerran otettiin aktiivinen ote klubin nuorisovaihtotoimintaan. Suunnitelmassa todettiin muun ohella:

"Tulevalla kaudella pyrimme jälleen saamaan klubiimme 2-3 rotarynuorisovaihtohenkilöä. Tätä tarkoitusta varten syksyllä pidetään normaalin viikkokokouksen yhteydessä aktivoivaa tiedotustilaisuutta klubimme jäsenille, jotta saisimme heidät kiinnostumaan isäntinä toimimisesta tuleville ulkomaalaisille nuorille..."

Klubikokoukseen 14.9.1978 oli Pekka Piippo järjestänyt vieraaksi Tampereen klubien vaihto-oppilaaksi tulleen David Sackettin Australiasta. David kertoi tulleensa Suomeen viime tammikuussa ja olleensa nyt maassa kahdeksan kuukautta. Tänä aikana hän oli oppinut suomen kieltä niin hyvin, että piti esityksensä suomeksi. Pekka Piippo selosti vielä muutenkin vaihto-oppilasasiaa veljille.

Pekka Piippo jatkoi kauden 1979-80 nuorisovaihtoasiamiehenä ja kansainvälisen palvelun komitean puheenjohtajana. Ensimmäinen nuorisovaihtotapahtuma oli rantatilaisuus Näsä-rö-Niemisen rannassa, jossa Olli Sirén kertoi kesävaihtomatkastaan Hollantiin, missä häntä oli Martti ja Lea Sirénin mukaan noloistuttanut se, että hän oli ollut ainoa vaihto-oppilas, jolla ei ollut luovuttua sikäläiselle isäntäklubille viiriä. Viirin luovuttamista koskevia sääntöjä tulkittiin siinä vaiheessa Lempäälässä niin, että viiriä ei saanut antaa vaihto-oppilaan vietäväksi. Ollilla sen sijaan oli Lempäälän klubille tuliaisina hollantilaisen isäntäklubinsa viirin.

Marraskuussa klubissa vieraili erään toisen klubin vaihto-oppilaana Yhdysvalloissa vuoden viettänyt Risto Setälä. Kokouksessa Pekka Piippo kertoi nuorisovaihdosta ja kierrätti veljillä esitettä avoimista nuorisoleireistä. Pekka toimittikin sitten eteenpäin hakemuksia: Grimstad-leirille Norjaan, Lyon-leirille Ranskaan, kesävaihtoon USA:han ja kaksi korkeakoulustipendihakemustakin USA:han.

Niinikään marraskuussa 1979 ilmoitettiin klubille, että seuraavana kesänä saapuu Suomeen amerikkalainen GSE-ryhmä, ja että Lempäälän klubin vastuulle tulee järjestää yhden päivän ohjelma. Tälle pastorin, tarkastajan, johtajan, rakennusurakoitsijan ja lakimiehen käsittäneelle ryhmälle järjestettiin tiivis ja monipuolinen ohjelma 10.6.1980 moottoriveneajeluineen ja saunomisineen. Vierailun kustannuksista vastasi erään veljen yhtiö.

Toimintakaudelle 1980-81 valittiin nuorisovaihtoasiamieheksi Erkki Seppänen, joka ei kuitenkaan kuulunut kansainvälisen palvelun komiteaan.

Heti kauden alussa Outi Sirén lähti Lyonin nuorisoleirille Ranskaan. Nyt rohjettiin antaa Outille mukaan klubin viiri luovutettavaksi leirijärjestäjälle. Samassa yhteydessä hallitus teki periaatepäätöksen viirin luovuttamisesta myös muille leiri-isännille, mikäli klubin edustaja osallistuu ko. toimintaan.

Viirin luovutus on vaihto-oppilaan tärkeä tehtävä.

Myös Tapio Aaltio oli ollut klubin lähettämänä kesävaihto-oppilaana USA:ssa, ja hän oli klubin kokouksessa 7.8.1980 kertomassa kokemuksistaan. Kokouksessa oli myös vastavuoroiskesävaihdossa ollut ja Aaltioilla asunut amerikkalaispoika Michael Brone, jonka perheessä Tapio puolestaan oli ollut.

Kokouksessa 28.8.1980 Olli ja Outi Sirén kertoivat kokemuksiaan rotary-nuorisoleiriltä. Outi oli kaksi viikkoa Ranskassa. Olli leireili Norjassa asuen rotaryperheessä. Molemmilla oli ollut onnistunut ja antoisa matka.

Klubiin oli tullut YEO Raimo Sinkkosen kirje valtamerentakaisesta nuorisovaihdosta, ja siinä todetaan muun ohella:

"Suomessa on tällä hetkellä 87 rotary-nuorisovaihto-oppilasta. He ovat juuri asettuneet ensimmäisiin perheisiinsä ja aloittaneet koulunkäynnin. Liian monet rotaryklubit unohtavat nyt nuorten olemassaolon. Tämän meidän vaihto-ohjelman päätarkoituksenahan on se, että klubi huolehtii paikkakunnalla olevista vaihto-oppilaista. Perhe on vain väline tähän...On erittäin ilahduttavaa, että ennätysmäärä suomalaisia (105) on päässyt osallisiksi vaihto-ohjelman hienoista kokemuksista. Meidän on voitava tarjota tänne tulleille amerikkalaisille, kanadalaisille ja australialaisille mahdollisimman kokemusrikas vuosi...Erittäin tärkeä asia on, että hyväksyessään jonkun nuoren vuosivaihto-oppilaaksi klubin on sitouduttava vastavuoroisesti ottamaan maahamme saapuva ulkomaalainen nuori ja järjestettävä tälle 3-4 perhettä... " Kirjeessä on myös tilastoja valtamerentakaisvaihdosta ja vetoamus: "Kuten huomaatte vaihto-ohjelmamme on kasvanut voimakkaasti. Se vaatii suomalaisilta rotareilta voimakasta panosta. Näiden nuorten kautta tieto maastamme tavoittaa monia vaikutusvaltaisia ihmisiä. Tehkää klubeissa kaikkenne."

Myös piirikuvernööri innosti kuukausikirjeissään klubeja osallistumaan nuorisovaihtoon. RI:n suomalainen presidentti Rolf Klärich oli virittänyt kysymyksen, mitä ja miten paljon Suomesta tiedetään ulkomailla. Piirikuvernöörin mukaan tässäkin asiassa auttaa osaltaan nuorisovaihto.

Hallitus antoi 2.10. nuorisovaihtoasiamiehelle tehtäväksi selvittää klubin mahdollisuudet vaihto-oppilastoimintaan.

Toimintakertomuksen mukaan tämä toimintakausi oli ollut eräänlainen välivuosi, kun oli jo valmistauduttu seuraavan vuoden 10-vuotisjuhlaan.

Innostus valtaa klubia

Kaudella 1981-82, jolla Erkki Seppänen jatkoi nuorisovaihtoasiamiehenä, tartuttiin toden teolla nuorisovaihtoasiaan. Klubin 1. sihteeri Seppo Nieminen oli osallistunut Keurusselällä 3.10.1981 järjestettyyn nuorisovaihtoasiamiesten koulutustilaisuuteen. Siellä piirin nuorisovaihtoasiamies Erkki Jaatinen oli innostanut kuulijoita nuorisovaihtoasiaan. Sepolle oli tullut sellainen "fiilis", että tämä nuorisovaihtohan onkin hieno asia, jonka eteen täytyy tehdä työtä. Koulutustilaisuuden jälkeen Erkki Seppänen ja presidentti Pasi Alhokin syttyivät asialle. Klubissa oli hieman epäröity vuosivaihtoa, ja oli ajateltu, että se on enemmänkin isompien ja kaupunkiklubien hommaa. Myös sitä oli epäilty, että riittävätkö rahat tällaiseen toimintaan.

Eräs ratkaiseva vaihe oli se, kun IC-kokous Pirkkalan klubin kanssa siirtyi myöhemmäksi, kokouksen varaohjelmaksi keksittiin Seppo Niemisen esitys nuorisovaihdosta. Hän selosti kalvojen avustuksella nuorisovaihdon tarkoituksen, eri vaihto-ohjelmat (valtamerentakainen eli overseas-vaihto ja sen vuosi- ja kesävaihto, Euroopan ja Pohjois-Afrikan alueelle tapahtuva eli ENAEM-vaihto, leirit, vammaisleirit, perhevaihto, vuosivaihto Euroopassa). Hän selosti hakuehtoja, vaihtomaita ja leiripaikkoja. Klubin vastuusta nuorisovaihdossa Seppo kertoi: Valita sopiva 'lähettiläsehdokas', evästää lähtevä matkaan, käyttää palannutta nuorisovaihto-oppilasta apuna nuorisovaihtoasioissa, vastaanottaa ulkomainen nuori, järjestää hänelle 2-4 hyvää perhettä, maksaa kuukausiraha (tuolloin 180,-), järjestää koulunkäynti ja seurata nuoren viihtyvyyttä. Seppo selvitti myös

klubin kustannukset vuosivaihdosta (tuolloin 4.000,-), kesävaihdosta (100,-) ja leireistä (100,-).

Lopuksi Seppo kysyi: Mitä nyt pitäisi tehdä? Ja vastasi: Lähteä mukaan nuorisovaihtoon! Tavoitteeksi Seppo asetti: yksi vuosivaihto-oppilas ja yksi leiriläinen/kesävaihto-oppilas. Tämän tavoitteen hyväksyminen edellyttää eräiden asioiden selvittämistä: miten hankimme 4.000 markkaa ja onko joukossamme halukkaita perheitä majoittamaan vaihto-oppilas. Jos edellä olevista selvittää, tehdään nuorisovaihtotoimintamuoto tunnetuksi (koulut, paikallislehti), järjestetään erityinen nuorisovaihtoilta marraskuun aikana, johon asiantuntijana pyydetään Raimo Sinkkonen. Vielä Seppo kysyi: "Miksi pitäisi olla mukana nuorisovaihtotoiminnassa?" Ja vastasi: "Toiminta on mitä suurimassa määrin rotaryhengen mukaista pyyteetöntä palvelua nuorison hyväksi maailmanrauhan ja kansainvälisen yhteisymmärryksen edistämiseksi, voimme vaikuttaa oman paikkakuntamme nuorison hyväksi, tiedämme tarkalleen mihin rahamme menevät, 10. toimintavuotenumme voisimme näkyvällä tavalla tehdä toimintaamme tunnetuksi positiivisella tavalla."

Keurusselän terveiset synnyttivät vilkkaan keskustelun. Nuorisovaihto koettiin mielekkääksi ja nähtiin oikeaksi ottaa tavoitteeksi yhden vuosivaihto-oppilaan lähettäminen ulkomaille. Pidettiin tärkeänä auttaa nuorta tämän valmistuessa matkalleen sekä selvittää ehdottoman varmasti etukäteen perheet, joissa tuleva nuori majoittuu. Veljien toivottiin selvittävän majoituskysymys seuraavaan kokoukseen mennessä.

Klubin hallitus päätti 29.10.1981, että Seppo Nieminen ja Erkki Seppänen jatkavat nuorisovaihtoprojektin läpivientiä. Erkki kävi lukion rehtorin juttusilla, ja tämä lupasi puhua asiasta koulussa. Nuorisovaihtoesitekin laitettiin koulun ilmoitustaululle. Kesäkuun 17. päivänä pidettiin klubissa nuorisovaihtoon keskittyvä viikkokokous. Erkki Seppänen esitteli valitut vuosivaihto-oppilaat: Sonja Pihlaja (Australia) ja Katri Kivelä (USA). Tytöt kiittivät matkallepääsystä ja kenraaliharjoituksen tapaan kertoivat sanoin ja diakuvin, niin kuin kohdemaissaan tulevat kertomaan, kotipaikkakunnastaan ja Suomesta. Esitys oli vakuuttava.

Klubin tietosanomien "Aktiivi" kolmannessa numerossa 1. sihteeri Seppo Nieminen kirjoittaa 31.10.1981: "Joudumme aina silloin tällöin vastaamaan kysymykseen, miten rotary toimii, mitä te teette?...Rotaryn toiminnan eräs kauneimpia muotoja on toiminta nuorison hyväksi, nuorisovaihto. Klubimme on syksyn aikana asettanut tavoitteeksi saada yksi paikkakuntamme nuori vuosivaihtoon ja yksi joko kesävaihtoon tai leirille. Tavoitteen saavuttamiseksi on vielä tehtävä lujasti työtä, tai niin kuin eräs presidenttiehdokkaamme asian ilmaisisi: 'ponnisteltava pirun kovasti ja ihan tosissaan!' Ennen kaikkea veljet, mistä löytyvät ne pari kotia tulevalle vaihto-oppilaalle 2-3 kuukauden ajaksi ensi rotaryvuoden aikana. Kysykääpä tätä asiaa vaimoltanne, perheeltänne, uskon, että he löytävät ratkaisun!"

"Tänä kymmenentenä toimintavuotena meillä on velvollisuus ja hyvä syy saada toimintamme positiivisella tavalla tunnetuksi paikkakunnallamme. Nuorisovaihto on mitä suurimmassa määrin rotaryhengen mukaista pyyteetöntä palvelua nuorison hyväksi maailmanrauhan ja kansainvälisen yhteisymmärryksen edistämiseksi. Tällä tavalla me voimme vaikuttaa myös kansainvälisesti juuri omalla paikkakunnallamme. Näissä merkeissä, ponnistelkaamme pirun kovasti ja ihan tosissamme!"

Nuorisovaihdosta, nimenomaan vuosivaihdosta innostuneen klubin toimintakertomukseen saatettiin kirjata mm. seuraavaa:

"Haluttiin olla rotaryssa mukana maailmanlaajuisesti. Vaihto-oppilastoiminta oli alue, jolla tahdottiin saavuttaa jotakin konkreettista. Tavoitteeksi asetettiin yhden paikkakunnan nuoren lähettäminen vuodeksi valtameren taa sekä vastavuoroisesti yhden tänne tulevan nuoren kotiuttaminen klubiin vuodeksi.

TAP:n kerhohuoneessa pidettiin alkuvuodesta 1982 paikkakunnan nuorille rotaryn nuorisovaihtoa koskeva infotilaisuus. Mukana oli myös Raimo Sinkkonen Tampereelta kahden valtamerentakaisen vaihto-oppilaan kanssa. Sinkkonen suosiollisella myötävaikutuksella voitiin ehdottaa kahta nuorta vuosivaihtoon ottamalla vastaan ainostaan yksi... Kesävaihtoon USA:han lähtivät Kirsti Aaltio ja Anu Patojoki. Klubimme vastaanottama vaihto-oppilas on Diane Maxwell (USA)... Klubimme lipaskeräys

rotaryvuoden aikana käytetään nuorisovaihtoon...Ennen nuorisovaihtoon lähtöään saivat nuoret evästystä tilaisuudessa Pasi Alhon kotona, jossa mukana olivat Erkki Seppänen ja Seppo Nieminen."

Alkuun reippaasti kahdella vuosivaihto-oppilaalla

Seuraavana toimintavuonna vuosivaihto sitten konkreettisesti alkoi. Nuorisovaihtoasiamiehenä toimi Matti Mäkilä. Toimintakertomuksen osassa Nuorisovaihto voitiin todeta:

"Päättäneenä toimintavuonna olimme toden teolla nuorisovaihdossa mukana. Kesävaihto-oppilaamme USA:ssa olivat jo edellisen toimintavuoden aikana lähteneet Kirsti Aaltio ja Anu Patojoki. Vuosivaihtoon lähetimme Katri Kivelän USA:han ja Sonja Pihlajan Australiaan. Vastavuoroisesti saimme vuosivaihtovieraaksemme Diane Maxwellin USA:sta sekä kesäksi Beth Clementin ja Dina DiPasqualen USA:sta. Kirjeenvaihto Katri Kivelän ja Sonja Pihlajan kanssa oli runsasta. Elimme kaikki monia hauskoja ja mielenkiintoisia hetkiä heidän matkaselostuksiaan lukiessamme.

Diane Maxwell muodosti erityisen ilopilkun vuositöiminnassämme. Hänen välitön ja luonnollinen olemuksensa ja tavattoman nopea suomenkielen oppimiskykynsä olivat hänen keinonsa valloittaa kaikkien meidän sydämemme. Saimme sen käsityksen, että tunteet olivat molemminpuolisia.

Veli Matti Mäkilän väsymättömyys ja Dianen "kuraattorin" Anna-Maria Mustosen työpanos vieraamme hyvinvoinnin turvaamiseksi olivat suuriarvoisia, Dianen isäntäperheiden antaumuksellista työtä unohtamatta."

Seuraavana toimintavuonna (1983-84), jolloin Matti Mäkilä oli edelleen nuorisovaihtoasiamiehenä, nuorisovaihtotoiminta jatkui edelleen innokkaana. Vaikka hallitus ensin oli tehnyt päätöksen vain yhden vaihto-oppilaan lähettamisestä, niin olikin tullut kaksi niin hyvää hakijaa, että päätettiin esittää kahta vuosivaihto-oppilasta lähetettäväksi. Tällä kaudella ensimmäiset klubin lähettämät vuosivaihto-oppilaat palasivat

takaisin kertomaan kokemuksistaan. Klubilla oli toinenkin amerikkalainen vaihto-oppilas, Mike McCaddon.

Toiminta vakiintuu

Kaudella 1984-85 jatkettiin kahden vaihto-oppiaan vuosivauhtia. Nuoria lähetettiin Yhdysvaltoihin (Eva Gullstén) ja Australiaan (Petri Piippo) sekä otettiin vastaan samoin Yhdysvalloista (Debby Rempe) ja Australiasta (Sandra Lewis). Matti Mäkilä toimi nuorisovaihtoasiamiehenä kolmatta kautta.

Seuraavalla kaudella ryhtyi nuorisovaihtoasiamiehen tehtäviä hoitamaan Aarno Torikka -seuraaviksi kolmeksi vuodeksi. Hallitus päätti perustaa rahaston, johon kertyneet varat käytetään yksinomaan nuorisovaihtotoimintaan. Kauden loppupuoli oli toimintakertomuksen sanoin "nuorisovaihtotoiminnassa klubille toipumisaikaa ja valmistautumista tulevaan vuoteen", koska Debby palasi kotiinsa heti heinäkuussa ja Sandrankin vuosi päättyi tammi-kuussa.

Kaudella 1986-87 lähetettiin Virpi Lepistö USA:han ja sieltä otettiin vastaan Bobbi van Amber. Klubin tiedotuslehdessä Rotary Plus nuorisovaihtoasiamies Aarno Torikka kirjoittaa nuorisovaihdosta. Hän kysyy: "Miksi tätä nuorisovaihtotyötä kannattaa tehdä?" Ja vastaa: "Suurimpana etuna näen Suomi-tietouden levittämisen. Meiltä lähtevät vaihdokit toimivat pieninä suurlähettiläinä valtamerten takana, ja meillä olevat nuoret levittävät tietoutta maastamme perheensä ja koulunsa kautta palattuaan kotimaahansa." Artikkelissa Aarno vielä muistuttaa, että olemme rotareita palvellaksemme, ja nuorisovaihto on rotariutta parhaimmillaan. Lempäälän-Vesilahden Sanomissa julkaistiin 19.3.1987 laaja juttu otsikolla "Vaihto-oppilas perheessä avartaa maailmankuvaa". Jutussa kerrotaan kuvan kera Bobbi van Amberin asumisesta Marjatta ja Esa Seppälän kodissa sekä rotaryn vaihto-oppilastyöstä yleisesti. Jutussa Marjatta korostaa, että tutustuminen vierasmaalaiseen nuoreen avartaa omaa maailmankatsomusta.

Seuraavalla kaudella Petra Torikka lähti Yhdysvaltoihin ja sieltä tuli Cathleen Christ. Hallituksen kokouksessa 30.7.1987 keskusteltiin vaihto-oppilaan mahdollisesta "uskotusta miehestä." Jotta vaihto-oppilas voi nähdä hänet tarpeeksi usein ja kertoa murheensa, pitäisi uskotun miehen olla joku klubilainen. Tehtävään valittiin Pekka Piippo.

Toimintakaudella 1988-89 aloitti Erkki Hagman kolmivuotisen urakkansa nuorisovaihtoasiamiehenä. Counseloriksi valittiin Aarno Torikka. Vaihto-oppilastoiminta jatkui edelleen voimakkaana. Omia vaihto-oppilaita lähti kaksi: Sami Leppänen USA:han ja Katja Patojoki Australiaan. Tilalle saatiin Todd Dale USA:sta ja Karina Creed Australiasta.

Kauden alussa, 1.7. järjestettiin vaihto-oppilaiden lähtöjuhla viidennen kerran Matti ja Helena Mäkilällä. Presidentti Yrjö Lehtonen piti puheen:

"Nuorisovaihto on Rotaryn keskeisintä nuorisotoimintaa. Se on myös se toimintamuoto, joka on ehkä parhaiten tuonut rotaryliikkeen ulkopuolisten tietoisuuteen. Sen PR-arvo siihen osallistuvalla klubilla ja koko rotarymaailmalla on arvaamattoman suuri. Nuorisovaihdon päätarkoitus ei kuitenkaan ole tehdä tunnetuksi rotaria. Toiminnan painopiste ja kohde ovat nuoret. Suomalaisille vaihto-oppilaille avautuu mahdollisuus tavata kokonaan toisenlaisissa oloissa eläviä nuoria ja vanhempiakin. Eikä vain tavata vaan suorastaan omaksua ainakin joksikin aikaa toisen kulttuurin ja toisenlaisen arvoperinteen luomat elämäntavat...Nuorisovaihdon merkitys ei rajoitu vain vaihto-oppilaiden omaan elämään. Isäntäperheet saavat vierailtaan varmasti yhtä paljon kuin tämä isänniltään. Eivätkä vain isäntäperheet - koko lähetävä ja vastaanottava yhteisö, klubi, elää mukana kaikessa..."

Lisäksi Yrjö piti Kathyille englanniksi puheen, jossa hän kiitti Kathyä mm. siitä, että tämä oli tuonut mukanaan palan Amerikkaa ja istuttanut sen maahamme, mikä taimi tulee kasvamaan ja tuottamaan kansojemme välisen paremman yhteisymmärryksen hedelmää.

Syyskuun 1. päivänä klubikokouksen aihe oli uuden vaihto-oppilaan, amerikkalaisen Todd Dalen esittely. Todd piti itse kirjoittamansa suomenkielisen puheen; hän oli valmistautunut vuoteensa opiskelemalla etukäteen suomea noin vuoden ajan!

Ennätysvilkasta

Toimintakausi 1989-90 oli vaihto-oppilastoiminnan kannalta monella tavalla poikkeuksellinen, mutta antakaamme vuosikertomuksen osan kiteyttää tapahtumat:

"Vaihto-oppilastoiminta oli erittäin vilkasta, mutta myös raskasta monella tavalla. Klubissamme oli parhaimmillaan kolme vaihto-oppilasta: Karina Creed Australiasta, Andrea Hamel Kanadasta ja Gretchen Hess USA:sta. Viimeksi mainittu jouduttiin ensimmäistä kertaa klubissamme lähettämään takaisin kotiin kesken kauden. Syynä tähän oli vaihto-oppilastoimintaan sopimaton käyttäytyminen ja sopeutumattomuus.

Me lähetimme vaihto-oppilaiksi Saara Lehtosen USA:han ja Mikko Alkion Kanadaan.

Merkittävä tapaus oli se, että klubimme alueelle saatiin Georgia-stipendi Sonja Hilavuolle, ensimmäinen klubimme historian aikana.

Runsas oppilasvaihto aiheutti hyvin kireän taloudellisen tilanteen. Se kuitenkin korjautui oleellisesti onnistuneen arpajais-, huutokauppa- ja talkotoiminnan avulla, jota veljet ja sisaret tukivat sekä ahkeralla työllään että myös taloudellisesti."

Toiminta normalisoituu

Toimintakaudella 1990-91 nuorisovaihtotoiminnassa siirryttiin yhden vaihto-oppilaan vuosivauhtiin eikä ongelmia esiintynyt. Nuorisovaihtoasiamiehen kolmen vuoden putken aloitti Jouko Konsala. Denise Paganini tuli Australiasta ja Emilia Lindberg lähti sinne.

Seuraavan kauden alussa pidettiin vaihto-oppilaiden tulo- ja lähtöjuhla Joanna Lindbergillä ja Tuula Ruohosella. Emilia Lindberg tuli Australiasta, Marika Leppänen lähti Uuteen Seelantiin ja Denise Paganini oli Suomessa. Uutta vuotta otettiin vastaan uudella tavalla: vaihto-oppilas Denisen läksiäisjuhla toteutettiin kiertovierailuna Konsalassa, Leppäsellä ja Kankaalassa. Denise piti muistelupuheen virheettömällä suomella. Tammikuussa saapui Uudesta Seelannista vaihto-oppilaaksi Kristy Read-Smith. Raimo ja Seija Helminen olivat käyneet matkalla mm. Australiassa ja tavanneet siellä kolmen vuoden takaisen vaihto-oppilaan Karina Creedin ja hänen perheensä.

Toimintavuosi 1992-93 aloitettiin nuorisovaihdon osalta nuorisovaihtotapahtumalla 31.7. Haljastennokalla. Siellä juhlittiin Marika Leppäsen paluuta Uudesta Seelannista ja Kaisa-Reeta Kankaalan lähtöä Australiaan. Viikkoa myöhemmin Lempäälään majoitetut nuorisoleiriläiset kävivät esittelytymässä klubikokouksessa: kaksi venäläistä, yksi englantilainen, yksi turkkilainen ja yksi norjalainen.

Uusi ilmiö esiintyi tämän vuoden aikana: uusista vaihto-oppilaista oli pulaa. Se ilmiö, että ajoittain oli myös isäntäperheistä pulaa, ei ollut uusi, eikä vain tälle vuodelle jäänyt. Jonkinlainen ongelma oli myös toiminnan rahoitus, mutta siihenkin löytyi ratkaisuja, joista yksi ilmenee viikkoselosteesta 24.9.1992: "Pekka Piippo on organisoinut polttopuiden myyntikampanjan. Veljille on tarjolla erilaista polttopuuta kotiinkuljetettuna edulliseen hintaan. Pekka ottaa tilauksia vastaan. Tuotto käytetään lyhentämättömänä nuorisovaihdon hyväksi. Että tilaileen!" Tämä vieläkin jatkuva Pekan projekti on ollut eräs klubin historian tehokkaimpia nuorisovaihdon rahoitustapoja.

Klubin 20-vuotisjuhlassa 19.9.1992 presidentti Aarno Torikka piti puheen, jossa hän lausui muun ohella:

"Jokainen klubi on erilainen... Oma klubimme on aktiivisesti osallistunut kansainväliseen nuorisovaihtoon, olemme lähettäneet lempääläisiä ja vesilahtelaisia nuoria vaihto-oppilaiksi Yhdysvaltoihin, Kanadaan, Australiaan ja Uuteen-Seelantiin, vastavuoroisesti olemme saaneet klubiimme vieraiksi nuoria opiskelemaan Lempäälään...Nuorisovaihtoon

ja myös stipendiaattien lähettämiseen osallistumalla haluamme antaa nuorille tilaisuuden opiskeluun vieraassa maassa ja kulttuuriympäristössä. Tietoa eri maista lisäämällä olemme omalta osaltamme poistamassa ennakkoluuloja ja lisäämässä kansojen välistä ymmärrystä...."

Kristyn lähtöjuhlaa vietettiin Ehtookodossa uuden vuoden aattona 1992 mm. uusiseelantilaisen aterian merkeissä, joka oli valmistettu Kristyn ja Marikan antamien ohjeiden mukaan. Kristy myös esitti itse tekemänsä jäähyväislaulun klubille ja Suomelle. Tammikuussa saapui Australiasta vaihto-oppilaaksi Meegan Davies.

Vuimeiset neljä vuotta - kohti 25-vuotisjuhlaa

Toimintakaudella 1993-94 otti nuorisovaihdon ohjat käsiinsä Pekka Ketonen ja järjesti ensimmäiseksi vaihto-oppilastapahtuman Haljastennokalla. Siellä presidentti Esa Seppälä piti puheen rotaryn ja erityisesti Lempäälän Rotaryklubin nuorisovaihdosta ja sen merkityksestä kansainvälistymiselle. Tapahtumassa juhlittiin Pia Peltomäen lähtöä Australiaan ja sieltä saapunutta Kaisa-Reeta Kankaalaa. Neuvona Pialle Kaisa-Reeta antoi edellisenä vuonna Marikalta saamansa ohjeen: kokeile kaikkea. Nuorisovaihtoasiamies haastatteli vieraanamme puoli vuotta ollutta Meegania ja kertoi, että oli Meeganin vaihto-oppilashakemusta lukiessaan ihmetellyt tämän kunnianhimoista tavoitetta oppia ymmärtämään suomalaista kulttuuria, jota läheskään kaikki suomalaiset eivät vielä ole oppineet. Meegan vakuutti tavoitteen olevan yhä saman.

Sihteeri Kari Hemminki pyysi Meegania kirjoittamaan lyhyen jutun syyskuun jäsentiedotteeseen ensimmäisten seitsemän kuukauden kokemuksista Suomessa ja sanoi, että Meegan voisi kirjoittaa jutun englanniksi, jolloin sihteeri kääntäisi sen suomeksi, mutta Meegan halusi välttämättä kirjoittaa suomeksi, ja hän kirjoitti toista sivua pitkän jutun sujuvalla suomen kielellä.

Uuden vuoden vastaanotto ja samalla Meeganin läksiäiset vietettiin Seppälässä. Meegan piti pitkän puheen suomeksi, ja sanoi mm:

"Olen myös oppinut paljon niin erilaisesta kulttuurista ja tehnyt asioita, joita en ole tehnyt koskaan ennen. Kuten juosta saunasta avantoon uimaan. Tein niin ensimmäisenä viikkonani täällä ja luulin että kaikki suomalaiset tekevät niin - mutta en ole vielä tavannut ketään sellaista."

Tammikuussa saapui Australiasta klubin seuraava vaihto-oppilas Colleen Bruce. Helmikuussa järjestivät Pirkko ja Jouko Konsala vaihto-oppilastapahtuman kotonaan, jossa Colleen kertoi itsestään, perheestään ja Australiasta. Hän kertoi, ettei ollut koskaan aikaisemmin nähnyt lunta.

Kauteen mahtui myös GSE-tapahtuma, kun amerikkalaisryhmä vieraili piirissä touko-kesäkuun vaihteessa. Lempäälän Rotaryklubin velvollisuudeksi oli tullut majoituksen ja ohjelman järjestäminen kolmeksi päiväksi.

Rotaryvuonna 1994-95 kävi heti ensimmäisessä klubikokouksessa veljiä tervehtimässä Sandra Lewis, vaihto-oppilas kymmenen vuoden takaa. Vaihto-oppilasristeilyllä 22.7. Pia Peltomäki kertoi tuoreista kokemuksistaan Australiassa. Samassa tilaisuudessa Ratinalaivassa toivotettiin hyvää matkaa Tuuli Alkiolle Uuteen Seelantiin.

Colleen Brucen vanhemmat kävivät 29.9.1994 vuosikokouksessa tutustumassa klubiin. Joulukuun 29. päivänä pidettiin Colleenin läksiäisjuhla Ehtookodossa. Colleen kertoi suomeksi pitämässään puheessa ikävöivänsä jo suomalaisia ystäviään, vaikkakin palaisi jo mielellään kotiinkin.

Uusi vaihto-oppilas, uusiseelantilainen Aaron Martin esittäytyi klubikokouksessa 2.2.1995. Ensimmäisen varsinaisen puheensa Aaron piti perinteisesti Konsalassa järjestetyssä nuorisovaihtoillassa viikon päästä.

Pekka Ketosen viimeisenä nuorisovaihtoasiamiesvuotena suoritettiin uusi aluevaltaus: Helena Kekki lähti vuodeksi Meksikoon ja Meksikosta saapui vaihto-oppilaaksi Veronica Horta. Aaron palasi Uuteen Seelantiin tammikuussa 1996. Veronicakin lähti kotiinsa toukokuussa.

Kari Hemminki alkoi suorittaa kolmivuotista rupeamaansa nuorisovaihtoasiamiehenä toimintakauden 1996-97 aluksi erikoisessa tilanteessa: klubissa ei ollut yhtään vaihto-oppilasta! No, tilanne johtui siitä, että seuraava vaihto-oppilas Fernanda Oshiro tuli tammikuussa Brasiliasta, joka kuuluu rotarymaailmassakin eteläiseen pallonpuoliskoon. Sieltä lähtevät vaihto-oppilaat aloittavat vuotensa alkuvuodesta, kun taas pohjoisen pallonpuoliskon nuoret saapuvat ja lähtevät kesällä. Kauden alussa kuitenkin lähetettiin Laura Lepistö myös uuteen paikkaan, Brasiliaan. Läksiäisjuhlia vietettiin Mansikin kammarin mukavissa tunnelmissa 1.8.1996. Samalla tietysti juhlittiin Helenan paluuta Meksikosta.

Klubin 25-vuotisjuhlavuoden alkuun ajoittuu Lauran paluu- ja Ilkka Ruotsilan lähtöjuhla 31.7.1997. Juhlaa vietettiin jo perinteisesti Mansikin kammarin mukavassa miljöössä. Juuri parahiksi ennen vuosijuhlaa ehti tulla tuorein vaihto-oppilas Jose Maria Quijada Morales Meksikosta.

Toiminnan tuki

Vaihto-oppilastoiminta vaatii klubiltakin rahaa, vaikka suurimman taloudellisen vastuun kantavatkin isäntäperheet. Vuosien varrella klubille on hankittu rahaa nuorisovaihtoa varten mitä moninaisimmilla keinoilla. Siskojen osuus varainhankinnassa on ollut merkittävä; muun ohella arpojen myymisellä on rahoitettu monta nuorisovaihtoon liittyvää tapahtumaa ja asiaa. Myös miehet ovat myyneet arpoja nuorisovaihdon hyväksi ja huutaneet huutokaupoissa huutokaupattaviksi lahjoitettuja huutokauppaesineitä. Myös mittavia rahoitusprojekteja on järjestetty, joista mainittakoon Piipon Pekan organisoima puuprojekti sekä Mäkilän Matin maalaustalkoot.

Siskot ovat myös merkittävässä määrin huolehtineet vaihto-oppilaiden retkeilystä ja muun vapaa-ajan ohjelman järjestämisestä sekä tietysti toimineet sijaisäiteinä.

Lähetetyt vaihto-oppilaat ja heidän kokemuksensa kyselyn perusteella

Lempäälän rotaryklubin vuosivaihtoon lähettämät vaihto-oppilaat:

Katri Kivelä	USA	1982-83
Sonja Pihlaja	Australia	1983-84
Eva Gullstèn	USA	1984-85
Petri Piippo	Australia	1984-85
Virpi Lepistö	USA	1986-87
Petra Torikka	USA	1987-88
Sami Leppänen	USA	1988-89
Katja Patojoki	Australia	1988-89
Mikko Alkio	Kanada	1989-90
Saara Lehtonen	USA	1989-90
Emilia Lindberg	Australia	1990-91
Marika Leppänen	U-Seelanti	1991-92
Kaisa-Reeta Kankaala	Australia	1992-93
Pia Peltomäki	Australia	1993-94
Tuuli Alkio	U-Seelanti	1994-95
Helena Kekki	Meksiko	1995-96
Laura Lepistö	Brasilia	1996-97
Ilkka Ruotsila	Meksiko	1997-

Tätä historiikkia varten viidelletoista entiselle vaihto-oppilaalle lähetettiin kysely, jolla pyrittiin kartoittamaan heidän tuntemuksiaan ja kokemuksiaan. Yksitoista heistä vastasi.

Vaihto-oppilaat olivat saaneet ajatuksen lähteä rotaryn nuorisovaihto-oppilaaksi useimmiten siitä, että heidän perheessään oli ollut majoitettuna ulkomaalainen vaihto-

oppilas. Osaa oli innostanut se, että he olivat muuten tavanneet täällä olevia vaihto-oppilaita joko koulussa tai isänsä mukana rotaryklubin tilaisuuksissa. Eräs oli yhdeksänvuotiaana ollut vanhempiensa kanssa kylässä tuttavaperheessä, jossa asui australialainen nuorukainen. Australialainen oli ymmärtänyt suomalaistytön alkeisenglantia, minkä johdosta tämä oli jo kotimatalla kertonut äidilleen alkavansa säästää rahaa lentolippua varten.

Varsinaisena vaihto-oppilaaksi lähdön syynä oli usealla ollut kokemuksen ja kielitaidon hankkiminen sekä se, että oli tarjoutunut tilaisuus. Monet mainitsivat erityisesti halun tutustua vieraaseen kulttuuriin. Harvan vaihto-oppilaan odotukset ennen lähtöä olivat kuitenkin selkeytyneet. Odotuksena oli lähinnä uuteen tutustuminen, osa ei ollut uskaltanut varsinaisesti odottaa mitään. Niiden toiveet, tai odotukset, joilla sellaisia oli ollut, olivat toteutuneet vähintään hyvin. Yhtä lukuun ottamatta kaikki olivat päässeet siihen maahan, mihin olivat halunneet.

Kohdemaan tai paikkakunnan tuntemus etukäteen oli hyvin vaihtelevaa. Useille Amerikkaan lähteneille itse kohdema oli tuttu, mutta varsinainen sijoituskaupunki oli outo. Tieto maastakaan ei välttämättä osoittautunut paikkansa pitäväksi, vaan paikan päällä asuessa monet käsitykset olivat muuttuneet. Muihin maihin matkanneiden kohdalla perustiedot maasta olivat, mutta yksityiskohtaisista, syvällisistä asioista oli ollut joltisenkin vaikeata saada tietoja. Etukäteistietoja matkakohteesta oli yleensä saatu yleisistä lähteistä (koulu, televisio, kirjat), mutta useissa tapauksissa myös muilta vaihto-oppilailta (suomalaisilta tai Suomessa olleilta). Joillekin olivat sikäläiset rotarit lähettäneet etukäteen tietoa.

Kielitaito vaihto-oppilailla oli heidän oman käsityksenä mukaan ollut ennen lähtöä yleensä hyvä, mutta se oli kaikilla huomattavasti parantunut vuoden aikana. Suullinen kielitaito, erityisesti rohkeus puhua vieraalla kielellä, oli lisääntynyt.

Varsinkin Amerikassa olleet vaihto-oppilaat pitivät kohdemaassaan yllättävänä ja eniten Suomesta poikkeavana sitä, että lähes kaikki harrastustoiminta liittyi tavalla tai toisella

kouluun. Oseaniassa poikkeavaa oli koulusysteemi koulupukuineen ja Suomea lyhyempine lomineen. Aika monen mielestä ihmisten rentous ja välittömyys poikkesivat suomalaisesta kulttuurista. Joissakin paikoin kauppojen keskittyminen suuriin ostoskeskuksiin kaupunkien laitamille oli outoa; tästä ihanuudestahan saadaan nykyään jo Suomessakin toisin paikoin nauttia. Myös luonto oli erityisesti Australiassa huomattavan erilaista kuin täällä.

Parhaiten vaihto-oppilasvuodesta olivat yleensä jääneet mieleen solmitut ihmissuhteet. Yleisesti ottaen koko vuosi on ollut mieliinpainuva.

Kaikilla vaihto-oppilailla on ollut hyötyä vaihto-oppilasvuodesta myöhemminkin: ylioppilaskirjoituksissa (ja muutenkin) kielitaidon takia, kokemusten karttumisena, itsevarmuutena ja itsenäistymisenä, erilaisten kulttuurien ymmärtämisenä, sopeutumiskyvyn ja esiintymistaidon kehittymisenä. Pettymyksiä ei ole kenelläkään ollut, mutta kaikilla sopeutuminen kotioloihin tai kouluun ei käynyt heti kivuttomasti.

Kaikille vaihto-oppilaille on ollut merkitystä sillä, että he ovat olleet nimenomaan rotaryvaihto-oppilaita. Rotaryjärjestön arvostus on parempi verrattuna kaupallisiin vaihto-oppilasorganisaatioihin ja isäntäperheet ovat motivoituneempia. Rotaryn vaihto-oppilaaksi on ollut turvallista mennä. Myös usean isäntäperheen järjestelmää pidettiin hyvänä sekä sitä, että tapasi muita rotaryvaihto-oppilaita.

Kaikki vaihto-oppilaat ovat edelleen yhteydessä isäntäperheisiinsä, jotkut kirjein, jotkut sähköpostein ja jotkut jopa vierailemalla vastavuoroisesti. Myös muihin vaihto-oppilaisiin pidetään yhteyttä, ja jotkut sikäläisiin rotaryklubeihinkin.

Vastaanotetut vaihto-oppilaat

Diane Maxwell	USA	1982-83
Michael McCaddon	USA	1983-84
Deborah Rempe	USA	1984-85
Sandra Lewis	Australia	1985
Robertta van Amber	USA	1986-87
Cathleen Christ	USA	1987-88
Todd Dale	USA	1988-89
Karina Creed	Australia	1989
Andrea de Hamel	Kanada	1989-90
Gretchen Hess	USA	1989-90
Denise Paganini	Australia	1991-92
Kristy Read-Smith	U-Seelanti	1992-93
Meegan Davies	Australia	1993-94
Colleen Bruce	Australia	1994-95
Aaron Martin	U-Seelanti	1995-96
Veronica Horta	Meksiko	1996
Fernanda Oshiro	Brasilia	1997-
Jose Quijada Morales	Meksiko	1997-

Lempäälän rotaryklubin osuus koko Suomen vuosivaihdosta on ollut huomattava. Esimerkiksi vuonna 1992 piirissämme 1390 on ollut 50 klubia ja niissä yhteensä 2332 jäsentä. Ne ottivat vastaan yhteensä 28 vuosivaihto-oppilasta ja lähettivät 32 oppilasta. Piirin luvut ovat pysyneet 1980- ja 90 -luvun suunnilleen samalla tasolla. Lempäälän klubi on lähettänyt ja vastaanottanut parhaillaan kaksikin vaihto-oppilasta, ja vuodesta 1982 lähtien joka vuosi vähintään yhden.

Vastaanotettujen vuosivaihto-oppilaiden isäntäperheinä ovat olleet ainakin seuraavien nyt klubissa olevien veljien perheet:

Erkki Hagman, Kalevi Kankaala, Pekka Ketonen, Veikko Kivelä, Jouko Konsala, Teijo Kyrkkö, Yrjö Lehtonen, Lasse Leppänen, Pertti Mikkola, Antti Mäkinen, Matti Mäkilä, Martti Patojoki, Pekka Piippo, Esa Seppälä, Raimo Sirén ja Aarno Torikka.

Vanhempien ja isäntäperheiden kokemuksia

Lempäälän Rotaryklubin lähettämän ensimmäisen kesävaihto-oppilaan vanhemmat Martti ja Lea Sirén ovat kertoneet, että klubin nuorisovaihtoasiamies Jaakko Nurmesniemi oli innostanut heitä kertomalla tällaisesta vaihtoehdosta. Vanhemmat puolestaan innostivat poikaansa, koska heidän mielestään nuorten piti hallita kieliä ja nähdä maailmaa. He kokivat rotaryjärjestön harjoittaman vaihto-oppilastoiminnan turvalliseksi. Samalla he pitivät vastavuoroisuutta mielekkäänä: vierasmaalaisten nuorten majoittaminen olisi mielenkiintoista ja kielitaitoa kartuttavaa. Oman lapsen lähettämistä lyhyeenkin vaihtoon ulkomaille he pitivät kasvattavana: muun lisäksi se tuo kokemusta ja itsevarmuutta, kun joutuu yksin selviytymään vieraassa paikassa vieraalla kielellä.

Viikkokokouksessa 26.7.1984 veljet Raimo Sirén ja Martti Patojoki kertoivat omia kokemuksiaan siitä, kun perheeseen majoittuu yksi lisäjäsen muutaman kuukauden ajaksi. Raimo korosti sitä, että vaihto-oppilas on yhtäläinen perheenjäsen kuin muutkin, ei mitään poikkeuksia hänen suhteensa. Atte valotti puolestaan naisväen osuutta vaihto-oppilaan viihtymisen ja kotiutumisen onnistumisessa, erityisesti alkuaikoina. Lisäksi todettiin perheelle aiheutuvista kustannuksista, että ne ovat jako- ja kertolaskun avulla selvästi todettavissa, eli ei voi kieltää, etteivätkö kaikki normaalit kustannukset kasva suhteessa päälukuun. Kuitenkin molemmat keinoisät olivat sitä mieltä, että plussia on ehdottomasti enemmän kuin miinuksia, kun on mukana tässä toiminnassa.

Toimintakaudella 1986-87 ilmestyneen klubin tiedotuslehden Rotary Plussan numerossa 2 Erkki Hagman kertoo isäntäperheen mietteitä. Päätös tarjota koti vaihto-oppilaan

asuinpaikaksi oli syntynyt helposti, koska vaihto-oppilastoiminta edesauttaa kansainvälisen yhteisymmärryksen edistymistä uuden perhepiirin kautta. Paljon positiivisia asioita on Erkillä ollut koettavana, kun vain on avoimin mielin ottanut vastaan. Kokemus on rikastuttanut jokaista perheenjäsentä. Vaihto-oppilaan mahdollisesti alkuvaiheessa potemaan koti-ikävään on Erkin mielestä paras lääke täysi toimintaohjelma: menot mielenkiintoisiin paikkoihin ja mukava seura. Erkin mukaan on tärkeää, että vaihto-oppilas tapaa paljon ikäisiään ystäviä, ja että hänen vapaa-ajankäyttönsä olisi mahdollisimman samanlaista kuin nuorilla täällä.

Saman lehden numerossa 3 nuorisovaihtoasiamies Aarno Torikka kuuluttaa isäntäperheitä tulevalle amerikkalaistytölle Cathy Christille. Aarno toteaa, että isäntäperheenä oleminen on hauskaa ja antoisaa, minkä hän voi perheensä kokemuksista sanoa.

Myös muut isännät ja emännät, joiden kanssa kirjoittaja on asiasta keskustellut, ovat pitäneet antoisana aikaa, jolloin perheessä on asunut ulkomaalainen nuori

Nuorisovaihdon hyväksi tehdystä työstä on myönnetty PHF-arvoja Irma Patojoelle ja Helena Mäkilälle. He ovat pitäneet perheissään useita vaihto-oppilaita.

Rotarysäätiö

Köyhä maksaa kaikesta täyden hinnan.
Paavo Haavikko

Rotarysäätiö

Vuonna 1928 perustettu Rotarysäätiö on ollut Lempäälän Rotaryklubin alkuajoista lähtien klubissa suuren huomion kohteena, säätiöhän kanavoi suurimman osan rotaryliikkeen piirissä tapahtuvasta avustustoiminnasta kohteisiinsa. Sekä säätiön opintoapurahat että humanitäärinen avustustoiminta ovat olleet jatkuvasti esillä klubissa. Säätiö on usein esitelty Rotaryn lippulaivaksi. Ehkä tämä seikka on osaltaan vaikuttanut klubimme lämpimään suhtautumiseen säätiöön, vaikka se organisaationa onkin jäänyt melko vieraaksi.

Varsinaisena kiihdyttimenä Rotarysäätiölle suunnattujen rahojen keräämiseen oli klubien välille syntynyt epävirallinen kilpailu säätiön tukemisesta. Klubien menestystä vertailtiin ns. rotarysäätiöprosentteilla. Tämä mittari toimi niin, että 10 USD:n lahjoitus klubin jäsentä kohti nosti aina klubin prosenttitasoa 100 yksiköllä. Lempäälän rotarysäätiöprosentti nousi vuosien mittaan erittäin ripeästi ja ohitimme lähes kaikki piirin muut klubit. Kompastuksena oli pitkään Alavuden Rotaryklubi, joka jatkuvasti onnistui kulkemaan edellä. Sitten uuden piirijaon tultua voimaan Alavuden ja Lempäälän klubit tulivat kuulumaan eri piireihin ja Lempäälä oli kirkkaasti uuden piirin ykkönen.

Prosentin laskeminen lopetettiin 1990-luvun alkupuolella. Sen jälkeenkin klubi on tukenut Rotarysäätiötä, mutta on aivan ilmeistä, että kilpailun loputtua mielenkiinto säätiötä kohtaan on vähentynyt.

Toinen kiihdytin säätiön tukemiseen on ollut se, että 1000 USD:n lahjoitus säätiölle tuo klubille mahdollisuuden nimetä joku henkilö, klubiin kuuluva tai ulkopuolinen, Paul Harris Fellow -jäseneksi. Suomen rotaryklubeissa PHF-jäseneksi on valittu yleensä joku klubin piirissä ansioitunut veli tai klubin tavoitteita muutoin merkittävästi edistänyt henkilö. Innostus PHF-arvojen saamiseen on klubin piirissä ollut suuri, vaikka myös arvostelevia ääniä on kuulunut sekä jäsenten että rouvien piirissä.

Säätiön 3H-ohjelma (Health, Hunger, Humanity) oli alkuvuosina useita kertoja klubin sisäisen keräyksen kohteena. Rouvien avustuksella tässä työssä saavutettiin merkittäviä tuloksia. Muita Rotarysäätiön erityisavustuskohhteita ovat olleet mm. Kaunialan sotavammassairaala ja Kilimandzharon klinikka, joita molempia myös klubimme on tukenut. Säätiön opintoapurahat eivät niinkään ole olleet klubissamme innostuksen kohteina, koska mahdollisuuksia tällaisen apurahan saantiin klubin toiminta-alueelle on pidetty erittäin rajallisina, vaikka suomalaiset ovatkin saaneet myös näitä apurahoja melkoisesti. Klubissamme on kuitenkin vieraillut muutamia GSE-ryhmiä (opintovaihtoryhmiä). Näitä käsitellään tarkemmin Nuorisovaihto-kappaleessa.

Varsinainen suurponnistus ja klubin rotarysäätiöprosenttia nostanut tapahtuma oli 1986-88 toteutettu Polio Plus -keräys. Se toi myös runsaasti uusia PHF-jäseniä klubillemme. Siitä on erillinen kappale myöhemmin.

Klubimme kannalta katsottuna rotarysäätiöprosentin laskemisen lopettaminen oli "potku omaan nilkkaan". Eräs toimintaa jännevöittänyt tekijä lakkasi vaikuttamasta.

Lempäälän Rotaryklubin Paul Harris -arvonimet kautta aikojen:

Oiva Pohjanpirtka	22.12.1977
Eero Lammi	28.06.1979
Mauri Isotalo	23.02.1980
Pertti Mustonen	17.12.1981
Matti Piippo	04.09.1982
Alli Pohjanpirtka	28.10.1982
Leo Piippo	29.03.1984
Olavi Nieminen	16.08.1984
Matti Mäkilä	25.06.1987
Martti Sirén	25.06.1987
Erik Ekholm	04.09.1987

Juho Lintusaari	04.09.1987
Reijo Joutila	30.06.1988
Pekka Piippo	30.06.1988
Reino Roppo	30.06.1988
Raimo Sirén	30.06.1988
Lasse Leppänen	09.09.1988
Erkki Seppänen	09.09.1988
Erkki Hakala	01.06.1989
Yrjö Lehtonen	01.06.1989
Martti Patojoki	09.08.1990
Martti Salmi	15.06.1991
Helena Mäkilä	21.09.1991
Irma Patojoki	21.09.1991
Pasi Alho	11.06.1992
Seppo Nieminen	24.06.1993
Jouko Konsala	29.06.1995
Kalevi Kankaala	19.12.1996
Jukka-Pekka Toivonen	23.01.1997

Martti Pakkanen on saanut PHF-arvonimen ollessaan jäsenenä Lempäälä-Havas Rotaryklubissa.

Polio Plus

Olosuhteet eivät luo ihmistä, ihminen luo olosuhteet.
Benjamin Disraeli

Polio Plus

Jo 1970-luvulla YK:n Lastenavun Rahasto (UNICEF) ja Maailman Terveysjärjestö (WHO) kehittivät suunnitelmaa maailman lasten rokottamiseksi muutamia sellaisia tauteja vastaan, joihin rokotuksilla voidaan tehokkaasti vaikuttaa. Polio, tuhkarokko, hinkuyskä, jäykkäkouristus ja tuberkuloosi ovat tällaisia tauteja.

Myös Rotary International halusi olla mukana tässä toiminnassa ja seikkaperäisten suunnitelmien jälkeen RI lupautui hankkimaan 120 milj USD:n rahasumman hankkeen toteuttamiseen. Summan laskettiin riittävän polion hävittämiseen maailmasta.

Hanke käynnistettiin konkreettisesti vuonna 1986, jolloin maailmanpresidentit vetosivat kaikkiin rotaryklubeihin tuon rahamäärän keräämiseksi Rotarysäätiön kautta rokotushankkeeseen. Kaikille Suomenkin rotaryklubeille annettiin suosituksenluonteinen tavoitemäärä, joka Lempäälän osalta oli 23.000 markkaa.

Klubi asetti suositusten mukaisesti erityisen Polio Plus -toimikunnan, joka toimi paljolti yhdessä Lempäälä Havas -klubin vastaavan toimikunnan kanssa ja hankkeen vetäjäksi klubissamme valittiin veli Pekka Piippo. Innostus hankkeeseen oli klubissamme alusta alkaen suuri. Veli Pekan tarkkoihin faktoihin perustuneet raportit saivat klubilaiset vakuuttuneiksi siitä, että rotarien osallistuminen on liikkeen palveluajatuksen toteuttamista parhaalla mahdollisella tavalla. Yhdessä siskojen kanssa mielikuvituksen annettiin lentää rahankeräyksen käytännön toimien kehittelemiseksi.

Ensimmäisen vuoden aikana, siis toimintavuonna 1986-87 rahankeräys tapahtui klubien sisällä eikä varsinaista yleisöön vetoamista toteutettu. Tämä vastasi koko maassa noudatettua keräyssuunnitelmaa. Toimintavuonna 1987-88 keräys suunnattiin myös

yleisöön. Keräys päättyi tuon toimintavuoden loppuessa, vaikka hajasuorituksia hankkeeseen tuli vielä sen jälkeenkin.

Keräyksen etenemisestä rotarypiirissämme saatiin yksityiskohtaiset kuukausittaiset raportit. Niistä saattoi alusta lähtien nähdä, että klubimme menestyminen hankkeessa oli erinomainen. Vaikka mitään virallista kilpailua klubien välillä ei ollut ja tavoitteensakin klubit saivat asettaa itse, elleivät olleet tyytyväisiä piirin taholta tulleeeseen ehdotukseen, verrattiin klubien saavutuksia koko keräyksen ajan innokkaasti. Lempäälän Rotaryklubi oli piirissä 139 niin ylivoimainen, ettei mikään muu klubi ollut lähelläkään meitä uhkaamassa.

Tavoitteensa ylitti meidän piirissämme 13 klubia, joista "viisi kärjessä" olivat

Lempäälä	ylitys	87 %
Lahti Joutjärvi	ylitys	28 %
Lahti	ylitys	12 %
Tampere	ylitys	11 %
Heinola Pohjoinen	ylitys	9 %

Koko keräyksen tulokset olivat numeroin esitettyinä seuraavat:

	Tavoite	Toteutunut
Koko maailma	600 milj. mk	1000 milj. mk
Suomi	6,2 milj. mk	6,5 milj. mk
Piiri 139	0,99 milj. mk	0,95 milj. mk
Lempäälä	23.000 mk	42.000 mk
Lempäälä/jäsen	550 mk	1.029 mk

Tulokset osoittavat, että keräys onnistui kaikkialla erinomaisesti. Suuria klubikohtaisia eroja oli. Omassa piirissämmekin oli klubeja, joissa keräys ei tuntunut aikaansaaneen mitään liikehdintää ja tulokset jäivät sen mukaisesti erittäin vaatimattomiksi.

Lempäälän klubin erinomaiseen tulokseen vaikutti suurelta osin se, että eräs veli lahjoitti tarkoitukseen 15.000 markkaa. Myös siskojen järjestämien myyjäisten tuotto oli merkittävä, klubimme osalta 3.500 markkaa.

Veli Pekka Piipon ratkaisevasta osuudesta keräyksen onnistumiseen ei voi olla mitään epäilystä. Klubissamme oli tuohon aikaan myös lääkärioveljemme Erik Ekholm, jonka asiantuntemus oli lukuisia kertoja käytettävissämme keräyksen taustoja selvittäessä. Rouvien puolelta voidaan mainita esimerkiksi Hertta Ekholm ja Helena Mäkilä, jotka käyttivät aikaansa ja voimiaan yhteisen hankkeen hyväksi.

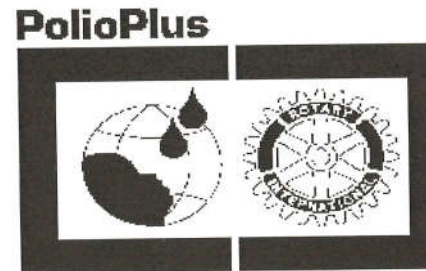
Entä nyt? Ovatko sairaudet vähentyneet? Ovat. Viimeisimpien tietojen mukaan alueilla, joissa rokotuskampanja on toteutettu, on lasten sairastuvuus edellä mainittuihin tauteihin alentunut kymmeniä prosentteja. Massiivisten joukkorokotusten toteuttaminen ei tietenkään aliehitteineissä valtavien väkimassojen maissa ole yksinkertaista ja käytännön työssä on tähdätty siihen, että vuoden 2000 paikkeilla suunnitellut rokotukset olisi saatu toteutetuiksi. Käytännön kokemuksesta tiedämme, että jonkin sairauden hävittäminen kokonaan maapallolta tuskin onnistuu. Poliittisista syistä osa väestöstä jää aina rokotusten ulkopuolelle ja koko ajan syntyy lapsia, jotka voivat saada taudin niiltä, joita ei vielä ole ehditty rokottaa. On kuitenkin arvoitu, että kun rokotuskampanjaan kuuluviin tauteihin kuoli ennen rokotuksen alkamista noin 3,5 miljoonaa lasta vuodessa, on tämä määrä pienentynyt ainakin miljoonalla lapsella vuodessa.

Mitä se hyödyttää? Nälkä tappaa ne, jotka taudeilta säästyvät. Asia on kuitenkin niin, että väestön eliniän piteneminen vähentää syntyvyyttä. Alikehitteineen maan vanhenevien ihmisten paras "sosiaaliturva" ovat lapset. Jos lapsikuolleisuus on suuri, on myös syntyvyyden oltava suuri, jotta ihmisten elämä olisi turvattu. Lasten pysyminen elossa

aikuisikään asti vähentää tarvetta lasten hankintaan ja siten vaikuttaa luonnollisella tavalla väestönkasvun hillitsemiseen ja muun ohella nälkäongelman ratkaisemiseen.

Heinolan piirikokouksessa 11.-12.3.1989 klubimme sai vastaanottaa komean kunniataulun Polio Plus -saavutuksestamme.

Polio Plus oli klubimme kannalta katsottuna hanke, josta saamme olla ylpeitä vielä nytkin 10 vuoden kuluttua.

Klubipalvelu

Jos elät ramman kanssa, opit ontumaan.
Plutarkhos

Klubipalvelu

Klubipalvelu on jäsenen kannalta katsottuna ehkä tärkein klubin toimintasektori. Kuten kaikissa klubeissa on myös Lempäälässä kiinnitetty tähän alueeseen paljon huomiota.

Kokouspaikan valinta on muutamissa yhteyksissä ollut klubipalvelun keskeisiä ongelmia. Klubin perustamisjuhla pidettiin Ehtookodossa, mutta varsinainen klubikokousten paikka oli aluksi Ravintola Neljä Pilaria Lempäälän keskustassa nyttemmin jo puretussa talossa. Aluksi pidettiin muutamia kokouksia lounaskokouksina päivällä, mutta jo syyskuusta 1972 lähtien ovat kokoukset olleet torstaisin talviaikana klo 17.45 ja kesällä klo 17.00. Ravintolan palveluihin ei aina oltu aivan tyytyväisiä ja ravintola-alan kilpailun puutetta valitettiin useana vuonna. Viikkokokouksia on tietysti ollut runsaasti muuallakin, koska klubi on tehnyt paljon vierailuita varsinaisen kokouspaikan ulkopuolelle. Uusi ravintola Hopeakanava avattiin toimintavuonna 1980-81. Tällöin ja seuraavana vuonna järjestettiin testikokouksia uudessa ravintolassa. Kun kuitenkin päätettiin, että uuteen paikkaan siirrytään vain, jos siirto saa taakseen 2/3 enemmistön äänestyksessä, ei kokouspaikka vaihtunut, kun äänestyksen tulos oli 20 - 17 siirtymisen puolesta. Myöhemmin siirryttiin Hopeakanavaan klubia voimakkaasti ravistelleen kriisin säestämänä. Tästä asiasta on erillinen luku myöhemmin.

Hopeakanavan sittemmin sulkeuduttua siirryttiin nykyiseen Ravintola Hakkarin Kartanoon.

Klubikokousten ohjelman rungon ovat yleensä tehneet tuleva presidentti sihteerinsä avustamana ja tarvittaessa käyttäen nimittämiään komiteoita apuna. Ohjelmien sisältö taas on ollut paljolti komiteoiden vastuulla. Kokousten rungon muodostavat luokite-esitelmät. Niiden määrä on vaihdellut niin, että alkuaikoina oli jopa 20 - 23 esitelmää vuosittain, kun taas myöhempinä vuosina luokite-esitelmien määrä on ollut jopa alle 10 vuodessa. Alkuvuosina klubin jäsenet yleensä itse pitivät esitelmänsä. Sittemmin monet ovat järjestäneet

jonkun muun asiantuntijan esitelmöimään tai järjestäneet vierailun työpaikkaansa tai muuhun kohteeseen esitelmänsä sijasta.

Muita toistuvia klubipalvelun alaan liittyneitä ohjelmia ovat olleet Inter City-kokoukset, joita on pidetty toistuvasti paitsi kummiklubimme Toijalan myös Valkeakosken, Urjalan ja Lempäälä Havas -klubien kanssa. Näistä varsinkin yhdessä Toijalan ja nyttemmin lisäksi Havas-klubin kanssa järjestetyt joulunajan ja pääsiäisajan kirkkotilaisuudet ovat olleet mieleenjääneitä korkeatasoisen ohjelmansa ja hyvän tarjoilunsa vuoksi. Tarjoiluissa rotaryrouvat ovat olleet parhaimmillaan. Muutamina alkuvuosina oli erilaisia haastekilpailuita myös paikkakunnan Lions-klubien kanssa. Lempäälän Rotaryklubin ylivoimaisuudestako johtui, että tämä yhteistoiminta on sittemmin rauennut?

Eräänlaisena kuriositeettina toimintavuodelta 1988-89 voidaan mainita Hollolan Salpakankaan Rotaryklubin vierailu klubissamme. Vierailun taustalla oli se erikoinen sattuma, että tuona vuonna Salpakankaan klubin ja Lempäälän klubin presidentit olivat veljeksiä.

Lempäälän klubin toiminnalle ovat erityisen leimallisia monet perhetilaisuudet kuten kesäjuhlat ja talvitapahtumat, vaihto-oppilaiden tulo- ja lähtöjuhlat, osaksi yhteisiä Havas-klubin kanssa. Näitä on järjestetty ainakin vuodesta 1980 alkaen vuosittain ja ne ovat olleet erittäin suosittuja.

Rotarytietous on klubin jäsenelle tärkeää, mutta joskus ehkä vähän kuivaksi koettua opiskelua. Alkuvuosina Rotarykäsikirjan tuntemukseen kiinnitettiin suurta huomiota, viime vuosina on yleensä käsitelty erilaisia yksittäiskysymyksiä. Rotarytietoudesta on järjestetty tietokilpailuja ja useana vuonna suosittu tapa toimia ovat olleet lyhyet klubikokouksen yhteyteen liitetyt tietoiskut.

Klubin sisäisiä ovat olleet pikkujoulut, saunaillat ja parina vuonna järjestetyt pienryhmäkokoukset "seitsemän veljeksien kokoukset". Vuosittainen syyskuinen vuosijuhla on ollut arvokas tilaisuus. Kymmenvuotis-, viisitoistavuotis- ja kaksikymmentävuotisjuhlat ovat tietysti olleet vielä muita vuosijuhlia näyttävämpiä. Näiden yhteyteen on laadittu historiik-

keja kertomaan menneistä tapahtumista. Teatterissa käynnit sekä omalla paikkakunnalla että kauempanakin aina Lahtea, Helsinkiä, Turkuu, Vaasaa, Seinäjokea ja Ilmajokea myöten, Tamperetta unohtamatta, ovat olleet lähes vuosittain ohjelmassa. Myös muita matkoja on järjestetty, esim. Leningradiin, Pärnuun, Porvooseen ja Haikon kartanoon, Kaunialaan ja Ahvenanmaalle. Monilla näistä matkoista järjestelyvastuu on ollut rouvilla ja erityisesti on mainittava Kristina Alhon panos "viimesen päälle" toteutetuilla matkoilla.

Klubiveljeyttä on korostettu myös jäsenten henkilökohtaisten tapahtumien yhteydessä. Klubin historian aikana jo useita veljiä on siirtynyt ajan rajan taa. Siunaustilaisuuksissa ja muistotilaisuuksissa olemme olleet usein runsaslukuisesti mukana. Lippuvartio on myös kunnioittanut pois nukkunutta veljeä. Syntymäpäivinä on veljiä muistettu veli Kalevi Kankaalan klubin käyttöön tekemillä tauluilla ja, jos tilaisuus on tarjoutunut, oltu joukolla juhlimassa. Veljien saamat klubin ulkopuolisetkin tunnustukset on tavalla tai toisella pyritty tuomaan esille klubiveljille.

Veljien ja puolisoitten valokuvat koottiin vuoden 1979-80 aikana albumiin ja tarkoituksena oli pitää albumia ajan tasalla. Jossakin vaiheessa sen olemassaolo lieenee kuitenkin unohdettu, koska nykytilanteen mukainen se ei ainakaan ole. Sen sijaan veli Jorma Lehtisen tultua klubiin saatiin aikaan painettu kuvallinen matrikkeli, johon on tietävästi luvassa päivityksiä.

Toimintavuonna 1990-91 Lempäälässä toimivat rotaryklubit saivat järjestettäväkseen piirin 139 (nykyisin 1390) piirineuvottelun. Se työllisti lähes koko klubin moneksi kuukaudeksi, erityisesti tietysti presidentin ja hallituksen. Hienosti järjestelyistä kuitenkin selvittiin ja tilaisuus korjasi klubin kassatilannettakin hyvin. Tällöin ansaittua "pesämunaa" on kyllä myöhempien vuosien aikana jouduttu nakertamaan niin, että se on pienentynyt uhkaavasti. Tilaisuus järjestettiin Hakkarin koululla ja liikuntakeskuksessa. Majoitukset olivat pääosin Valkeakoskella. Hakkarin koulun silloinen rehtori lähestyi kokouksen jälkeen klubia kirjeellä moittien tilaisuuden järjestäjiä siitä, että koulu oli jätetty epäsiistiin kuntoon. Järjestelyistä tältä osin vastanneiden mielestä moite oli kuitenkin aiheeton.

Rotaryklubin tärkein voimavara on jäsenten keskinäiselle kaksisuuntaiselle kanssakäymiselle rakentuva veljeys. Tämä on ymmärretty rotaryliikkeessä sen alusta alkaen. Sen vuoksi läsnäoloa klubikokouksissa korostetaan voimakkaasti. Jäsen voi antaa oman panoksensa yhteiseen hyvään vain olemalla mukana ja vastaavasti saada itselleen mahdollisimman paljon jäsenyydestään vain aktiivisella osallistumisella toimintaan. Liittyessään klubiin jäsen sitoutuu sääntöjen mukaiseen 60 %:n läsnäoloon, mutta todellinen molemminpuolinen hyöty jäsenyydestä saadaan vain aktiivisemmalla toiminnalla. Selvää on, etteivät kaikki voi olla samalla tavoin mukana ja itsekunkin elämässä saattaa olla vaihteita, jotka estävät suuren aktiviteetin rotaryn puitteissa. Monet veljet kuitenkin saavuttavat 100 %:n läsnäolon vuosittain. Hyvään tulokseen pääsyä auttaa se, että vierailu jonkin muun rotaryklubin kokouksessa luetaan myös läsnäoloksi.

Alla on lueteltuna toimintavuosien kokonaisläsnäolot ja niiden veljien määrä, jotka ovat olleet kunakin vuonna 100-prosenttisesti mukana (merkintä - tarkoittaa, ettei tietoa saada selville säilyneistä asiakirjoista):

1972-73	84	6	1985-86	78	-
1973-74	78	5	1986-87	72	-
1974-75	84	8	1987-88	82	-
1975-76	83	7	1988-89	77	9
1976-77	88	11	1989-90	79	8
1977-78	87	14	1990-91	78	16
1978-79	87	10	1991-92	82	12
1979-80	85	8	1992-93	80	10
1980-81	86	13	1993-94	84	10
1981-82	86	11	1994-95	71	4
1982-83	83	-	1995-96	72	-
1983-84	88	13	1996-97	77	6
1984-85	78	-			

Eri vuosien läsnäoloprosentit eivät ole täysin vertailukelpoisia laskentasääntöjen tulkintaeroista johtuen.

Klubin jäsenmäärä on alkuvuosina kasvanut nopeasti, mutta sitten on tapahtunut luonnollista kasvun hidastumista. Mekittävin muutos on toimintavuodelle 1985-86 osunut Lempäälä Havas -klubin synty. Klubistamme siirtyi uuteen klubiin useita veljiä. Muut jäsenmäärän vähentymiset ovat johtuneet kuolemantapauksista, paikkakunnalta pois muuttamisista tai siksi, että työtehtävien luonne on estänyt kokouksiin osallistumisen. Vain kahden veljen kohdalla voidaan eroamisen syynä pitää jonkinlaista tyytymättömyyttä klubitoimintaan.

Oman säpinänsä jäsenyysasioihin on tuonut kysymys naisjäsenyydestä. Asia on aina silloin tällöin putkahtanut esille eri syistä. Toimintavuonna 1988-89 presidentti piti asiasta alustuksen, olihan Rotary International periaatteessa hyväksynyt naisten ottamisen rotaryklubien jäseniksi. Tuolloin kuitenkin todettiin, että klubimme piirissä poikkeuksellisen aktiivinen siskojen toiminta saattaisi kokea vakavan takaiskun, jos klubiin otettaisiin naisjäseniä. Samoin argumentein naisjäsenyys on torjuttu muutaman kerran myöhemmin, vaikka viime aikoina piirikuvernöörit ovat sitä meille aktiivisesti suositelleet - ilmeisesti kunnollisesti ymmärtämättä klubimme siskojen toiminnan luonnetta. Vuoden 1992-93 alkaessa silloinen klubipresidentti esitti ohjelmalauseenaan: "Veljeä ei jätetä eikä naisia oteta." Tämä periaate näyttää tulleen yleisesti hyväksytyksi myöhempinäkin vuosina, vaikka on pakko todeta, että kattavaa ammatillista edustusta klubiin ei voida saada ottamatta mukaan myös naisjäseniä.

Eräät veljet ovat "rohjenneet" käydä vierailulla Tampereelle perustetussa Tammer Nova-klubissa, jonka jäsenistö on pääosin naisia. Tämäkään seikka ei kuitenkaan tunnu kääntäneen klubimme veljiä naisjäsenyyden puoltajiksi.

Klubin jäsenmäärän kehitystä osoittavat seuraavat luvut (jäsenmäärä toimintavuoden päättyessä 30.6.):

1972-73	28	1985-86	44
1973-74	34	1986-87	43
1974-75	37	1987-88	44
1975-76	39	1988-89	42
1976-77	40	1989-90	42
1977-78	39	1990-91	45
1978-79	40	1991-92	43
1979-80	42	1992-93	46
1980-81	43	1993-94	48
1981-82	44	1994-95	45
1982-83	51	1995-96	46
1983-84	55	1996-97	46
1984-85	54		

Rotaryliikkeen rakenteisiin kuuluu luokitejärjestelmä. Rotaryklubin jäsenet edustavat klubissa tiettyä ammattialaa, jota sanotaan hänen luokitteekseen. Periaate on, että kussakin luokitteessa on samanaikaisesti vain yksi jäsen. Tietyillä aloilla säännöt sallivat poikkeuksia.

Kun jäsen kuitenkin tulee olleeksi klubissa sääntöjen mukaisen ajan, yleensä 15 vuotta, hänestä tulee vanhempi aktiivijäsen (senior activ) eli s.a.-jäsen. Tämän jälkeen hänellä ei enää ole luokitetta ja uusi jäsen voidaan ottaa klubiin hänen entiselle luokitteelleen.

Lempäälän Rotaryklubin alkuperäinen luokiteluettelo sisälsi 71 luokitetta vaikka jäseniä oli vain 28. Tämä selittyy sillä, että luokiteluettelot, eli niin kuin on tapana sanoa, luokitekartat laaditaan niin, että kaikki paikkakunnan sellaiset ammatit, joiden edustaja voisi sääntöjen mukaan olla klubin jäsenenä, tulisivat kartoitetuiksi. Nykyisin Lempäälän Rotaryklubin luokitekarttaan sisältyy yli 190 luokitetta.

Alkuvuosina kaikilla jäsenillä oli luokite, mutta vuosien myötä veljiä alkoi siirtyä s.a.-jäseniksi ja luokitteet vapautuivat. Nykyisistä 45 veljestä 23:lla on luokite.

*Nuo kaksi minä tunnenkin, mutta kuka tuo kolmas on?
Ei ole juuri vaivautunut viikkokokouksiin!*

Klubipalvelun piiristä voidaan vielä mainita tietotekniikan murtautuminen klubitoimintaan. Vuonna 1987-88 Yrjö Lehtonen rakenteli klubille jäsentietokannan. Sihteerivuotenaan 1991-92 Markku Kalliomäki laajensi tietokonesovellusta käsittämään koko klubihallinnon. Sitten tietokoneita on käytetty useana vuonna apuna klubihallinnon tehtävissä. Kuluvan vuoden klubihallitus nimesi uusien klubin sääntöjen

mukaisesti erityistehtävään henkilön vastaamaan klubihallintoa palvelevien rekistereiden pitämisestä ajan tasalla.

Viimeisin aluevaltaus oli klubin www-sivujen aikaansaaminen SciFi Communications International Oy:n palvelimelle. Internet-yhteyden ja www-sivujen selailuun sopivan ohjelman sisältävällä tietokoneella klubin toiminnasta voi saada tietoja myös niin suosituksi tulleen virtuaalimaailman kautta.

Klubin sivuja voi hakea osoitteella: **<http://www.sci.fi/~rotlemp/>**. Sivuilta näkyvät mm. klubikokousten ajat ja paikat, klubiohjelma, hallituksen jäsenet yhteystietoineen sekä viimeisin kuukausiseloste. Rouvienkin sivut ovat mukana. Sivuilla on myös linkkejä muihin rotaryaiheisiin. Veljet Teijo Kyrkkö ja Pekka Ketonen ovat vastanneet sivujen ylläpidosta. Rouvien sihteeri Kaarina Ketonen on toimittanut aineistoa rouvien sivuille.

Vastavirtaa

*Tappiot on nostettava päivänvaloon, ei niitä pidä haudata,
sillä ne tekevät ihmisen.*

Aksel Sandemose

Vastavirtaa

Huolimatta siitä, että veljeyden ja yhteishengen korostus kuuluu rotaryn keskeisiin periaatteisiin, eivät Lempäälän Rotaryklubin 25 vuotta ole olleet ongelmattomia. On luonnollista, että kun 30-40 miestä viikoittain kokoontuu yhteen keskustelemaan melkein pä mistä asioista hyvänsä, ei mielipide-eroja voida, eikä edes yritetä, välttää. Keskustelua ei syntyisi, ellei eri näkemyksiä olisi. Tavallisesti eroavat käsitykset eivät johda vakavampiin ristiriitoihin. Myrskynmerkkejä ja pieniä myrskyjäkin klubin historiaan kuitenkin liittyy.

Klubin jakautuminen

Klubikokouksissa oli esitetty hajanäkemyksiä uuden rotaryklubin tarpeesta Lempäälän-Vesilahden alueella jo ainakin lokakuusta 1983 alkaen.

Keväällä 1981 avattu Hotelli-Ravintola Hopeakanava oli pian toiminnan alettua lähettänyt klubille kirjeen, jossa tarjottiin ravintolatiloja kokouspaikaksi. Tällöin pidettiin muutamia testikokouksia tarjotussa ravintolassa. Asiakirjoista ei ilmene yksityiskohtia testikokousten tuloksista. Kokouspaikkana oli kuitenkin edelleen Ravintola Neljä Pilaria.

Vakavammin kysymys uuden klubin perustamisesta tuli esille vuoden 1984 kesällä. Keskustelua joudutti se, että Ravintola Neljä Pilaria, joutuisi pian saneeraustoimien kohteeksi, rakennus ehkä kokonaan purettaisiin. Oli luonnollista, että näissä olosuhteissa katseet kääntyivät uudelleen Hopeakanavan suuntaan.

Heinäkuun 24. päivänä klubin hallitus asetti työryhmän (Källarsson, Vänni, Patojoki) selvittämään tarkemmin Hopeakanavan tarjoamat mahdollisuudet. Työryhmä toimi nopeasti. Jo 30.7. pidetyssä hallituksen kokouksessa päätettiin, että kokouspaikan vaihtamista koskevat selvitykset esitellään klubille kokouksessa 2.8. Päätettiin myös, että Kalevi

Kankaala laatii uusia kokoustiloja esittävät piirustukset tuota kokousta varten. Samassa yhteydessä hallitus keskusteli uuden klubin perustamismahdollisuuksista ja määräsi klubiveli Pasi Alhon tutkimaan ns. Lempäälän Pohjoisen klubin perustamista.

Elokuun 2. päivän kokouksessa esitettiin Kankaalan piirustukset ja Källarsson esitteli tilat. Asiaa mutkisti se, että eräät klubiveljet olivat käyneet ehdolla olevassa ravintolassa ja saaneet siellä mielestään osakseen huonoa palvelua. Tämän vuoksi useat veljet suhtautuivat ehdotettuun paikkaan epäluuloisesti. Lisäksi myöhemmissä haastatteluissa on ilmennyt, että joidenkin klubiveljien mielestä paikan omistajatahon toiminnassa oli ollut havaittavissa seikkoja, jotka eivät ole sopusoinnussa rotaryliikkeen johtavien periaatteiden kanssa. Källarsson yritti tyyntäyttää kritiikkiä kertomalla, että ravintolan henkilökuntaa on vaihdettu ja koulutettu niin, ettei aihetta epäluuloon ole. Koska kokouspaikaksi ajateltu tila ravintolassa ei vielä ollut valmis, esitettiin, että sitä testataan sen valmistuttua.

Uuden klubin perustamiskysymyksen osalta oli toimitettu jäsenistön keskuudessa mielipidekysely. Marraskuun 29. päivänä Yrjö Lehtonen esitteli mielipidekyselyn tuloksia. Johtopäätöksenä oli, etteivät klubiveljet uskoneet uuden klubin mahdollisuuksiin.

Joulukuussa kokouspaikka-asiassa edettiin nopeasti. Testikokous 13.12. pidettiin ehdotetussa paikassa. Kokouksessa pidetyn esitelmän katsottiin onnistuneen hyvin osaksi kokoustilasta johtuen.

Kolme päivää myöhemmin klubin hallitus päätti tiedottaa kaikille veljille, että 27.12. pidettävässä klubikokouksessa käsitellään kokouspaikan vaihtoa klubin sääntöjen mukaan.

Mainittuna päivänä pidetyssä kokouksessa klubimestari esitteli uuden paikan johdon kanssa käymää neuvottelua ja ehdotti hallituksen esityksenä, että kokouspaikaksi vaihdetaan Hopeakanava 14.2.1985 lukien. Ehdotuksesta keskusteltiin kiivaasti ja keskustelun aikana tulivat esille myös edellä mainitut epäluulot. Keskustelun päätteeksi pidettiin koeäänestys. Paikan vaihtoa kannatti 16 veljeä ja sitä vastusti 13 veljeä. Puhetta johtanut

varapresidentti jätti vahvistamatta äänestystuloksen ja ilmoitti, että 14.2. siirrytään Hopeakanavaan hallituksen esityksen mukaan. Huolimatta siitä, että puheenjohtaja tässä yhteydessä selosti kokoukselle klubin sääntöjen sisältöä, ratkaisu aiheutti runsaasti hämmennystä klubissa.

Hallituksen kokouksessa 3.1.1985 päätettiin ilmoittaa klubikokoukselle, että 27.12. tehty ratkaisu oli hallituksen päätös, jota on sääntöjen mukaisesti oikeus moittia. Mikäli päätöstä moititaan, hallitus ilmoittaa ajankohdan, jona asiaa käsitellään uudelleen klubikokouksessa.

Tällainen ilmoitus annettiinkin 3.1. pidetyssä klubikokouksessa. Käsittelypäiväksi ilmoitettiin 17.1.1985, jolloin tullaan toimittamaan lopullinen ja määräävä äänestys asiasta sääntöjen mukaan. Niille klubin jäsenille, jotka eivät olleet kokouksessa, lähetettiin postitse vastaava ilmoitus ja äänestyslippu, joka kehoitettiin palauttamaan sihteerille tai klubikokoukseen 17.1. mennessä. Samassa yhteydessä sihteeri ilmoitti, että äänestys on avoin ja asia ratkaistaan yksinkertaisella enemmistöllä.

Viikkoa ennen ilmoitettua äänestyspäivää Neljän Pilarin omistajan edustaja selvitti klubikokoukselle purettavan ravintolan tilalle suunnitellun uuden ravintolan rakentamista ja aikataulua. Uuden talon rakentamisen ilmoitettiin alkavan toukokuussa 1985 ja ravintolan olevan valmis noin vuoden kuluttua. Rakennettavien tilojen yksityiskohdista ei esittelijä kuitenkaan voinut vielä antaa tarkkoja tietoja.

Ratkaisevaksi kokoukseksi ilmoitetun kokouksen edellä samana päivänä pidetyssä hallituksen kokouksessa oli tiedossa, että 27.12. hallituksen päätöksestä oli toimitettu kaksi moitekirjelmää. Hallitus päätti tiedustella klubin mielipidettä siitä, tulisiko äänestyksessä sovellettavaksi yksinkertainen vai 2/3:n enemmistö. Tämä johtui siitä, että toinen moitekirjelmistä sisälsi väitteen, jonka mukaan klubin kokouspaikkaa koskeva kysymys on sellainen koko klubia koskeva tärkeä asia, joka tuli ratkaista 2/3:n enemmistöllä. Väitteen tueksi kirjelmässä esitetään, että tulkinta on yhdenmukainen entisen piirikuvernööri Oiva Pohjanpirkan tulkinnan kanssa.

Kokouksessa 17.1. käytiin vilkas ja kiivas keskustelu uuden paikan puoltajien ja sen vastustajien kesken. Keskustelu vaimeni, kun veli Matti Piippo puheenvuorossaan kehotti kaikkia vaalimaan veljeyttä ja harkitsemaan sanavalintojaan. Tähän näkemykseen yleisesti yhdyttiin.

Siirryttäessä äänestyksiin toimitettiin ensin äänestykset siitä, ratkaistaanko pääasia avoimella vai suljetulla äänestyksellä ja siitä, hyväksytäänkö postiäännet ja valtakirjat. Äänestys toimitettiin lipuilla niin, että myös posti- ja valtakirjaäännet laskettiin mukaan. Ääniä annettiin kaikkiaan 45, joista 28 kannatti siirtymistä Hopeakanavaan ja 17 pysymistä Neljässä Pilarissa. Äänestysliput on talletettu klubin arkistoon. Huomiota herättää se, että kokouksessa on ilmoitettu olleen paikalla 37 veljeä ja posti- ja valtakirjaäänien olevan yhteensä 7. Äänestyksessä annettu kokonaisäänimäärä siten ylittää yhdellä äänestykseen osallistuneiden lukumäärän. Kokouksen päätökseksi todettiin, että klubin kokouspaikka on 14.2.1985 alkaen Hotelli-Ravintola Hopeakanava. Näin tapahtuikin.

Tehdyn päätöksen seurauksena veli Pertti Mustonen lähetti klubille kirjeen, jossa hän ilmoitti eroavansa klubista 31.1.1985. Uskottavana pidettävän selostuksen mukaan tämä eroilmoitus tuli klubin hallituksen tietoon vasta niin, että sitä käsiteltiin klubikokouksessa 21.2.1985. Hallitus totesi toimineensa asiassa "taitamattomasti" ja veli Pertin ratkaisun lopullisuutta päätettiin vielä tiedustella. Tiedustelun tuloksesta ei ole tarkempia tietoja, mutta veli Pertti ei peruuttanut eroaan.

Klubikokouksessa 7.3. veli Veikko Kivelä esitti pyynnön uuden klubin perustamisesta Lempäälään. Samasta asiasta oli lähettänyt kirjeen veli Olavi Nieminen. Hallitus totesi 14.3., että uuden klubin perustamista koskeva asia oli jo kuulunut toimintavuoden suunnitelmaan. Hallitus viittasi veli Pasi Alhon selvityksiin ja mielipidetiedustelun tuloksiin. Kuitenkin todettiin, että toisen klubin perustaminen oli saanut uutta aktiviteettia ja asetti entisistä presidenteistä koostuvan työryhmän veli Pasiin avuksi asian selvittämiseksi laajapohjaisemmin. Työryhmän asettamisesta ilmoitettiin klubille 28.3.1985.

Heinäkuun 11. päivään mennessä veli Reino Riihimäki oli tehnyt tutkimuksen toimi-alueemme potentiaalisista reserveistä uuden klubin jäseniksi. Hän totesi luokitteita ja henkilöitä olevan riittävästi. Entisten presidenttien selvitystyön tuloksena oli, että estettä uuden klubin perustamiselle ei ole, joskaan ei välttämätöntä tarvettakaan. Hallitus päätti toimittaa selvitykset piirikuvernöörille mahdollisia toimenpiteitä varten ja ilmoitti Lempäälän klubin suostuvan kummiklubiksi. Hallitus päätti ilmoittaa kaikille klubin jäsenille etukäteen, että uuden klubin perustamisasia on esillä klubikokouksessa 25.7. Näin toimittiinkin.

Elokuun 15 päivänä hallitus käsitteli piirikuvernööriltä tullutta kirjettä ja päätti antaa tämän pyytämän paikkakuntakatsauksen veli Reino Riihimäen tehtäväksi. Piirikuvernöörin erityisedustajaksi uutta klubia koskevissa asioissa valittiin veli Reino Roppo. Päätökset tiedotettiin klubille kokouksessa 31.8. Edellä selostettujen tapahtumien seurauksena veli Eero Lammi erosi klubista.

Lempäälä-Havas -klubin perustava kokous oli 19.3.1986 Ankkurilaiva-ravintolassa Lempäälässä.

Lempäälän Rotaryklubin kokouksessa 20.3. klubille ilmoitettiin uuden klubin perustamisesta ja uuden klubin edustajana veli Veikko Kivelä kertoi tarkempia tietoja klubista.

Hallituksen kokouksessa 25.3. ilmoitettiin seuraavien Lempäälän klubin veljien siirtyneen uuteen klubiin ja eronneen vanhasta klubista: Erkki Aalto, Veikko Kivelä, Martti Pakkanen, Pekka Sepponen, Otto Haavisto, Olavi Nieminen, Matti Rantala ja Reijo Toivonen. Myöhemmin vielä yksi Lempäälän veli siirtyi uuteen klubiin.

Tehtävienvaihtokokouksessa eroava presidentti Reino Roppo totesi ilmeisen helpottuneena, että ilmapiiri Lempäälän klubissa oli kuluneen vuoden aikana selkiytynyt.

Miltä nyt näyttää?

Lempäälä-Havas -klubin syntyyn liittyy asioita, joiden selvittäminen pelkästään säilyneen asiakirja-aineiston perusteella ei ole mahdollista. Useita asioiden kulkuun vaikuttaneista veljistä on lopullisesti poistunut keskuudestamme. Sen vuoksi johtopäätösten tekoon liittyy huomattavia väärintulkintamahdollisuuksia.

Joitakin johtopäätöksiä voidaan kuitenkin melkoisella varmuudella tehdä.

Rotaryklubiin soveltuvien henkilöiden "ylitarjonta" ei luonut uuden klubin perustamistarvetta. Ei voida pitää myöskään uskottavana, että pelkästään päätöksentekomenettelyyn liittyvät seikat olisivat johtaneet klubin syntyyn. On ilmeistä, että klubin jäsenten henkilösuhteissa oli jännitystä, joka purkautui tilanteessa, jossa klubiin oli syntynyt arvovalta-asetelmia. Mikä olisikaan inhimillisempää - ja ihmisiä olemme kaikki! Tahattomat tai tahalliset väärinkäsitykset, epäilykset sanojen takana olevista kokonaan toisenlaisista motiiveista ja ajautuminen tilanteeseen, jossa epäluottamuksen kasvua ei voida enää välttää, ovat varmuudella asiassa vaikuttaneita tekijöitä. Kokouspaikan vaihtamiseen liittyy ilmeisesti myös eräitä taloudellisia kytkentöjä, joista ei kuitenkaan ole mitään merkintöjä asiakirjoissa.

Menettelyllisestä puolesta voidaan todeta, että enempää Lempäälän Rotaryklubin säännöt kuin Rotaryklubin Järjestysmuotokaan eivät sanoneet, eivätkä sano vielääkään, klubin kokouspaikan vaihtamista koskevan päätöksen tekemisestä mitään. Sääntöjen mukaan päätösvalta asiassa on tällöin klubin hallituksella. Hallituksen päätöstä on jäsenellä oikeus moittia klubikokouksessa.

Määräenemmistö tarvittiin sääntöjen mukaan kahdessa tapauksessa: klubin sääntöjen muuttamisessa ja klubin hallituksen päätöksen kumoamisessa. Koska kokouspaikkaa ei ollut klubin säännöissä määrätty, ei päätös paikan muuttamisesta ollut sääntöjenmuutosasia. Määräenemmistöä ei tarvittu moitteen johdosta tehtävään päätökseen, jolla klubin

hallituksen päätös klubikokouksessa vahvistettiin, vain kumoaminen vaati määräenemmistön.

Klubin hallitus ja klubikokous ovat näin olleen menetelleet asiassa täysin sääntöjen mukaan, vieläpä noudattaen suurempaa huolellisuutta ja varovaisuutta kuin säännöt olisivat edellyttäneet.

Hallitukselta on kuitenkin jäänyt ajoissa huomaamatta se, että määräenemmistöpäätöstä vaatineet olivat saaneet tuekseen entisen piirikuvernöörin arvovaltaisen sääntötulkinnan. Vaikka tulkinta oli selvästi virheellinen, oli se siihen nojautuneiden mielestä argumentti, jota hallitus ei olisi saanut syrjäyttää. Se, että hallitus sitten totesi menetelleensä "taitamattomasti" ei yksin ollut riittävää, kun päätös vastustajien mielestä oli tehty sääntöjen vastaisesti. Vastustajille olisi riittänyt vain päätöksen peruuttaminen. Siihen taas hallituksella ei ilmeisesti ollut valmiutta. Ongelmaan ei siten löytynyt ratkaisua klubin sisällä.

Muita matkan mutkia

Mikään muu klubin piirissä eri käsityksiä aiheuttanut seikka ei ole mittaluokaltaan lähelläkään uuden klubin syntyyn johtaneita tapahtumia.

Erään klubiveljen klubiin ottamisesta syntyi aikanaan erimielisyyttä. Veli kyllä tuli klubin jäseneksi, mutta tyytymättömyys valintaan kyti vastustaneen veljen mielessä koko sen ajan, minkä valittu oli klubin jäsenenä.

Vähäisiä näkemyseroja on esiintynyt tapauksissa, joissa klubilta on pyydetty suoranaisia raha-avustuksia klubin ulkopuolisille yhteisöille. Tällöin on yleensä todettu, että rotaryklubin tehtävät ovat muualla kuin suoranaisten raha-avustuksen suuntaamisessa välittömästi loppukohteeseen. Tehtyä ratkaisua vastustaneiden äänet ovat kuitenkin olleet varsin vaimeita.

Pari kertaa on vaihto-oppilasvalintojen yhteydessä esiintynyt näkemyseroja, jotka ovat johtaneet melko kärjekkäisiin kommentteihin hallitustasolla.

Klubissa noudatetun periaatteen mukaan entisiä presidenttejä ei ole valittu presidenttikautensa jälkeen hallitustehtäviin. Tästä periaatteesta poikettiin toimintvuonna 1991-92, kun 2. sihteeriksi valittu Miikka Lintusaari ei työesteiden vuoksi voinut hoitaa tehtävää. Presidentin pyynnöstä veli Juho Lintusaari, joka oli toiminut klubin presidenttinä vuonna 1975-76, suostui hoitamaan avoimeksi jäänyttä hallitustehtävää. Vaalikokouksessa, tulevan presidentin ilmoitettua hallituksensa kokoonpanon ja kerrottua, ettei uuteen hallitukseen kuulu entisiä presidenttejä, kokoustilasta kuului runsaasti kättentaputuksia ja kannustushuutoja, mutta myös veli Jussille suunnattuja huudahduksia. Presidentti yritti tasoitella tilannetta kysymällä kahden entisen presidentin (Mäkilä ja Lehtonen) kantaa asiaan. Tämä ei kuitenkaan korjannut tilannetta, koska kumpikin ilmoitti selvin sanoin olevansa tulevan presidentin kannalla asiassa.

Vaikka nämä huutelut oli selvästikin tarkoitettu leikillisiksi, näytti veli Jussi pitäneen niitä henkilökohtaisina loukkauksina. Hän nimittäin kirjoittaa viikkoselosteessa mm. seuraavasti:

"On vahinko, että klubin reaktio suuntautui näin, sillä suosionosoitukset ja onnittelet olisi ansainnut uusi hallitus ja vastanimitetty tuleva presidentti. Myönnän kyllä toimineeni perin harkitsemattomasti suostuessani istuvan presidentin pyyntöön viime keväänä tulla paikkaamaan Miikka Lintusaaren työesteiden aikaansaamaa tyhjiötä nykyisessä kakkossihteerin tehtävässä, mutta en silti vielä kukaan ymmärrä, että rotarytoiminnan ylin tavoite klubitasolla olisi jättäytyä lepäämään kerran rasvatuille laakereille ojentamatta auttavaa kättään rotaryn hyväksi JOS SITÄ TARVITAAN JA PYYDETÄÄN. Myönnän nolostuneena, etten ole koskaan ollut näin hämilläni edes ulkopuolisten ihmisten letkauksista "rottakerhosta" kuin nyt oman veljespiirin minuun kohdistuneista huomautuksista. En muista näin suorasukaista henkilöön kohdistuvaa kritiikkiä klubitoiminnasta kuulleen sitten klubimme jakautumisen päivien! "Oppia ikä kaikki!" Ja opin ymmärrän ansainneeni!"

Veli Jussin "vuodatus" jäi klubin asiakirjoihin, vaikka mitään vakavampaa seurausta tilanteesta ei aiheutunut. Entisiä presidenttejä ei ole kuitenkaan hallitukseen valittu sen jälkeen.

Rouvien piirissä on ilmeisesti ollut epätietoisuutta Rotarysäätiön toiminnan periaatteista. Tämän vuoksi heidän joukossaan on parin PHF-arvon hakemisen osalta esiintynyt selkeästi vastustaviakin kannanottoja. Niiden voidaan arvella johtuneen siitä, että vastustajat eivät ole olleet oikein hyvin tietoisia Rotarysäätiölle menevien PHF-lahjoitusten käyttötarkoituksesta. Miesten puolella ei vastaavia näkemyseroja ole ollut havaittavissa.

FD

20

10/10/20

10/10/20

Punnittua

*Korkeinkin torni alkaa maasta.
Japanilainen sananlasku*

Näkijät - tekijät

Lempäälän Rotaryklubin toiminta-alueena ovat naapurikunnat Lempäälä ja Vesilahti Tampereen eteläpuolella ja Vanajaveden-Pyhäjärven vesistöreitillä varrella. Klubin perustamisen aikoina lempääläisiä oli noin 10.500 ja vesilahtelaisia noin 3.300. Kunnanvaltuustot olivat puolueyhmittäin vasemmalta oikealle Lempäälässä: 8 - 10 - 3 - 1 - 2 - 7 ja Vesilahdessa: 1 - 3 - 1 - 6 - 5. Vesilahti eli selvästi oikeistolaisen ja Lempäälä vasemmistolaisen valtuuston päätösten mukaan. Lempäälä nautti jo silloin Pirkanmaan parhaista liikenneyhteyksistä kaikki neljä pääyhteyttä mukaanlukien. Vesilahti oli vesistön erottamana hyvin lähellä, mutta sittenkin kaukana säilyttäen samalla perinteisen maanviljelyspitäjän ominaisuudet ja tavat.

Vesilahtelaiseen arkeen kuului pitkään Narvan kylän, ikivanhan markkinapaikan ja elinvoimaisen kyläyhteisön ja toisaalta lähempänä Lempäälää olevan kirkonkylän välinen mittelo hieman kaikessa, jopa niin, että kun taloudelliset edellytykset olivat rajalliset ja kun "köyden veto" päättyi ratkaisemattomaan, niin sitten joitain tekemisiä siirrettiin tulevaisuuteen. Mutta harkitsemattomia päätöksiä ei tehty, eikä eletty yli varojen. Tästä yhtenä osoituksena on, että kunnallinen tuloveroprosentti on pidetty samana vuodesta 1982 lähtien taloudellisista nousuista ja laskuista huolimatta. Nytemmin kaikkia kyläkuntia kehitetään ja niihin investoidaan kuhunkin vuorollaan.

Lempäälä eli vuoteen 1984 asti vasemmistoenemmistöisen valtuuston johtamana, vaikkakin vuodesta 1976 lähtien vain yhden äänen turvin. Vuonna 1984 ratkaisijan aseman sai yksi vihreä. Vuonna 1988 valtuusto muuttui oikeistoenemmistöiseksi. Koko 1970- ja 1980- lukujen aikana kunta lisäsi voimakkaasti henkilökuntaansa ja otti harteilleen uusia tehtäviä ja velvoitteita maan yleisen tavan mukaisesti. Verokertymän kasvuun vaikuttivat inflaatio ja asukkaiden muutto-liike, mikä on aiheuttanut jatkuvasti paineita mm. koulujen uusrakentamisessa.

Oman kappaleensa ansaitsee pieni kooste tapahtumista paikallisen sähköjakeluyhtiön tiimoilta. Maakunnallinen sähköyhtiö, jonka pääosakkeenomistajia olivat kunnat ja vielä toimivat paikalliset sähköyhtiöt, toimi tukkusähkön myyjänä ja oli vanhojen lakien ja asetusten turvin tiettyssä mielessä niskan päällä. Itsenäisyyttään lisätäkseen pääasiassa Lempäälään sähköä jakeleva yhtiö hankki omistukseensa Kuokkalankosken koskiosuudet aikoen jatkossa hyödyntää vesivoimaa. Syntyi vesivoiman valjastamista vastustava ryhmittymä. Kunta osallistui tähän pienimuotoiseen koskisotaan kaavoitusmonopolin omistajan ottein. Kunnanjohtaja esiintyi aktiivisesti mainitun ryhmittymän puolesta. Pieneltä osaltaan nämäkin tapahtumat jouduttivat koskiensuojelulain säätämistä. Mutta sähkösota sinänsä ei päättynyt Lempäälässä suojelulakiin. - Sitten ryhdyttiin voimakkaasti muokkaamaan asenteita sähköfuusioon pyrkien. Maakunnallinen sähköyhtiö sai kunnanjohtajasta puolestapuhujan. Sähköyhtiön toimitusjohtaja pyrki pitämään paikallisen jakeluyhtiön itsenäisenä ja elinkelpoisena. Yhdistävänä tekijänä näillä miehillä oli syntyperäinen pohjalaisuus, mikä ei toiminut yhdistävästi vaan ilmeisen erottavasti. Kuntalaiset ja osallistujat yleensä jakaantuivat kahteen leiriin, kuka tunnesyihin kuka taloudellisiin tosiasioihin nojaten. Värikäs ja uuvuttava prosessi päättyi fuusioon. Vasta tällä vuosikymmenellä on kirjattu viimeiset tapahtumat pitäjäkohtaista sähköhistoriaa yli seitsemänkymmenen vuoden ajalta.

Nyt lempääläisiä on noin 15.500 ja vesilahtelaisia yli 3.200, mistä käy selvästi ilmi yleinen valtakunnallinen kehitys. Suurten kaupunkien (esim. Tampere) ympärillä olevat naapurikunnat voivat hyvin ainakin muuttoliikkeen suhteen, Lempäälä eteläisenä siivuna, jolla on erikoisetunaan jatkuvasti paranevat liikenneyhteydet. Vesilahti on sinnitellyt tuloksellisesti omat mahdollisuutensa tiedostaen. Viime vuosikymmenen hurja loppukausi ja nopea toteaminen syvän laman läsnäolosta on eletty, eikä edessä voi olla mikään muu suunta kuin eteen- ja ylöspäin, niin kuin eläväisen mieli on aina ollutkin.

Lopuksi rotaryn arkea yhdessä näytöksessä:

SIELLÄ NÄKIJÄ, MISSÄ TEKIJÄ

Henkilöt: Rotari, Entinen Rotari ja Tuleva Rotari

Kirkkotorin pysäköinnin tehostamiseksi on päätetty maalata pysäköintiruudut kunnan toimesta. Tämän johdosta kaksi johtavaa virkamiestä on päättänyt suunnitella pysäköintiruutujen sijoittelun paikan päällä. He saapuvat vilkkaasti keskustellen torille Rotarin seistessä sivummalla siten, että tulijat eivät huomaa häntä.

Entinen Rotari: "Tuonne maalataan kiviaidan suuntaisesti."

Tuleva Rotari: Nyökyttelee päätään ja on yhtä mieltä.

Entinen Rotari: "Tänne puolelle maalataan poikittain ruohikon reunaa vasten. Tässä on tämä ikimuistoiseen nautintaan perustuvan tien littyä. Pysäköintiruudut on maalattava tässä niin lähelle toisiaan, että väliin jäävän tien käyttö vaikeutuu."

Tuleva Rotari: Nyökyttelee päätään ja on yhtä mieltä.

Sivummalla seisova Rotari päätään pyöritellen: Siellä näkijä, missä tekijä, mutta miten kuuluikaan "Neljän kysymyksen kokeen" eräs tietty kohta?

Martti Sirén

Naisnäkökulma

Kaikki on mahdollista miehelle, jonka ei tarvitse tehdä sitä itse.
Earl Wilson

Rotarysiskot

Lempäälän Rotaryklubiin ei ole toistaiseksi kuulunut naisjäseniä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö naisilla olisi ollut merkittävä sija klubin toiminnassa. Klubin jäsenten puoliset ovat aivan klubin alkuajoista alkaen muodostaneet toimintaansa varten yhteenliittymän, Lempäälän Rotaryrouvat. Kysymyksessä ei ole varsinaisesti rotaryklubiin kuuluva yksikkö tai alayhdistys vaan epävirallinen toimintayksikkö. Puoliset haluavat kokoontua keskinäisen ystävyyden merkeissä ja oppia yhdessä erilaisia elämään liittyviä tärkeitä pitämiään asioita. Klubin piirissä ja rouvien omassa keskuudessa rotarirouvista käytetään yleisesti nimitystä "rotarisiskot".

Rouvat toimivat paljon keskenään, mutta haluavat kuitenkin tukea Rotaryn tavoitteita puolisoidensa rinnalla ja siten olla omalta osaltaan vaikuttamassa Lempäälän Rotaryklubin säilymiseksi todellisena perheklubina.

Kuinka rouvien toiminta alkoi?

Lempäälän Rotaryklubin perustamisen jälkeen alkoi klubipresidentin puoliso Alli Pohjanpirkka miettiä keinoa, millä saisi klubin charter-juhlassa tapaamansa mukavantuntuiset rouvat tutustumaan paremmin toisiinsa ja pitämään yhteyttä ystävinä.

Hän kutsui kotiinsa, Lempäälän pappilaan, kaikki rotarien rouvat yhteiseen tutustumistilaisuuteen 29.9.1972. Kutsua noudatti 17 rouvaa.

Heti ensimmäisessä kokouksessa yhteishenki oli sellainen, että kokoontumisia haluttiin jatkaa. Valittiin puheenjohtajaksi Alli Pohjanpirkka ja sihteeriksi Anneli Kuuluvainen ja päätettiin kokoontua vuorotellen jokaisen kotona kerran kuukaudessa. Läsnäolotilastoa ja emäntäluetteloa pidettiin alusta alkaen hyvin tarkasti, mutta vasta vuoden 1974 alusta on

varsinaisesti kirjoitettu kokousten tapahtumia. Sovittiin myös, että jokaisen kokouksen emäntä järjestää kahvit ja korkeintaan kahta lajia purtavaa sekä hoitaa illan teeman. Tämä voi olla emännän työhön tai harrastuksiin liittyvä asia, esitelmä tai vapaamuotoinen tapahtuma. Näin pyrittiin alusta lähtien välttämään kokoontumisen muodostuminen pelkäksi pulina-kerhoksi tai juoruilupaikaksi.

Niinpä parina ensimmäisenä vuonna emäntien aiheet vaihtelivat pianonsoitosta sipulikeittoon tai kalkkunakasvatuksesta naisvoimisteluun.

Alkuaikoina matkustaminen oli siinä määrin harvinaista, että jokainen ulkomailla käynyt sai kertoilla toisille kokemuksistaan kaukaisissa maissa, että toisetkin olisivat päässeet "nojatuolimatkoille". Alli Pohjanpirkka oli matkustellut ja asunutkin paljon ulkomailla mm. Argentinassa. Sen vuoksi hän usein kertoi mieleenpainuvalla tavalla jännittävistä elämyksistään. Jo ensimmäisessä kokouksessa Alli kertoi kodissaan olevista mielenkiintoisista huonekaluista ja esineistä. Kaikki ne olivat peräisin eri maista ja niihin liittyi kuhunkin oma tarinansa.

Vaikka kirjallista aineistoa ei aivan toiminnan alusta ole tallennettuna, on kaikista haastatteluista saanut voimakkaan vaikutelman siitä, että siskojen innostus yhteisiin kokoontumisiin oli valtava. Oikein ilolla odotettiin jokaisen kuukauden kokousiltaa ja keskimäärin 18 rouvaa oli koolla kokouksessa toisensa jälkeen. Kokousaiheista oltiin vilpittömän kiinnostuneita ja nautittiin ystävien seurasta.

Alli Pohjanpirkka luotsasi siskojen toimintaa noin viisi vuotta. Jossakin vaiheessa hän halusi luopua tehtävästä, mutta siskot kävivät oikein lähetystönä pyytämässä, että hän jatkaisi.

Myös siskojen tehtävät vaihtuvat

Sihteerinä vuoden 1974 alusta toimi Else Lintusaari. Vaikka muidenkin tekemiä kokousmuistiinpanoja sihteerin vihossa siellä täällä on, kulkee ensimmäinen vihko vieläkin nimellä 'Elsen vihko'. Tämä vihko koneella uudelleen kirjoitettuna annettiin Alli-rouvalle, kun hän peruuttamattomasti luopui puheenjohtajuudesta miehensä jäädessä eläkkeelle vuonna 1977. Tällöin siskot sopivat säännöstä, jonka mukaan siskojen puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan tehtävät siirtyvät veljien tehtävien mukaisesti puolisoille. Niinpä Lea Sirén vastaanotti Allin jälkeen puheenjohtajan tehtävät. Terttu Nurmesniemi alkoi hoidella sihteerin tehtäviä. Koska 'Elsen vihko' oli täynnä, Terttu aloitti kansioiden käytön muistiinpanojen merkitsemiseksi.

Inner Wheel?

Useana vuonna on herätetty kysymys Inner Wheel-klubin perustamisesta Lempäälään. Inner Wheel klubin jäsenenä voi olla rotarin vaimo, leski, sisar tai tytär. Se toimii samaan tapaan kuin rotaryklubi kansainvälisenä palvelujärjestönä tarkoin määritellyine organisaatioineen. Ulkoiset merkit rataspyörineen, vitjoineen ja viireineen ovat samantapaiset kuin rotary-klubeilla.

Tampereen Inner Wheel-klubi on ainakin vuosina 1975, 1977, 1979, 1982, 1983, 1985 ja 1992 kirjeitse esitellyt toimintaa. Vuonna 1977 oli useita rotarirouvia Tampereen talouskoululla Inner Wheel-klubikokouksessa vieraina ja maaliskuussa 1979 olivat

Lempäälän rouvat Inner Wheel -sisarpäivillä Tampereella. Siellä oli lehtitietojen mukaan koolla noin 200 naista. Vuonna 1992 Tampereen Inner Wheel -klubin presidentti Marja Jussila oli kokouksessamme Aune Piipon luona kertomassa toiminnasta.

Vaikka ajatus oli usein esiin putkahtanutkin, ei se kuitenkaan ole oikein sytyttänyt lempääläisiä. Tehtiinpä vuonna 1979 sisarpäivien jälkeen kirjallinen kyselykin asiasta. Vastauksissa oli 4 klubin perustamista puoltavaa ja 11 vastustavaa mielipidettä. Me lienemme Lempäälässä omanlaisiamme ja haluamme toimia vapaamuotoisesti.

3H-ohjelma ja Polio Plus -keräys - suuria haasteita.

3H (Health, Hunger, Humanity) on Rotarysäätiön jatkuva avustusohjelma. Alkupuolella 1980-lukua avustuskohteena oli mm. Kilimandzaron silmäsairaala Afrikassa. Muistitiedon mukaan veli Oiva Pohjanpirkka halusi piirikuvernöörivuotenaan osallistuttavan tähän työhön. Sisaremmme Alli Pohjanpirkka esiintyi tällöin lehdissä kattohuopamainoksessa ja lahjoitti siitä saamansa korvauksen 3H-projektiin. Samalla hän haastoi jokaisen veljenkin osallistumaan tähän tärkeään keräykseen. Kun kysymyksessä oli Paul Harris Fellow-arvonimeen oikeuttanut lahjoitus, annettiin tämä arvo Alli-rouvalle. Piirikuvernöörin vieraillessa klubissa 28.10.1982 tämä huomionosoitus luovutettiin Allille. Tästä siskojen toiminta sai kannustusta pitkäksi ajaksi eteenpäin. Samaan aikaan klubissa oli jo ensimmäinen vuosivaihto-oppilas Diane Maxwell, jonka myötävaikutuksella toiminta tiivistyi hyvän maineen saaneena perheklubina.

Vuonna 1987 klubi ja sisaret saivat suuren haasteen, Polio Plus -keräyksen. Tähän ohjelmaan myös sisaret halusivat osallistua kaikella tarmollaan.

Keräysasian eteenpäin viemiseksi valittiin toimikunta ja pyydettiin myös Lempäälä Havas -klubin rouvat talkoisiin mukaan. Yhteisessä kokouksessamme pankin kerhohuoneessa rotariveli lääkintöneuvos Erik Ekholm piti esitelmän Polio Plus -rokotusohjelmasta, jota

maailman rotarit kustantavat vaarallisten kulkutautien hävittämiseksi maapallolta. Esitelmä oli innostava ja Hertta Ekholmin johdolla päätettiin toimia.

Myyjäiset ja niiden yhteydessä pika-arpajaiset, joissa joka toinen arpa voitti, ja vielä oikein luvanvaraiset arpajaiset 19.3.1988 klo 10 - 12 päätettiin järjestää. Valittiin henkilöt näiden toimeenpanoon ja sovittiin myyjäistavaroiden hankkimisesta. Arpajaisvoitoiksi saatiin lahjoituksia. Myyjäiset järjestettiin Lempäälän OP-Centerin tiloissa.

Myyjäisten kuhinaa

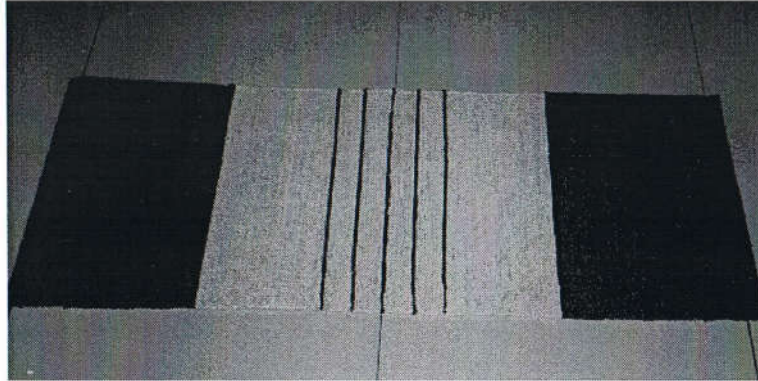
Arpajaiset ja myyjäiset onnistuivat yli odotusten. Niiden tuotto, 7000 markkaa, jaettiin Lempäälän ja Lempäälä Havas -klubien rouvien kesken. Helena Mäkilän johdolla oman klubimme siskot luovuttivat kertyneet rahat veljien kautta Polio Plus -toimintaan. Naapuriklubin rouvat menettelivät osaltaan samoin.

Toinen merkittävä siskojen työ Polio Plus -keräyksen hyväksi oli poppanaprojekti. Elokuussa 1987 Etelä-Afrikassa toimiva rotaryklubi oli lähettänyt klubillemme puhvelintaljan myytäväksi keräyksen hyväksi. Tähän ideaan siskotkin halusivat osaltaan vastata itse tehdyillä sinivalkoisilla poppanaliinoilla. Innokkaina liinojen kutojina olivat Hertta Ekholm ja Marketta Sirén. Talkoilla niitä myöhemmin solmittiin Hertan ja Marken opastuksella. Tarvikkeet liinoin saatiin Lempäälän kotiteollisuuskoululta koulun rehtorin, Veikko Viljasen myötävaikutuksella.

Liinoja lähetettiin kaikille niille rotaryklubeille, joiden kanssa klubillamme oli ollut vaihtopilastoimintaa, yhteensä kymmenelle klubille. Klubipresidentti Matti Mäkilä kirjoitti liinojen mukaan kirjeen, jossa kerrottiin niiden olevan omaa käsityötä ja toivottiin, että vastaanottava klubi myisi liinan Polio Plus -keräyksen hyväksi. Kirjeessä pyydettiin vielä

ilmoitusta siitä, mitä liinan myynti oli tuottanut. Oikein rotarynomaista liinan vastaanottaneiden klubien menettely ei ollut, koska yhtään pyydettyä palaute-ilmoitusta ei saatu.

Toivottavasti sinivalkoiset värit ovat kuitenkin vieneet viestiä eteenpäin. Tämä on sitä pyyteetöntä palvelutyötä, joka voi syntyä vain innostuksesta tärkeään yhteiseen asiaan. Loistava idea!

Lempäälän Rotaryklubi nousi Polio Plus -kampanjassa aivan maan klubien kärkijoukkoon. Piirikokouksessa Heinolassa Lempäälän klubi sai erityisen tunnustuskirjan ja rouvien merkittävä panos keräykseen mainittiin myös. Keräyksen kokonaistuotto Lempäälän klubin alueelta oli yli 42.000 markkaa. Se poiki klubillemme kuusi PHF-arvoa - kaikki miehille.

Mutta siskojen ideat eivät loppuneet tähän. Tekeehän Rotarysäätio jatkuvasti sekä merkittävää avustustyötä että jakaa stipendejä ja apurahoja opinnoissaan ja työssään menestyneille lisäopintojen suorittamiseksi ulkomailla. Oman klubin vaihto-oppilastoiminta oli myös vakiintunutta ja siihen tarvittiin varoja.

Kuljun koululla järjestettiin 6.5.1990 kahvikonsertti nuorisovaihdon tukemiseksi. Korkeatasoista Lempäälän ja Vesilahden oman nuorison konserttia oli kuuntelemassa n. 200 henkilöä.

Vielä järjestettiin myyjäiset 6.10.1990. Niihin valmistettiin paljon käsitöitä ja leivonnaisia ja Hertan johdolla pidettiin poppanakuteiden leikkuutalkoot.

Anneli Kesolan ottamasta valokuvasta päätettiin valmistaa joulukortteja, joista saaduilla varoilla kartutettiin kassaa joulun 1990 tienoilla ja keväällä 1991 järjestettiin kirkkokonsertti Lempäälän kirkossa. Kertyneet rahat lähetettiin taas miesten välityksellä Rotarysäätiölle ja samalla vihjaistiin, että olisi jo aika antaa arvoa ansioituneille naisillekin.

Ja niin vuosijuhlassa Pirkanmaan Musiikkiopistolla 21.9.1991 rouvat Helena Mäkilä ja Irma Patojoki saivat vastaanottaa PHF-tunnukset. He kumpikin ovat useasti avanneet kotinsa vaihto-oppilaille ja olleet muutoinkin toiminnassa aktiivisesti ja esimerkillisesti mukana. Irman yllättävä kuolema keväällä 1997 jätti korvaamattoman aukon sisarpiiriimme.

Yhteistoiminta muiden klubien rouvien kanssa.

Rotaryvuoden 1985-86 aikana Lempäälän Rotaryklubi jakaantui kahtia. Tämä vaikutti kuitenkin siskojen kokoontumiseen yllättävän vähän. Muutamia aktiivisia siskoja tosin jäi kokouksista pois ja kävijöiden määrä väheni selvästi. Tämä näkyy kuitenkin vain tilastoissa. Millään tavoin siskojen poisjääntiä ei ole arkistoon jääneissä papereissa kommentoitu. Ulkopuolella kokousten toki jotakin supistiin.

Lempäälä-Havas -klubin perustamisen jälkeen lähes välittömästi rakenneltiin ystävyyttä ja yhteistyötä naapuriklubin rouvien kanssa. Paitsi Polio Plus -keräys vuosina 1986-88, mikä oli yhdessä koettua toimintaa, iloa ja ystävyyttä, meillä on ollut muitakin yhteisiä kokoontumisia.

Elokuun 8. päivänä 1988 vieraili piirikuvernöörin puoliso Heidi Korpi Lempäälässä ja halusimme, molempien klubien rouvat, toivottaa hänet tervetulleeksi. Vierailimme taiteilija Saara Lindin ateljeessa kuvakudoksia tutkien ja taiteilija Kaarlo Atran tuotannon äärellä. Illan päätteeksi Hertta Ekholm oli järjestänyt kesäpaikkaansa Pyhältöön kotoisan iltahetken tarjoiluineen.

Kuljun koululla oli 6.4.1989 kevään muotinäytös, jossa mannekiineina toimi omien siskojen lisäksi myös havasrouvia. Tilaisuuden juontajaksi ja jopa vaatteiden esittelijäksi lupautui veli Jussi Lintusaari. Tässä tehtävässä hän toimikin erittäin ansiokkaasti ja asiantuntevasti.

Hakkarin kartanon rouva Pirkko Walma kutsui molempien klubien rouvat viettämään yhteistä iltaa 7.4.1995 Anton Tshehovin Kosinta-näytelmän merkeissä. Lempäälän liikennepuistoon hankimme havasrouvien ehdottamana yhteisvoimin polkupyöräkypäriä.

Toijalan ja Urjalan klubien rouvien kanssa oli 1970-luvulla ollut puolin ja toisin vierailuja. Lisäksi ainakin Urjalan rouvat tutustuivat 20.3.1987 Lempoisten päiväkotiin. Myös Pirkkalan rouvien kanssa on ollut yhteistyösuunnitelmia.

Hollolan Rotaryklubin vieraillessa klubissamme 25.7.1988 olivat rouvat myös mukana. He olivat vilpittömän kiinnostuneita naisten toiminnasta Lempäälässä, sillä Hollolassa ei mitään vastaavaa ollut.

Sosiaalinen työ - avustustoiminta

Rotarytoiminta korostaa palvelua. Jo alkuvuosina siskotkin päättivät kerätä kahvirahaa ja järjestää muutaman arvan pikkuarpajaisia stipendirahastonsa kartuttamiseksi. Aluksi haluttiin auttaa Lempäälän ja Vesilahden alueella vaikeuksiin joutuneita perheitä. Erityisesti rouvien sydäntä lähellä oli lahjakkaiden nuorten koulunkäynnin ja opiskelun avustaminen. Pari nuorta olikin rouvien jatkuvien avustusten kohteita ja heitä sanottiin 'kummilapsiksi'.

Koska kahvirahoina kertyneet rahasummat olivat melko pieniä, Aune ja Matti Piippo järjestivät vuoden 1973 lopulla kodissaan tasokkaan konsertin rouvien stipendirahaston kartuttamiseksi.

Eräässä kokouksessa vuonna 1978 keskusteltiin siitä, oliko tämä 'kummilapsitoiminta' parasta rotarirouvien avustustyötä. Muitakin ehdotuksia tuli, mutta mitään lopullista ei tuolloin päätetty vaan annettiin asian hautua. Vielä jouluna 1978 muistettiin opinnoissaan jo pitkälle edennyttä stipendiaattia.

Vuoden 1979 keväästä alkaen alkoi tulla avustuspyyntöjä erilaisilta järjestöiltä. Niihin suhtauduttiin myönteisesti ja avustuksia annettiin kertyneitten rahavarojen mukaan. Vuosina 1979 - 86 olikin erilaisia avutuskohdeita ulkopuolelta tulleiden pyyntöjen tai omien ehdotusten mukaan. Tärkeänä tapahtumana koettiin Suomen lipun lahjoittaminen Anni-Kodille. Yhdessä veljien lahjoittaman ja pystyttämän lipputangon kanssa se luovutettiin kodin käyttöön 14.9.1983.

Vuonna 1982 klubiin tuli ensimmäinen vaihto-oppilas Diane Maxwell. Heti alkuun hän valloitti rouvat reippaalla olemuksellaan ja oppimalla nopeasti suomenkieltä. Siksi hänestä tuli rouvien "oma tyttö", ja vaihto-oppilastyö alkoi saada muotoja. Rouvat ovat vaihto-oppilaille hankkineet ainakin joululahjan ja läksiäislahjan sekä avustaneet jonkin verran matkailukustannuksissa.

Rahaa rouvat ovat hankkineet tarmokkaasti ja mielikuvitusta käyttäen. Jo edellä kerrottu Polio Plus -hanke oli yhteistyön voimannäyte. Syyskuussa 1992 järjestetty tunnettujen taiteilijoiden Merikanto-konsertti Lempäälän kirkossa keräsi kirkontäyteisen yleisön ja rahavarat karttuivat huomattavasti. Taas saatiin osoitus hyvän asian eteenpäinviemisessä

tarvittavasta yhteistyöhengestä. Näin jälkeenpäin ajatellen järjestelyt tuntuvat todella suururakalta. Veljet uudistivat kirkkokonsertin keväällä 1996, koska sitä oli toivottu.

Kodeista ulos - reviirin laajennusta.

Alussa rouvat kokoontuivat miltei poikkeuksetta toistensa kodeissa. Tosin lokakuussa 1974 sisko Ulla Laalo hoiti esitelmäosuutensa miehensä Sepon avustuksella ja saatiin tutustua OTK:n jakelukeskukseen. Kokouksen loppuajaksi siirryttiin kuitenkin Ullan kotiin.

Vuonna 1975 siskot olivat tosi menevällä päällä. Silloin oltiin jopa kahdesti muualla kuin kotona. Aune Piippo järjesti keväällä retken Varalaan, ja syksyllä tutustuttiin Lempäälän terveyskeskukseen. Sinne vietiin, lapsipotilaita muistaen, leluja tuliaisiksi.

Teatterikäynnit ovat kuuluneet klubin toimintaan alusta lähtien. Rouvatkin suunnittelivat ja järjestivät tällaisia retkiä ja kutsuivat veljet mukaan. Keväällä 1974 siskot päättivät lähteä Turun kaupunginteatteriin katsomaan "Seitsemää Veljestä" ja toteamaan itse paikan päällä, oliko se Aleksis Kiven vai Kalle Holmbergin tuotantoa. Näytelmää oli kiitelty ja siitä kiistelty jo pari vuotta ja esityksiä seurasi aina täysi katsomo.

Vuonna 1976 siskot järjestivät taas teatterimatkan, tällä kertaa Helsinkiin "Veturia" katsomaan. Lukuisia muitakin teatteri- ym. matkoja on yhdessä veljien kanssa tehty. Niissä veljet ovat yleensä olleet järjestelyvastuussa. Kaikki ne olisivat yhteisten muistelojen arvoisia.

Kodeissakin pidetyissä esitelmissä on pureuduttu Lempäälän ja Vesilahden historiaan ja tapahtumiin eri tavoin. Vankkaa kotiseututuntemusta näin on saatukin.

Vähitellen alettiin vilkkaasti keskustella kodeissa kokoontumisen mukanaan tuomista ongelmista. Muutamat totesivat erilaisia käytännön esteitä kotiin kutsumiseen, esimerkiksi

pienet tilat, työkiireet ja lapset. Tammikuussa 1978 keskusteltiin emännän roolista ja puhuttiin sen puolesta, ettei emännän välttämättä tarvitse valmistella mitään esitystä. Voidaan keskustella vaikka sanomalehtiartikkelista tai kutsua asiantuntija kokouksen vierailijaksi. Tällaista käytäntöä noudatettiin 1980-luvun loppupuolelle asti, jolloin voitiin havaita, että kokouspaikkojen puute on ilmeinen.

Kodeissa on tosin kokoonnuttu vieläkin silloin tällöin, kun rouvat ovat voineet ottaa emännän velvollisuudet hoitaakseen. Viime vuosina kokousten suunnittelu on jäänyt yhä enemmän puheenjohtajan ja sihteerin työksi, ja mallikkaasti käyntikohteet, matkat, asiantuntijat, arpajaiset ja kahvittelut onkin suunniteltu ja hoidettu. Olemme tutustuneet yhä laajemmalti ympäristöön. Kohteita ovat olleen esimerkiksi Villa Kosmos, Villa Urpo ja Frantsilan Yrtilä. Monenmuotoista muutakin mielenvirkistystä on saatu. Mutta onko kahden ihmisen harteilla jo liikaa kuormaa?

Arvostusta ja arvioita

Rotarirouvien toiminta ei ole ollut suurieleistä eikä julkisuushakuista, emmekä sellaista ole tavoitelleetkaan. Kuitenkin olemme silloin tällöin olleet esillä paikkakunnan tapahtumissa. Esimerkiksi vuonna 1988 Lempäälän Ehtookodossa järjestettiin pääsiäispöytäkilpailu, johon otti osaa kahdeksan paikkakunnan järjestöä. Rotarirouvien pöytä "Juhlan odotus" voitti kilpailun ylivoimaisesti 142 äänellä seuraavaksi tulleen saadessa 38 ääntä. Pöydän kattajina olivat Seija Helminen, Helena Mäkilä, Marjatta Seppälä ja Marketta Sirén.

Muuten rotarirouvat tunnetaan kirkkokonserttien järjestäjinä ja vaihto-oppilaiden sijais-äiteinä.

Ulkomaalainen vaihto-oppilas perheenjäsenenä onkin vaatinut monen siskon voimavaroja ja kärsivällisyyttä. Tästäkin työsarasta on haluttu selvittää. On jopa koettu monenlaista iloa näiden "lasten" kanssa ja suurella lämmöllä heitä jälkeensä muistamme. Moni perhe on

vastavuoroisesti lähettänyt oman lapsensa maailmalle. Postia kulkee Suomen ja muiden maiden, Australian, Uuden Seelannin, Kanadan, Meksikon, Brasilian ja Yhdysvaltain välillä. Monet ovat vartuttuaan käyneet uudelleen. Ahkerimpia Suomessa kävijöitä ovat olleet Sandra Lewis Australiasta, Bobby van Amber ja Diane Maxwell USA:sta. Viimeksimainittu oli jopa erään kesälomansa työssä Piipon tehtaalla.

Rotarysiskojen toiminta ei ole ollut pelkästään edellä kuvattua "omaa toimintaa". Siskot ovat olleet veljien rinnalla monissa juhlissa, perhetapahtumissa ja käyntikohteissa. On tehty monia matkoja yhdessä lähelle ja kauemmaksi. Teatterimatkoja on tehty useille paikkakunnille ja parina viime vuonna on tempaistu Lempäälän ympärisoudussa.

Perheklubina toimiminen korostuu myös niin, että muistamme siskoja ja veljiä heidän täyttäessään "pyöreitä" vuosia sekä perheiden ylioppilaita ruusuilla. Suruviestin kohdatessa kotia olemme olleet mukana. Nämä murheellisetkin tapahtumat ovat kuitenkin olleet yhdistämässä jäseniä toinen toisiinsa.

Rotareilla on vuosittain vaihtuva kansainvälinen tunnuslause. Lempäälässä on usein muisteltu oman kuvernöörimme Oiva Pohjanpirkan esille tuomaa ajatusta: "Klubin tärkein jäsen on aina uusi jäsen." Tämä toiminta-ajatus ei vanhene eikä sitä tarvitse vaihtaa vuosien myötä.

Me olemme kaikki saman puun lehtiä, ei yksikään toisensa kaltainen, yksi symmetrinen, toinen epäsymmetrinen ja kuitenkin jokainen on yhtä tärkeä kokonaisuudelle.

Georg Lichtenberg

Tosi on!

Ei kaikki ole totta, mikä on toden näköistä.
Ludwig Wittgenstein

Lempäälän Rotaryklubin jäsenet kautta aikojen:

Aalto, Erkki	1972-1986
Alho, Pasi	1973-
Ekholm, Erik	1983-1992 +
Haavisto, Hannu	1976-1984
Haavisto, Otto	1972-1986
Hagman, Erkki	1985-
Hakala, Erkki	1972-
Hartoma, Jussi	1981-1985
Heikkilä, Hannu	1991-
Heino, Arimo	1993-
Helminen, Raimo	1984-
Hemminki, Kari	1991-
Immonen, Eero	1972-1978
Iso-Mustajärvi, Seppo	1978-1979
Isotalo, Mauri	1972-1985 +
Jakovuori, Eero	1979-
Joutila, Reijo	1972-1994
Järvinen, Kaarlo	1996-
Jääskeläinen, Pekka	1972-1973
Kairimo, Reijo	1992-
Kajomeri, Martti	1975-1994
Kalliomäki, Markku	1988-
Kallonen, Kalevi	1982-1988
Kankaala, Kalevi	1982-
Kantalainen, Kari	1978-1988
Kantola, Tapio	1993-
Kastell, Eino	1974-1978
Kesola, Markku	1987-

Kesola, Veikko	1972-1985 +
Ketonen, Pekka	1992-
Kiehelä, Juha	1972-1978
Kiuru, Urpo	1974-1978
Kivelä, Veikko	1982-1986, 1991-
Konsala, Jouko	1988-
Koota, Ilkka	1972-1973
Kotajärvi, Seppo	1978-1980
Kukkonen, Raimo	1978-1980, 1986-1994
Kuuluvainen, Juhani	1972-1978
Kyrkkö, Teijo	1997-
Källarsson, Kurt	1983-1989
Laalo, Seppo	1972-1982
Laitila, Aarre	1996-
Lammi, Eero	1976-1986
Lehmus, Ari	1978-1982
Lehtinen, Jorma	1993-
Lehtonen, Reijo	1991-
Lehtonen, Yrjö	1979-
Leppänen, Lasse	1975-
Lindberg, Harri	1979-1983 +
Lintusaari, Juho	1972-
Lintusaari, Miikka	1989-1992
Liukkonen, Lauri	1983-1991
Länsipuro, Reino	1972-1986 +
Mikkola, Pertti	1991-
Molin, Pekka	1988-1990
Mustonen, Pertti	1973-1985

Mäkelä, Heimo	1983-1992
Mäkilä, Matti	1972-
Mäkinen, Antti	1993-
Naaralainen, Risto	1992-1996
Nieminen, Olavi	1972-1986
Nieminen, Seppo	1979-
Niukkanen, Raimo	1972-1977
Nuotio, Matti	1987-
Nurmesniemi, Jaakko	1973-1987, 1989-
Näsärö, Jaakko	1972-1981, 1983-1985
Oivanen, Erkki	1978-1980
Ojakoski, Asko	1991-1995
Pakkanen, Martti	1972-1986, 1994-
Patojoki, Martti	1975-
Peltomäki, Jussi	1972-1973
Piippo, Leo	1972-1990 +
Piippo, Matti	1972-1996 +
Piippo, Pekka	1972-
Pohjanpirtti, Oiva	1972-1995 +
Rajala, Ahti	1995-
Rantala, Matti	1985-1986
Riihimäki, Reino	1978-1995
Roppo, Reino	1973-
Ruohonen, Yrjö	1983-1988 +
Salmi, Martti	1973-
Salonen, Pekka	1972-1983
Salonen, Seppo	1983-1986
Sepponen, Pekka	1983-1986
Seppälä, Esa	1973-
Seppänen, Erkki	1972-

Sinisalo, Matti	1981-
Sipilä, Markku	1985-
Sirén, Martti	1972-
Sirén, Raimo	1973-
Soivio, Pekka	1975-1978
Suominen, Olli	1983-1987
Tappura, Timo	1976-1978
Teerijoki, Eero	1973-1974
Toivonen, Jukka-Pekka	1978-
Toivonen, Reijo	1983-1986
Torikka Aarno	1982-
Ukkonen, Matti	1973-1975
Viljanen, Veikko	1974-
Vuorensola, Markku	1977-1980
Vuorinen, Pekka	1983-
Vänni, Veikko	1983-1997

Yht 102 jäsentä

Kunniajäseniä ovat olleet:

Piippo, Matti +
Pohjanpirtti, Alli
Pohjanpirtti, Oiva +
Riihimäki, Reino
Salmi, Martti

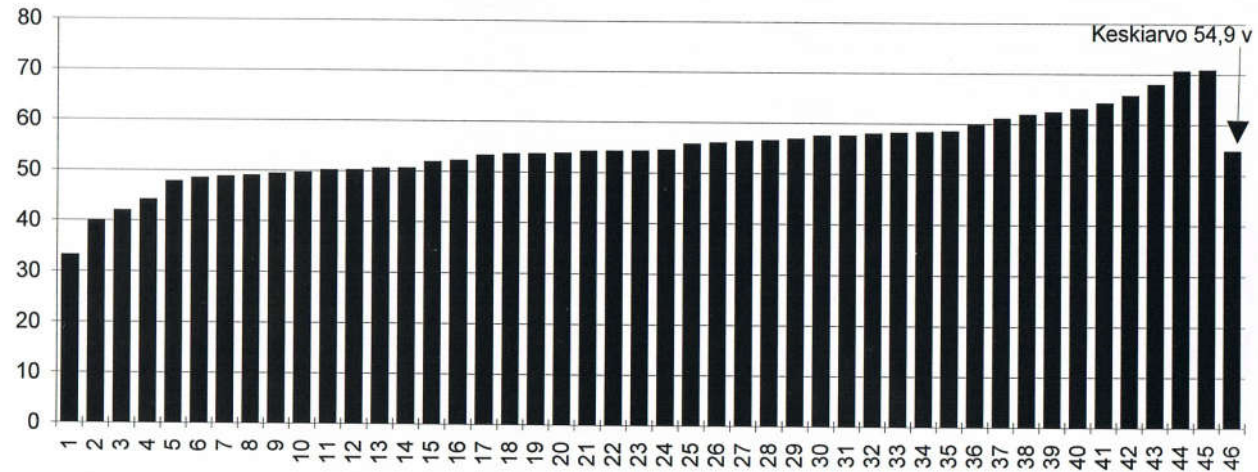
Jäsenten ikäjakauma 1.7.1997:

< 30,0	-
30,0 - 34,9	1
35,0 - 39,9	-
40,0 - 44,9	3
45,0 - 49,9	6
50,0 - 54,9	14
55,0 - 59,9	12
60,0 - 64,9	5
65,0 - 69,9	2
70,0 - 74,9	2
> 74,9	-

Jäsenten keski-ikä oli 54,9 vuotta.

Jäsenistä 24 oli keski-ikää nuorempia, 21 vanhempia.

Lempäälän Rotaryklubi, ikäpylväät nuorimmasta vanhimpaan 1.7.1997

Hallitukset 1972-1997

1972-73

Presidentti

1. varapresidentti

2. varapresidentti

1. sihteeri

2. sihteeri

1. klubimestari

2. klubimestari

Rahastonhoitaja

Oiva Pohjanpirtka

Jussi Peltomäki

Mauri Isotalo

Juhani Kuuluvainen

Ilkka Koota

Reino Länsipuro

Martti Sirén

Pekka Salo

1973-74

Presidentti

1. varapresidentti

2. varapresidentti

1. sihteeri

2. sihteeri

1. klubimestari

2. klubimestari

Rahastonhoitaja

Nuorisovaihto

Oiva Pohjanpirtka

Veikko Kesola

Juha Kiehelä

Juho Lintusaari

Otto Haavisto

Reijo Joutila

Olavi Nieminen

Pekka Salo

Eero Immonen

1974-75

Presidentti

1. varapresidentti

2. varapresidentti

Past presidentti

1. sihteeri

2. sihteeri

1. klubimestari

2. klubimestari

Rahastonhoitaja

Nuorisovaihto

Juhani Kuuluvainen

Mauri Isotalo

Leo Piippo

Oiva Pohjanpirtka

Pertti Mustonen

Seppo Laalo

Martti Pakkanen

Erkki Hakala

Pekka Salo

Jaakko Nurmesniemi

1975-76

Presidentti

Past presidentti

1. varapresidentti

2. varapresidentti

1. sihteeri

2. sihteeri

1. klubimestari

2. klubimestari

Rahastonhoitaja

Nuorisovaihto

Juho Lintusaari

Juhani Kuuluvainen

Martti Sirén

Eero Immonen

Pasi Alho

Reino Roppo

Erkki Aalto

Martti Salmi

Esa Seppälä

Jaakko Nurmesniemi

1976-77

Presidentti

Past presidentti

1. varapresidentti

2. varapresidentti

1. sihteeri

2. sihteeri

1. klubimestari

2. klubimestari

Rahastonhoitaja

Nuorisovaihto

Pertti Mustonen

Juho Lintusaari

Reino Länsipuro

Jaakko Näsärö

Raimo Sirén

Pekka Soivio/Reijo Joutila

Eino Kastell

Lasse Leppänen

Esa Seppälä

Veikko Viljanen

1977-78

Presidentti

Past presidentti

1. varapresidentti

2. varapresidentti

1. sihteeri

2. sihteeri

3. sihteeri

1. klubimestari

2. klubimestari

Rahastonhoitaja

Nuorisovaihto

Martti Sirén

Pertti Mustonen

Martti Pakkanen

Matti Mäkilä

Jaakko Nurmesniemi

Martti Patojoki

Erkki Seppänen

Hannu Haavisto

Martti Kajomeri

Esa Seppälä

Veikko Viljanen

1978-79

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
1. varapresidentti
2. varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
3. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Leo Piippo
Martti Sirén
Raimo Sirén
Otto Haavisto
Olavi Nieminen
Lasse Leppänen
Pekka Salo
Kari Kantalainen
Seppo Laalo
Eero Lammi
Pasi Alho
Pekka Piippo

1979-80

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Raimo Sirén
Leo Piippo
Pekka Salo
Reijo Joutila
Reino Roppo
Erkka Oivanen/Seppo Nieminen
Martti Salmi
Reino Riihimäki
Pasi Alho
Pekka Piippo

1980-81

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Pekka Salo
Raimo Sirén
Pasi Alho
Jaakko Nurmesniemi
Kari Kantalainen
Martti Kajomeri
Jaakko Näsärö
Jukka-Pekka Toivonen
Erkki Hakala
Erkki Seppänen

1981-82

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Pasi Alho
Pekka Salo
Reijo Joutila
Eero Lammi
Seppo Nieminen
Hannu Haavisto
Esa Seppälä
Eero Jakovuori
Martti Pakkanen
Erkki Seppänen

1982-83

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Reijo Joutila
Pasi Alho
Otto Haavisto
Lasse Leppänen
Yrjö Lehtonen
Pekka Toivonen
Jussi Hartoma
Matti Sinisalo
Pekka Salo
Matti Mäkilä

1983-84

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Otto Haavisto
Reijo Joutila
Lasse Leppänen
Esa Seppälä
Olavi Nieminen
Reino Riihimäki
Jaakko Nurmesniemi
Veikko Kivelä
Pekka Salo
Matti Mäkilä

1984-85

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Lasse Leppänen
Otto Haavisto
Reino Roppo
Veikko Viljanen
Martti Patojoki
Kalevi Kankaala
Veikko Vänni
Kurt Källarsson
Matti Sinisalo
Matti Mäkilä

1985-86

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Reino Roppo
Lasse Leppänen
Seppo Nieminen
Jukka-Pekka Toivonen
Lauri Liukkonen
Seppo Salo
Kalevi Kallonen
Olli Suominen
Kurt Källarsson
Aarno Torikka

1986-87

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Seppo Nieminen
Reino Roppo
Matti Mäkilä
Matti Sinisalo
Kurt Källarsson
Seppo Kotajärvi
Yrjö Ruohonen
Pekka Vuorinen
Heimo Mäkelä
Aarno Torikka

1987-88

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Matti Mäkilä
Seppo Nieminen
Yrjö Lehtonen
Reino Riihimäki
Erkki Hagman
Veikko Vänni
Kalevi Kankaala
Markku Sipilä
Heimo Mäkelä
Aarno Torikka

1988-89

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Yrjö Lehtonen
Matti Mäkilä
Pekka Piippo
Erkki Hakala
Matti Sinisalo
Matti Nuotio
Markku Kesola
Raimo Emil Kukkonen
Heimo Mäkelä
Erkki Hagman

1989-90

Presidentti
Past presidentti
Tuleva presidentti
Varapresidentti
1. sihteeri
2. sihteeri
1. klubimestari
2. klubimestari
Rahastonhoitaja
Nuorisovaihto

Pekka Piippo
Yrjö Lehtonen
Martti Patojoki
Eero Jakovuori
Markku Sipilä
Markku Kalliomäki
Matti Nuotio
Jouko Konsala
Raimo Helminen
Erkki Hagman

1990-91

Presidentti	Martti Patojoki
Past presidentti	Pekka Piippo
Tuleva presidentti	Kalevi Kankaala
Varapresidentti	Veikko Vänni
1. sihteeri	Markku Kesola
2. sihteeri	Aarno Torikka
1. klubimestari	Miikka Lintusaari
2. klubimestari	Heimo Mäkelä
Rahastonhoitaja	Raimo Helminen
Nuorisovaihto	Jouko Konsala

1991-92

Presidentti	Kalevi Kankaala
Past presidentti	Martti Patojoki
Tuleva presidentti	Aarno Torikka
Varapresidentti	Jaakko Nurmesniemi
1. sihteeri	Markku Kalliomäki
2. sihteeri	Juho Lintusaari
1. klubimestari	Veikko Vänni
2. klubimestari	Erkki Hagman
Rahastonhoitaja	Matti Nuotio
Nuorisovaihto	Jouko Konsala

1992-93

Presidentti	Aarno Torikka
Past presidentti	Kalevi Kankaala
Tuleva presidentti	Esa Seppälä
Varapresidentti	Markku Sipilä
1. sihteeri	Veikko Viljanen
2. sihteeri	Hannu Heikkilä
1. klubimestari	Pertti Mikkola
2. klubimestari	Veikko Kivelä
Rahastonhoitaja	Matti Nuotio
Nuorisovaihto	Jouko Konsala

1993-94

Presidentti	Esa Seppälä
Past presidentti	Aarno Torikka
Tuleva presidentti	Veikko Viljanen
Varapresidentti	Erkki Seppänen
1. sihteeri	Kari Hemminki
2. sihteeri	Risto Naaralainen
1. klubimestari	Raimo Helminen
2. klubimestari	Jukka-Pekka Toivonen
Rahastonhoitaja	Matti Nuotio
Nuorisovaihto	Pekka Ketonen

1994-95

Presidentti	Veikko Viljanen
Past presidentti	Esa Seppälä
Tuleva presidentti	Jaakko Nurmesniemi
Varapresidentti	Markku Kalliomäki
1. sihteeri	Jorma Lehtinen
2. sihteeri	Erkki Hagman
1. klubimestari	Reijo Lehtonen
2. klubimestari	Asko Ojakoski
Rahastonhoitaja	Arimo Heino
Nuorisovaihto	Pekka Ketonen

1995-96

Presidentti	Jaakko Nurmesniemi
Past presidentti	Veikko Viljanen
Tuleva presidentti	Matti Sinisalo
Varapresidentti	Raimo Helminen
1. sihteeri	Antti Mäkinen
2. sihteeri	Jouko Konsala
1. klubimestari	Tapio Kantola
2. klubimestari	Pekka Vuorinen
Rahastonhoitaja	Arimo Heino
Nuorisovaihto	Pekka Ketonen

1996-97

Presidentti	Matti Sinisalo
Past presidentti	Jaakko Nurmesniemi
Tuleva presidentti	Markku Kesola
Varapresidentti	Matti Nuotio
1. sihteeri	Tapio Kantola
2. sihteeri	Raimo Helminen
1. klubimestari	Hannu Heikkilä
2. klubimestari	Risto Naaralainen
Rahastonhoitaja	Arimo Heino
Nuorisovaihto	Kari Hemminki

1997-98

Presidentti	Markku Kesola
Past presidentti	Matti Sinisalo
Tuleva presidentti	Markku Kalliomäki
Varapresidentti	Jouko Konsala
1. sihteeri	Pekka Ketonen
2. sihteeri	Pertti Mikkola
1. klubimestari	Kaarlo Järvinen
2. klubimestari	Aarre Laitila
Rahastonhoitaja	Ahti Rajala
Nuorisovaihto	Kari Hemminki

Lempäälän Rotaryrouvat**Toimihenkilöt 1972 - 1997**

<i>Toimintavuosi</i>	<i>Puheenjohtaja</i>	<i>Sihteeri</i>
1972-77	Alli Pohjanpirkka	Else Lintusaari
1977-78	Lea Sirén	Terttu Nurmesniemi
1978-79	Aino Piippo	Anneli Leppänen
1979-80	Marketta Sirén	Marjatta Roppo
1980-81	Salme Salo	Marja-Liisa Kantalainen
1981-82	Kristina Alho	Maija Nieminen
1982-83	Raili Joutila	Ritva Hartoma
1983-84	Emmi Haavisto	Irma Pakkanen
1984-85	Anneli Leppänen	Irma Patojoki
1985-86	Marjatta Roppo	Vappu Liukkonen
1986-87	Maija Nieminen	Eija Källarsson
1987-88	Helena Mäkilä	Sirkka Hagman
1988-89	Sirkka-Liisa Lehtonen	Leila Sinisalo
1989-90	Irma Patojoki	Kaija Sipilä
1990-91	Irma Patojoki	Anneli Kesola
1991-92	Maarit Kankaala	Eeva-Liisa Kalliomäki
1992-93	Kirsti Torikka	Annamaija Viljanen
1993-94	Marjatta Seppälä	Hannele Hemminki
1994-95	Annamaija Viljanen	Niina Lehtinen
1995-96	Terttu Nurmesniemi	Anja Mikkola
1996-97	Leila Sinisalo	Idel Kantola
1997-98	Anneli Kesola	Kaarina Ketonen

Viiri eli standaari on rotaryklubin tunnus. Luultavasti lähes kaikilla maailman rotaryklubeilla on oma viirinsä. Lempäälän klubilla on tarkka viirisääntö, joka määrää yksityiskohtaisesti, miten oman viirin luovutus voi tapahtua. Pääsääntö on, ettei viiriä luovuteta muulle kuin toiselle rotaryklubille. Monella muulla klubilla säännöt eivät ole yhtä tiukat. Lempäälän klubin viirisääntö kirjoitettiin ns. "viirisaunassa" 10.10.1977.

Viirien luovutus on eräs rotaryklubin juhlavimpia seremonioita. Sen ei kuitenkaan tarvitse tapahtua tiukkapipoisesti.

Lempäälän Rotaryklubin viiri hyväksyttiin klubikouksessa 13.7.1972.

Siihen sisältyvät toimialueen kuntien tunnukset jalkajousi ja kurki. Viirin pohja on valkopunainen silkkikangas. Kuntatunnusten lisäksi siinä on isokokoinen rotaryratas ja sana LEMPÄÄLÄ.

Toisin kuin monilla muilla järjestöillä yksittäisillä rotaryklubeilla ei yleensä ole omia lippuja. Rotarytilaisuuksissa käytetään kansainvälistä rotarylippua. Tällainen lippu on usein näkyvillä klubikokouksen aikana kokouspaikan lipputangossa, meillä luonnollisesti yhdessä Suomen lipun kanssa.

Huomionosoituksiin rotaryklubien ulkopuolelle Lempäälän klubissa on käytetty kukkia, kirjoja ja erilaisia käsityön tuloksia, esim. kynttilöitä. Klubi järjesti vuonna 1976-77 Lempäälän Kotiteollisuuskoulun (nyk. Pirkanmaan Käsi- ja Taideteollisuusoppilaitos) oppilaille kilpailun sopivan esineen hankkimiseksi matka-muistokäyttöön ja esim. klubin huomionosoituksiin. Kilpailu ei kuitenkaan tuottanut arvosteluraadin mielestä käyttökelpoisia esineitä. Klubiveljille on huomionosoituksena merkkipäivinä annettu rotariveli Kalevi Kankaalan klubin käyttöön tekemä Lempäälä-aiheinen taulu.

LEMPÄÄLÄN ROTARYKLUBI

Vastaanotetut viirit 1972 - 1997

ABSECON /USA	CANNOCK /ENGLANTI
ALAVUS	CASTLE HILL /AUSTRALIA
ALEXANDRIA /USA	CENTURY CITY /USA
AMBERIEU /RANSKA	CHARLTON /AUSTRALIA
ANAHEIM HILLS /KALIFORNIA USA	CHINA LAKE /KALIFORNIA USA
ASTON /ENGLANTI	CHINOOK CALGARY /KANADA
AUCKLAND CITY WEST /UUSI SEELANTI	CHURCHVILLE /PENNSYLVANIA USA
AVONHEAD /CHRISTCHURCH UUSI SEELANTI	CIDADE DO FUNCHAL /MADEIRA PORTUGALI
BARNSTAPLE /ENGLANTI	CIRIÉ-VALLI DI LANZO /ITALIA
BAY OF ISLANDS /UUSI SEELANTI	CLEARFIELD /PENNSYLVANIA USA
BEECROFT /AUSTRALIA	COOMA /AUSTRALIA
BENDIGO SANDHURST	COON RAPIDS /USA, MINNESOTA
BENDIGO SOUTH /AUSTRALIA	CORRYONG /VICTORIA AUSTRALIA
BENDIGO /AUSTRALIA	CORVALLIS /USA
BENNETTS GREEN /NEW SOUTH WALES, AUSTRALIA	CRABTREE (RALEIGH) /NORTH CAROLINA USA
BEROWRA INC. /AUSTRALIA	DAET /FILIPPIINIT
BLAINE-SPRING LAKE PARK /MINNESOTA USA	DARGAVILLE /UUSI SEELANTI
BLAINE-SPRING LAKE PARK /USA	EAGLEHAWK /AUSTRALIA
BLAINE-SPRING LAKE PARK /USA	EAST MAITLAND /AUSTRALIA
BOLOGNA OVEST /ITALIA	EDENVALE /ETELÄ-AFRIKKA
BORENSBERG /RUOTSI	ELK GROVE VILLAGE /USA, IL.
BOULOGNE - BILLANCOURT /RANSKA	ELKINS PARK /PENNSYLVANIA USA
BOWRAL MITTAGONG /AUSTRALIA	EPSOM /AUCKLAND UUSI SEELANTI
BRIDGEPORT /USA	FAMAGUSTA /KYPROS
BUDAPEST /UNKARI	FARIBAUT /USA, MINNESOTA
BUDAPEST /UNKARI	FOND DU LAC /USA
BURLEIGH HEADS /G. COAST QUEENSLAND AUSTRALIA	FORT LAUDERDALE BEACH /USA
CALELLA /ESPANJA	FRESHWATER /SYDNEY AUSTRALIA
CALGARY CENTENNIAL /KANADA	FUNCHAL /MADEIRA PORTUGALI
CALGARY NORTH /KANADA	GALWAY /IRLANTI
CALGARY WEST /KANADA	GNOWANGERUP /AUSTRALIA
CAMDEN /AUSTRALIA	GREENCASTLE /PENNSYLVANIA USA
CAMPBELLTOWN /NEW SOUTH WALES, AUSTRALIA	GÖTTINGEN SÜD /LÄNSI-SAKSA
CANBERRA SOUTH /AUSTRALIA	HAGEN /LÄNSI-SAKSA
CANBERRA WESTON CREEK /AUSTRALIA	HAMILTON "AM " /KANADA

HARJAVALTA	NORTHEAST PHILADELPHIA /PENNSYLVANIA USA
HOLLOLA-SALPAKANGAS	NORTHERN WAIROA /UUSI SEELANTI
HUNTINGDON VALLEY/PENNSYLVANIA USA	NUORISOVAIHTOVIIRI PIIRIT 2320-2410 /RUOTSI
INVERMERE /BRITISH COLUMBIA KANADA	OTAHUHU /UUSI SEELANTI
ISTANBUL /TURKKI	OULAINEN
JOHANNESBURG /ETELÄ AFRIKKA	PELHAM /GEORGIA USA
KAIKOURA /UUSI SEELANTI	PENRYN /CORNWALL ENGLANTI
KALMAR /RUOTSI	PHILOMAT /USA, OREGON
KATANNING /AUSTRALIA	PICTON /NEW SOUTH WALES, AUSTRALIA
KENOSHA /USA	PIETARI BRAHE (RAAHE)
KERIKERI /UUSI SEELANTI	PIIRI 139
KERKYRA /KREIKKA	PIRACICABA /PAULISTA BRASILIA
KERKYRA /KREIKKA	PIRKKALA
KEURUU	PRAHA /TSEKKI
KOJONUP /AUSTRALIA	QUEANBEYAN INNER WHEEL /AUSTRALIA
LANSDALE /PENNSYLVANIA USA	QUEANBEYAN WEST /AUSTRALIA
LAS VEGAS /USA	QUEANBEYAN /AUSTRALIA
LAWRENCEVILLE /USA IL.	RAAHE
LEMPÄÄLÄN SOTAVETERAANIT	RED DEER EAST /ALBERTA KANADA
LEMPÄÄLÄ-HAVAS	RICHMOND /VIRGINIA, USA
LIONS-CLUB LEMPÄÄLÄ-KANAVA	ROCHESTER II /USA
LONDON /KANADA	ROCHESTER /USA
LUXEMBOURG KIEM /LUXEMBURG	ROHNERT PARK-COTATI /USA
MALAGA /ESPANJA	ROMA TIRRENO /ITALIA
MANJIMUP /AUSTRALIA	ROTORUA NORTH /UUSI SEELANTI
MANJIMUP /AUSTRALIA	ROUEN ROUVRAY /RANSKA
MERATE /BRIANZA, ITALIA	ROUEN-VALLÉES /RANSKA
MEXICALI INDUSTRIAL /MEXICALI B.C. MEXICO	SAINT-GERMAIN-EN-LAYE /RANSKA
MODENA /ITALIA	SAO CAETANO DO SUL /SAO PAULO BRASILIA
MOGA ROTARACT CLUB /INTIA	SAVONLINNA
MOLALLA /OREGON USA	SAYVILLE /USA
MORNINGSIDE /ETELÄ AFRIKKA	SEYHAN /ADANA, TURKKI
MOUNT ISA /QUEENSLAND AUSTRALIA	SHEPHERDSTOWN /WEST VIRGINIA USA
NAKKILA	SNEEK /ALANKOMAA
NANTUA-OYONNAX /RANSKA	SODANKYLÄ
NEW WESTMINSTER /BRITISH COLUMBIA KANADA	SOLIHULL KONVENTIOVIIRI /ENGLANTI
NEWCASTLE NORTH /NEW SOUTH WALES, AUSTRALIA	SOLIHULL /ENGLANTI
NEWCASTLE WEST /NEW SOUTH WALES, AUSTRALIA	SOUTHWEST EUREKA /USA
NORTH DEKALB /ATLANTA GEORGIA USA	ST CHARLES BREAKFAST /USA
NORTHCLIFF /JOHANNESBURG, ETELÄ AFRIKKA	STATE COLLEGE DOWNTOWN /PENNSYLVANIA USA

STATE COLLEGE /PENNSYLVANIA USA
STETTNER ALBERTA /KANADA
STILLWATER SUNRISE /USA
ST. GEORGE CENTRAL / AUSTRALIA
ST. GEORGE /QUEENSLAND AUSTRALIA
SUD DE PARIS /RANSKA
SUNRISE WHANGAREI /UUSI SEELANTI
SURESNES - MONT-VALÉRIEN /RANSKA
SURESNES - PUTEAUX /RANSKA
TAMPERE-KALEVA
TAMPERE-LIELAHTI
TAMPERE-LIELAHTI
TAMPERE-PYYNIKKI
TAMPERE-TAMMERFORS
TAORMINA /ITALIA
TARTU /VIRO
TAURANGA TE PAPA /UUSI SEELANTI
TECHIE L. FLORES /FILIPPIINIT
TERANG /AUSTRALIA, VICTORIA
TERANG /VICTORIA, AUSTRALIA
THREE RIVERS /ETELÄ AFRIKKA
TOIJALA

TUMUT /AUSTRALIA
URJALA
VALKEAKOSKI
VALKEAKOSKI-TOHKA
VENRAY /ALANKOMAA
VETLANDA /RUOTSI
VICTOR HARBOUR /AUSTRALIA
VIMERCATE BRIANZA EST /ITALIA
VORARLBERG /ITÄVALTA
VÄSTERÅS /RUOTSI
WAGIN /AUSTRALIA
WARMINSTER /PENNSYLVANIA USA
WARNER ROBINS /GEORGIA USA
WARRINGAH /AUSTRALIA
WELLESLEY /USA
WEST ST. LOUIS COUNTY /USA
WEST SYDNEY /AUSTRALIA
WHANGAREI SUNRISE BREAKFAST
WILLENHALL /ENGLANTI
YARDLEY & SHELDON /ENGLANTI
ÄETSÄ

In Memoriam
1972-1997

Erik Ekholm 27.02.1920-20.04.1992
Mauri Isotalo 15.09.1911-24.09.1985
Raili Joutila 06.01.1930-13.01.1990
Katri Kesola 25.11.1919-27.06.1980
Veikko Kesola 06.05.1915-15.07.1985
Harri Lindberg 18.02.1942-24.10.1983
Reino Länsipuro 06.02.1912-18.03.1986
Irma Patojoki 25.04.1942-23.05.1997
Aino Piippo 20.08.1915-15.10.1992
Leo Piippo 02.04.1912-06.10.1990
Matti Piippo 24.10.1910-03.03.1996
Oiva Pohjanpirkka 21.12.1915-12.03.1995
Yrjö Ruohonen 27.01.1945-01.01.1988
Anna-Liisa Salmi 17.07.1932-10.06.1982

